

YIL 2022 - SAYI: 2

A L U M N I BizLetter A L M A M A T E R

Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar Derneği ücretsiz yayındır

*Bir TAC
Klasığı*

Çok Özlemişiz!
HOME COMING 2022

KARİYER GÜNÜ

BULUŞMALAR

19. GÜNER BAYKAL TURNUVASI

ERIC TRUJILLO VEDA

**TEDX TARSUS AMERICAN COLLEGE
ETKİNLİĞİ**

/bombalaki

/tacalumni

/tarsusamerikan

Transportation

- Sea ■
- Project ■
- Airline ■

Services

- Fair ■
- Grupage Services ■
- Flexi ■
- Storage ■
- Chartering and Brokerage ■
- Lashing ■

Tar-Sha
International
“Worthy Carry”

Urla, Barbaros Köyü Ovasındaki
ION Village Bağ Evimizde Mavraya Bekleniyorsunuz!

Ali Rıza Ersoy'75

Doğa'ya en hızlı erişim...

İstanbul'dan 4,5 saat
Adnan Menderes Hl'dan 35 dk.
İzmir'den 30 dk.
Alaçatı ve Ildırı'ya 15 dk.
Çeşme ve Seferihisar'a 30 dk.
Çeşme-Chios 45 dk.

İzmir-Çeşme otobanı Zeytinler çıkışından 10 dk

ION Village, eklettik mimari içinde...

Eşsiz bir tatil deneyimi arayan, ailesiyle veya tek başına tatil yapan, kuş sesleri altında...
Zengin entelektüel ve sportif aktivitelerle tatilini dolu dolu yaşamak isteyen; sadece deniz turizmi değil, bunun yanında çiftlik ve kültür turizmine de ilgi duyan...
Vaktine değer veren, doğaya duyarlı, kendini tazelemek ve şarj etmek isteyen, metropol yaşamından kaçmak isteyenler için...

Kahvaltıya bekleriz...

5 odalı bağ evi, workshop/egitim salonu, wellness verandası, mutfak, mahzen, taş fırın, eko-gölet/balıklar, açık duş, kuyu, amfi tiyatro, çadır alanı, parti alanı, açık sinema alanı, kış köşesi, bostan, kümes, köpek kulübesi, odunluk, kompost, hamaklar, kuş yuvası, çam/zeytin ve meyve ağaçları, bostanlar, süs bitkisi öbekleri, spor köşesi, bisikletler, ATV...

Wellness...

Yaşamın en yüksek potansiyeline kadar sürekli ve bilinçli arayış. Zihin, beden ve ruhun sağlıklı bir dengesi.

Metropolden birkaç saat sonra, kuş cıvıltılarında konaklama, kahvaltılar, şarap/peynir...
Meditasyon / yoga / pilates / detoks kursları, doğa sporları, trekking, bisiklet, ATV, wind surf, kite surf, yüzme, balık tutma, scuba...
Dostlarla keyif dolu kır partileri, nişan, düğün...
Gençlik kampları / sporları / eğitimleri...

@ionvillagetr

ION Village

ION Village

Ali Rıza Ersoy

@AliRizaERSOY

www.ionvillage.biz

www.ionacademy.biz

www.ionfarm.biz

İşıl Ersoy Tel: 0536 415 42 50

TAC Mezunlar Derneği
Merkez Yönetim Kurulu

Başkan

Mehmet Özel '90

Başkan Yardımcısı

Umut Yalnız '88

Sayman

Aydın Ramazan Dinçer '83

Genel Sekreter

Aylin Türkmen Uluç '98

BizLetter

Yayın ve Redaksiyon Ekibi

Erdoğan Kaynak '63

Nihat Taner '68

Doğan Gözde Özgödek '86

Keriman Sarper '89

Defne Ongun Müminoglu '89

Berra Gürsoy '23

Betül Öcal

Nuran Baykal

Tasarım

Recep Güngör

Baskı

Alev Dikici Matbaası

0 322 453 13 13

T: 0 324 241 82 24

M: 0 530 333 83 99

Telefax: 0 324 613 23 10

Caminur Mahallesi

0805 Sokak No: 9

33440 Tarsus-Mersin

www.tac-alumni.org

Tarsus Amerikan Koleji
Mezunlar Derneği tarafından
4 ayda bir yayımlanır.

İçindekiler

BİZLETTER'DAN SEVGİLERLE 6

"YAŞA VAROL TAC SENİNLEYİZ BİRLİKTE" 8

MUTLU HABERLER 10

HOME COMING 22

BULUŞMALAR 44 MEZUNLARDAN GELENLER 52

MEZUNLAR DERNEĞİ E-BÜLTENLERİ HER AY HAZIRLANIYOR 72

ŞUBELERDEN 76 SON CUMALAR 82

TAC KIZ VOLEYBOL
TAKIMI BU SENE
BÜYÜK BAŞARILAR
KAZANDI
84

TUTKU, AZİM, CESARET! TAC (NECATİ GÜLER) 92

2022'DE ELİMİZ HANGİ TAŞIN ALTINDA? YOLA DEVAM... 96

KARİYER GÜNÜ 23 MAYIS 2022 104

ERIC TRUJILLO VEDA 112

TAC MEMORIES 118 SPOR 120

KAYBETTİKLERİMİZ 132

“ iyi hizmet, mükemmel tatil...”

Selimiye Mah. Bük Sok. No: 63
48700 MARMARIS - TÜRKİYE
Tel: +90 541 308 8607
info@bademtatilevi.com
www.bademtatilevi.com

/bademtatilevi.com

Editörden

Doğan Gözde ÖZGÖDEK TAC '86

BİZLETTER'DAN SEVGİLERLE

Sevgili TAC,

Tac Mezunlar Derneği'nin yayın organı Bizletter'in bir sayısı ile daha sizlerle birlikte olmaktan mutluyuz. Bu sayıda da, ilginizi çekeceğini düşündüğümüz sayfalarımız var. Mezunların farklı konulardaki paylaşımları ve röportajlar Bizletter'da, sizlerle.

Mezun katkısına ek olarak, artık okulumuzdan da daha çok haber katkısı almanın mutluluğunu yaşıyoruz. Malum TAC'miz bizi bir araya getiren en önemli etken. Mezun-Dernek ve Okul işbirliği içinde yapılan harika etkinlikleri sizlerle paylaşıyoruz.

Ve tabii ki 3 yıl aradan sonra gerçekleşen yüz yüze Homecoming'e ilişkin sayfalar, sıcak fotoğrafları ve yazıları da sizinle buluşturuyor. 2020 ve 2021 yıllarında küresel salgının etkisi ile yüz yüze değil, ama online yaşadığımız Homecoming, bu yıl gerçek anlamda bir yuvaya dönüşü bize yaşattı. Ayrıntılar Başkanımız Mehmet Özel ve Homecoming sayfalarımızda yer alan mezunlarımızın kaleme aldığı yazılarda. Ayrıca çok anlamlı fotoğraflarımız var.

Bizletter'da sabit yazarlarımız ve köşelerimiz de oluşmaya başladı. Farklı konular ve paylaşımlar camiamızın köklü geleneğini ve umut veren gele-

ceğini bizlere her sayıda hatırlatıyor.

Malum, Bizletter TAC Mezunlar Derneği ile mezunumuz ve camiamız arasında bir iletişim ve paylaşım platformu. Bizletter ile birlikte hemen tüm sosyal medya platformlarında var olan derneğin, web sayfası ve e-posta grupları da bu iletişim yapısının birer değerli parçası. Bu karşılıklı iletişimin en güzeli de yüz yüze yaşadığımız etkinliklerde gerçekleşen iletişim. Allah bizi ayırmasın.

Bu sayımızda kaybettiklerimiz ve değerli hatıraları için yazılan yazılar dopdolu. Bir yandan diliyoruz ki, bu bölümümüz bu kadar yoğun olmasın; ama o kadar değerli mezunlarımızı ve öğretmenlerimizi, camia üyelerimizi yitiriyoruz ki. Doğanın döngüsü. Elbette onların hatırası Bizletter'da da her zaman yaşayacak, haklarındaki güzel anılar ve paylaşımlar yoğun olarak Bizletter'da da yer alacak. Yıllardır olduğu gibi.

Bizletter için değerli katkılarınızı her zaman olduğu gibi bekliyoruz. Yazı ve fotoğraf katkılarınız için tarsusamerikankoleji@gmail.com ya da nuranbaykal@gmail.com adreslerine ulaşabilirsiniz.

Bir dahaki sayımızda sağlıklı buluşmak dileğiyle. Sevgi ve saygılarımla.

BizLetter sizlerden gelecek fotoğraf ve haberleri bekliyor.

betulablatac@gmail.com - nuranbaykal@gmail.com - tarsusamerikankoleji@gmail.com

TAC

Mezunları

Burası Sizin Eviniz
Sizleri

**mağazalarımıza &
teknofish.com'a**
bekliyoruz.

teknofish

SAMSUNG | **BOSCH** | **puffy** | **SILVERLINE**

Samsung : Optimum / Esas 01 AVM / Barajyolu

Bosch : Optimum / Esas 01 AVM

Silverline : Turgut Özal Bulvarı

Puffy : 100. Yıl

Yağcamı

Destek Hattımız

0549 441 20 33

TAC'97 TAC'03

(İndirim oranı %5'tir.
Bu indirim 30 Haziran'a kadar geçerlidir.)

Başkandan

Mehmet Özel TAC '90

“YAŞA VAROL TAC SENİNLEYİZ BİRLİKTE”

Çok Değerli TAC Ailem,
Hepimizin derinden yaşadığı, kimilerimizin bizzat kendilerinin ve yakınlarının etkilendiği pandemi dolayısıyla, birçok organizasyonu son iki yıl içerisinde sanal ortamda, Zoom toplantıları ile gerçekleştirmek zorunda kaldık. Ancak bu sene çok sevindiricidir ki, Mayıs ayı içerisinde Güner Baykal Turnuvası ile başlayan, Homecoming ile devam eden ve Kariyer Günü etkinliği ile taçlanan organizasyonlarımızı okul kampüsümüzde yüz yüze canlı gerçekleştiriyor olmanın mutluluğunu yaşadık.

Veeeeeee; yüz yüze, canlı mı canlı HOMECOMING...

Aradan üç sene geçmişti, çok heyecanlıydık, sanki ilk defa düzenliyor gibi çalışmalara başladık. O kadar yoğun çalışılmasına rağmen çok huzurlu ve mutluyduk. Evimize tekrar dönecektik. Stickler'ı evlere taşımayacak, o huzurlu yerinde ziyaret edecektik. Kollarının arasına girecek, göğsüne yaslanacak, sarılacak,

beraber resimler çektirecek, kardeşlerimizle sohbetler edecektik. Bir tek Stickler mı? Friendship, Unity, Shepard, Maynard, yeni adı ile Nejat Güngör Spor Salonu hele o son yıllarda Stickler fotoğraflarının vazgeçilmezi, lila renkli çiçekleri ile baharın ağacı “jakaranda”. Hepsini çok özledik. Az kalmıştı. Tüm kampüsün kulağına tek tek cuma akşamı fısıldadık. Az kaldı dedik, ÇOK AZ KALDI...

Uyandığımda hiçbir yorgunluk yoktu üstümde. Sabah erkenden heyecan ile okulda buluştuk tüm Homecoming ekibi ile. Hepimizde büyük bir heyecanla beklemeye başladık. Yüreğim yerinden oynayacaktı. Daha önce çok defa Homecoming ekibinde bulunmuş hatta son senelerde tüm organizasyon ile ilgilenmeye başlamıştım. Hatta Gözde Özgödek abim bana ‘Homecoming Şeysi’ diye bir de ad takmıştı. Ama bu farklıydı. Üç sene sonra kısıtlamaların kalkması ile yapılıyor ve benim Mezunlar Derneği Başkanı olarak ilk Homecoming tecrübem

olacaktı.

İşte o an geldi, abilerim, ablalarım, kardeşlerim gelmeye başlayacaktı. Okula ilk giriş yapan Semih Bilgin '68 ve Nur Altınörs '68 abilerim ve aileleri olmuştu. Onları gördüğümde tüm heyecanım gitmişti. Çünkü yüzlerindeki o mutlu, samimi ve evine gelebilmenin huzurunu görmüştüm. Şunu anlamıştım. Organizasyon ne olursa olsun, ne aksaklık çıkarsa çıksın, yine bu yüz ifadeleri değişmeyecekti. Biz bir ailenin fertleriydik, bizler için önemli olan evimizde aile fertlerimizle birlikte olmaktı. Burada nefes almaktı.

Okul bahçemiz gelin gibi süslenmiş, standlar yerini almış, Giftcenter'da tüm ürünler hazırlanmıştı. Okul robotik kulübünün 3 boyutlu yazıcı ile hazırladığı, prep ve 9. Sınıf öğrencilerinin ürettiği Stickler maket standı bile vardı. Sabah okulda muhabbet, Tarsus turu, kampüste yiyecek içecek standları gün boyu hizmet verdi. Okul girişinde 800 mezunun kayıt yaptırdığı, kayıt yaptırmayan mezunlarımız ile 1000'in üzerinde mezunumuzun girip çıktığı, hatta aileleri ve misafirleri ile 1000'in çok üzerine çıkan katılım oldu bu Homecoming. Özlemişiz...

Güner Baykal Abimizin anısına her sene TAC Spor Kulübümüzün düzenlediği basketbol turnuvası saat 13.00 gibi bitti ve protokolün katılımı ile ödül töreni gerçekleşti. Bu turnuva artık tüm basketbol camiasında hem bilinmekte hem de takdir almaktadır.

Plaket törenimiz katılımın artması ile yine Talas Oditoryum'da yapıldı. 70. Yılıni

kutlayan '52 mezunu Turhan Ergene Abi ve Doğan Eserce Abim bizlerin gözlerini dolduran konuşmaları ile TAC'nin ne büyük bir okul olduğunu herkesin önünde tekrar ispat ettiler. Sahneye çıkan her dönemden ayrı ayrı Bombalaki'yi dinleyince işte o zaman anlıyorsun hayatın da ne kadar bombalaki gibi hızlandığını.

Törende sürprizler vardı, '68 mezunu abilerimiz dönem arkadaşları rahmetli Ahmet Ziya Akyıl Abimizin anısına hem yeni bir üniversite bursu (AZA Bursu) başlattılar, hem de basketbol takımımızın kaptanına MVP ödülünü verdiler. Diğer bir sürpriz ise '71 mezunlarımızdan geldi. Turhan Ünlüdoğan abi bizlerden bir sır gibi sakladı. Tek verdiği ipucu ise, törende açınca gözleriniz dolacak sözleriydi. Evet oldu, hepimizin gözleri doldu. 40'lı ve 50'li senelerde TALAS Ortaokulunda kullanılan, üzerinde TALAS ERKEK ORTAOKULU yazan tabelayı derneğimiz Anı Evine, '71 mezunları adına hediye etti. Çok teşekkürler '71 mezunu abilerim. Gözümüz gibi bakacağız.

Akşam yemeğinde büyük bir mezun korosundan Bombalaki'yi defalarca dinlemek kadar büyük bir haz yoktur. Gecenin sonunda ise “YAŞA VAROL TAC SENİNLEYİZ BİRLİKTE” dedi bu büyük koro.

Evet, biz hep seninle birlikteyiz ve birlikte olacağız.

Bu sene gelememiş olsanız da üzülmeyin, Mezunlar Derneği her sene bu büyük organizasyonu düzenleyecek ve sizleri eviniz ile buluşturacak.

TAC sevgi ve saygısıyla,

1978 mezunumuz
Bülent Sancakdar,
"Türkiye
Küçük Oteller
Derneği" başkan
yardımcılığına
seçildi.
Datça'da "Villa
Aşina Hotel" sahibi
olan mezunumuzu
tebrik eder,
başarılar dileriz.

2003 mezunumuz Sadık
Gençoğlu, "Getir"de üst düzey
yönetici olarak görevine başladı.
Uzun yıllardır finans sektöründe
danışmanlık yapan mezunumuzu
tebrik eder, yeni görevinde
başarılarının devamını dileriz.

Villa Aşina Datça Otel

DATÇA VİLLA AŞINA,

Simi ve Rodos adalarının manzarasına hakim bir tepede şehir merkezine yakın ama gürültüsünden uzak bir noktada konuklarını karşılıyor.

İngiliz The Telegraph'da **"Çok az otel, harika konaklamanın ardından yazıya dökülmüş takdirlerle övünebilir..."** cümleleriyle anlatılan, Hürriyet Seyahat'te **"Türkiye'nin En İyi 10 Butik Otel"** arasında seçilen Tripadvisor'dan 2012 ve sonrasında her sene **"Mükemmeliyet Ödülü"** alan ve bunun gibi birçok uluslararası ve yerel basında yer alan Villa Aşina, 2013 senesinin başında Küçük Otellerin, Facebook'ta düzenlediği, toplam 202 bin kişinin oylama yaptığı **"Türkiye'nin En Güzel Küçük Otelleri"** yarışmasında, 450 otel arasından finale kalarak, **"En Güzel İlk 10 Otel"** arasında üç kez yer aldı.

2000 mezunumuz Op. Dr. Erkin
Gonca, Özel Ankara Umut
Hastanesi'nde beyin ve sinir
cerrahisi uzmanı olarak göreve
başlamıştır.
Mezunumuzu tebrik eder,
başarılar dileriz.

2010 mezunumuz Sahar
Daas, "Trendyol" şirketinde
"International Account
Management Senior Specialist"
olarak görevine başladı.
Mezunumuzu kutlar, başarılarının
devamını dileriz.

Eğitimi Nottingham
Üniversitesi Hukuk
Fakültesi'nde tamamlayan
2009 mezunumuz Av. Ece İlçi
31 Aralık 2021 tarihinde "Eren
Perakende" bünyesinde "Head
of Legal" olarak atanmıştır.
Uzmanlığı konaklama,
perakende ve toptan satış
alanlarında olan ve uluslararası
yabancı markalar ile franchise,
distribütörlük, üretim ve lisans
hakları konusunda müzakere
ve sözleşme süreçlerini yürüten
mezunumuzu tebrik eder, yeni
görevinde başarıları dileriz.

2005 mezunumuz Mehmet
Kazım Asutay, Tarsus Devlet
Hastanesi'nde "Üroloji
Uzmanı" olarak çalışmaya
başlamıştır.
Mezunumuzu tebrik eder,
başarılarının devamını dileriz.

TAC '78 mezunumuz gurme, inşaat mühendisi
Bülent Sancakdar'ın, otelin mimarı da olan
eşi Yıldız Sancakdar ile birlikte hazırladığı,
özel tatlar "Aşina" konuklarını bekliyor.

Tel: 0 555 976 08 61
0 252 712 0443

mail: www.villaasina.com

NOT: TAC KARDEŞLERİMİZ %10 İNDİRİMLİ KONAKLAR.

1983 mezunumuz Alp Osmanoğlu "Toyota Motor Manufacturing Turkey" de "Plant Division General Manager" görevinin ardından aynı şirkette "Corporate Strategy&Planning Division General Manager" olarak yeni görevine başlamıştır. Otomotiv İhracatçılar Derneği, Otomotiv Sanayicileri Derneği YK Üyelikleri ve Sakarya Ticaret ve Sanayi Odası Genel Meclis Üyeliklerini de sürdüren mezunumuzu tebrik eder, başarılarının devamını dileriz.

1989 mezunumuz Dilek Aldemir Çevik, Astellas Pharma'da Avrupa, Kanada ve Avustralya'dan sorumlu Finans Direktörlüğü görevine atanmıştır. 2013 yılından itibaren "Astellas" grubunda yurtiçi ve yurtdışı görevler alan mezunumuzun yeni görevini tebrik eder, başarılarının devamını dileriz.

1997 mezunumuz Eva İmir Yokuş, "P&G Avrupa Bebek Bakım, Analitik ve İçgörü Kıdemli Direktörü" olarak atanmıştır. 18 senedir P&G'de çeşitli görevlerde bulunan mezunumuz, son görevinde Türkiye, Orta Asya ve Kafkaslar Analitik ve İçgörü Departmanı Kıdemli Direktörlüğü yapmaktaydı. Mezunumuzu tebrik eder, Cenevre'de yeni görevinde başarılar dileriz.

2001 mezunumuz, Beta Transformatör Yönetim Kurulu Üyesi Yusuf Cenk Dağsuyu, DEİK Türkiye-Kongo Demokratik Cumhuriyeti İş Konseyi Başkanlığına seçilmiştir. Mezunumuzu tebrik eder, başarılarının devamını dileriz.

2002 mezunumuz Can Pekkocak Hollanda merkezli finansal servisler şirketi olan "Atradius Collections" da "Türkiye Ülke Müdürü" olarak göreve başlamıştır. Atradius'tan önce Coca-Cola, Henkel ve LEGO gibi şirketlerde yöneticilik görevlerinde bulunan mezunumuzu tebrik eder, başarılarının devamını dileriz.

6-7 KİŞİLİK SINIFLAR

YOĞUN VE DİNAMİK DERS PROGRAMI

HER HAFTA DENEME SINAVI

ÖĞRENCİ KOÇU İLE BİREYSEL TAKİP

ÖZEL DERS PAKETLERİ

YAPAY ZEKA İLE BAŞARI ANALİZİ

MESLEK VE TERCİH REHBERLİK

Kurumumuzda TAC Mezunları Çocuklarına %10 İndirim Uygulanmaktadır.

0(212) 213 9619 - 0(552) 601 6081

iletisim@menteakademi.com

Esentepe Mah. Kasap Sok. Eser İş Merkezi A Blok No: 16/B, Şişli

1995 mezunumuz
Ortopedi ve
Travmatoloji
uzmanı Prof. Dr.
Hakan Turan Çift,
Liv Hospital Vadi
İstanbul'da yeni
görevine başlamıştır.
Mezunumuzu tebrik
eder, başarılarının
devamını dileriz.

1989 mezunumuz Oğuz Yılmaz,
İstanbul Arel Üniversitesi Tıp
Fakültesi, Cerrahi Tıp Bilimleri,
Kalp ve Damar Cerrahisi
bölümüne Profesör olarak
atanmıştır. Mezunumuz yeni
görevinin yanı sıra uzun süredir
çalıştığı İstanbul Şişli Memorial
Hastanesi'ndeki görevlerine
önceden olduğu gibi devam
edecektir. Mezunumuzu tebrik
eder, başarılarının devamını dileriz.

1995 mezunumuz Ferhat Gürüz,
Akdeniz Yaş Meyve Sebze
İhracatçıları Birliği
Yönetim Kurulu Başkanlığına
seçilmiştir.
Mezunumuzu tebrik eder,
başarılarının devamını dileriz.

1968 mezunumuz Prof. Dr. M. Nur
Altınörs, Ankara Gazeteci ve Yazarlar
Derneği tarafından verilen "Ankara'ya
Değer Katanlar Ödülleri" kapsamında,
sağlığa olan katkıları nedeniyle ödüle
layık görüldü. Mezunumuzu tebrik
eder, başarılarının devamını dileriz.

1976 mezunumuz Dr. Yılmaz
Arguden, TUSİAD'ın üye olduğu
"Business at OECD'nin (BIAC)
Yönetişim Komitesi Başkanlığı"
görevine getirildi.
Mezunumuzu tebrik eder,
başarılar dileriz.

TAC '86 Müge Aysun ile TAC
'85 Altuğ Aysun'un küçük
kızları Lina Defne Aysun FIBA
U15 Basketbol Milli Takımına
seçildi. 9-12 Nisan tarihlerinde
Kosova'da gerçekleşecek
uluslararası kampa katılacak.
Kendileri de basketbolcu
olan mezunlarımızı ve
başarısından dolayı kızları
Lina Defne'yi tebrik eder,
başarılar dileriz.

1991 mezunumuz Elif Özkul
Gökmen, Türkiye Kurumsal
Yönetim Derneği, MY Executive
ve Galatasaray Üniversitesi iş
birliği ile düzenlenen Yönetim
Kurulu Üyeliği Mentorluk ve
Geliştirme Programının ilk
mezunları arasında yer aldı.
Son 15 yıldır kurumsal şirketlerde
sürdürülebilirlik kapsamında
strateji, eğitim, raporlama ve
yönetim danışmanlığı hizmetleri
veren mezunumuzu tebrik ediyor,
sürdürülebilirlik yönetimini
yönetim kurullarına taşıma
yolculuğunda başarılar diliyoruz.
<http://sercomconsulting.com/>

TAC '96 Deniz Coşkun'un Sergi Açılışı
1996 mezunumuz Deniz Coşkun'un organize ettiği "Özgün Baskı
Sergisi" ile sanatseverler ile buluştu.
Açılışa tüm mezun ve sevdiklerini davet eden mezunumuzu tebrik
eder, çalışmalarının devamını dileriz.

1992 mezunumuz KP Law Kurucu Ortağı Av. Onur Küçük, Bahçeşehir Üniversitesi Hukuk Fakültesi ile işbirliğine imza attı. BAU-COOP programı, yenilikçi bir eğitim modeli ile eğitim ve iş hayatını bütünleştirerek hukuk öğrencilerini iş hayatına hazırlayacak önemli fırsatlar sunuyor.

20 yılı aşkın süredir birçok farklı sektörde müvekkillerin yurtiçi ve uluslararası yatırımlarına stratejik ve hukuki danışmanlık yapan mezunumuzu tebrik ediyor, başarılarının devamını dileriz.
www.kplawtr.com

2000 mezunumuz Nida Gönül, Londra'da ayakkabı markası kurdu.

"Karett Shoes" markası ile çevre dostu, vegan ve kadın kooperatifi destekli üretime başlayan mezunumuzu bu girişiminden dolayı kutlar ve bol kazançlar dileriz.

@karettashoes hesabından gelişmeleri takip edebilirsiniz.

<https://www.instagram.com/karettashoes/>

Hâlen Acıbadem Adana Hastanesi'nde görev yapmakta olan, TAC 1992 mezunumuz Endokrinoloji ve Metabolizma Hastalıkları Uzmanı Emre Bozkırlı Profesörlük unvanı almaya hak kazanmış olup, yeni görevinin kendisine mutluluk getirmesini dileyerek tebriklerimizi iletiriz.

2002 mezunumuz Emine Arıkan'dan Massachusetts'te "Küresel Isınma" sergisi sanatseverlerle buluşuyor. Yapay Zekâ ve Yaratıcılık üzerine doktorasını sürdüren mezunumuzun organize ettiği sergi "One Climate Eight Realities" Massachusetts'te açılıyor. 8 sanatçının yapay zekâ kullanarak yarattığı eserlerden oluşan sergi, aynı zamanda mezunumuzun başlattığı Rema Creative Research Lab'in ilk sergisi.

www.remalab.co

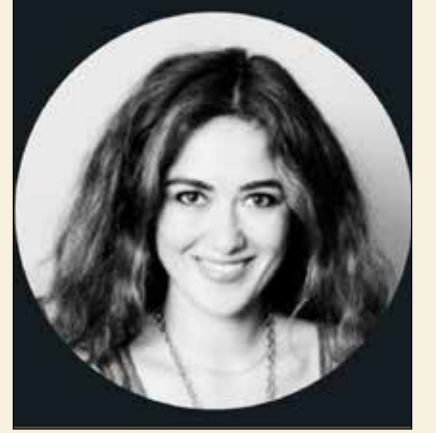
@REMLAB

Mezunumuzu tebrik eder, çalışmalarında başarılar dileriz.

Açılış Resepsiyonu: 4 Haziran, Cumartesi saat 17.00

Sergi: Haziran 3 - Temmuz 3.

Adres: 26 Church Street, Lenox, MA 01240

1997 mezunumuz Refik Bayram'dan Adana'ya güzel tatlar sunmak için girişim.

Adana Metro alışveriş merkezi ilerisinde Metal sanayi güzergâhında bulunan K'APÇA Gurme Tatlar restorandı ile farklı tatlar sunan mezunumuzu tebrik eder, başarılar dileriz.

Detaylar için;
www.kapca.com.tr

TAC '95 mezunumuz Doç. Dr. Ender Özgün Çakmak, Acıbadem Maslak Hastanesi Kardiyoloji bölümündeki yeni görevine başlamıştır. Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi (İngilizce) sonrası, Kardiyoloji uzmanlığını Siyami Ersek Eğitim ve Araştırma hastanesinde alan mezunumuz, son görev yeri İstanbul Kartal Koşuyolu Eğitim ve Araştırma hastanesinde 2015 yılından beri çalışmaktaydı.

Mezunumuzu yeni görevinde tebrik eder, başarılarının devamını dileriz.

TAC Mezunlar Derneği

1994 mezunumuz Deniz Alp Göyen, Trendyol tarafından "İlham Veren Kadın Girişimcisi" ödülüne layık görüldü. Bu ödülünü, Bursa'da kurulu mağazası ve www.kidsandnests.com online mağazası ile çocuklara dair mobilyadan oyuncığa 5000 ürünü Türkiye'nin her noktasına hizmet verebildiği için alan mezunumuzu tebrik eder, başarılarının devamını dileriz.

"2002 mezunumuz Rida Kırış "Zaman" adlı sesle meditasyon etkinliği ile Zorlu PSM'de gösteriye çıktı. Daha öncede gerçekleştirdiği etkinliğine gelen ilgi nedeniyle yineleyen mezunumuzu kutlar ve başarılar dileriz."

Uzun yıllar yurt içinde ve yurt dışında üst düzey yöneticilik yapan 1979 mezunumuz Ömer Karahan, Datça Kargı Koyu'nda eski bir manastırı ortağı ile restore ederek 8 odalı bir butik otel açtı. Aslına uygun inşa edilmesi gerektiğinden bazı odaları küçük olduğu için geniş arazisine 11 tane de Tiny House yerleştirdiler.

Geniş verandası ile çocuklu ailelere çok uygun.

İletişim için: 0533 0905731

<https://www.instagram.com/kargilosdatca/>

Talas/Tarsus mezunlarına da oda-kahvaltı fiyatlarından %15 indirim ayrıcalığı sunan mezunumuzu tebrik eder, başarıları bir sezon dileriz.

2005 Mezunumuz Özge Polson (Saygıner) Oxford Üniversitesi'nde Political Philosophy alanında doktora çalışması için kabul edilmiştir. Amerika'da Savunma Sanayi'nde çalışmakta başarılı bir iş kadını olan mezunumuzun ayrıca ailesi adına kurduğu, Tarsus ve İzmir'de aktif olan bir Arkeoloji Derneği mevcuttur. Vakıf bursları ve çalışmaları detayları için; sayginerfoundation.org Mezunumuzu tebrik eder, başarılarının devamını dileriz.

1969 mezunumuz Oğuz Aydemir'den İzmir Konak'ta Kültür Park, Tarih ve Sanat Müzesi'nde Sergi. "Çeşme Deniz Tarihinin Üç Efsane Amirali" isimli, Anadolu topraklarına giriş yapmamızdan kısa bir süre sonra denizlere açılmamızın, Akdeniz'e hâkim olmamızın kapısını aralayan Kaptan-ı Deryalarımızın, denizcilerimizin, deniz tarihindeki dönüm noktalarının hikâyesini anlatan sergi 30 Mayıs – 30 Eylül tarihleri arasında ziyaret edilebilecek.

Kültür ve Turizm Bakanlığı, İzmir Tarih ve Sanat Müzesi

Kültür Park – Konak/İzmir

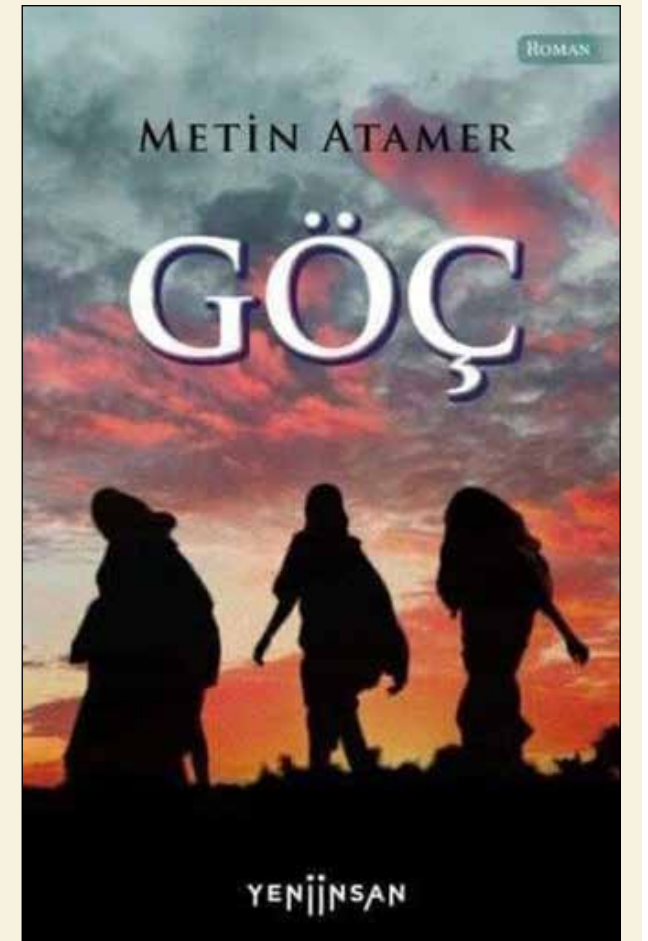
30 Mayıs – 30 Eylül

www.oguzaydemir.com

Tüm mezunlarımızı sergiyi gezmeye davet eden mezunumuzu tebrik eder, başarılarının devamını dileriz.

2004 mezunumuz Berk Tümen, Sanofi'de, Türkiye Temel Ürünler İş Birimi Direktörü olarak atandı. Mezunumuzu yeni görevinden dolayı tebrik eder, başarılarının devamını dileriz.

1961 mezunumuz Metin Atamer'in yeni kitabı "GÖÇ" Yeni İnsan Yayınevi'nden çıktı. İnsanca yaşamının umuduyla iki dünya arasındaki sınırı geçmeye cesaret edebilen üç genç kadının hikâyesinin anlatıldığı kitabı için mezunumuzu kutlar, kitaplarının ve yazılarının devamını dileriz.

1978 mezunumuz Dr. Sefa Ulukan, yeniden Türkiye Fotoğraf Sanatı Federasyonu Yönetim Kurulu başkanı oldu.

36 ilden 64 derneğin çatı kuruluşu olan Türkiye Fotoğraf Sanatı Federasyonu, 10. Olağan Genel Kurulunu 14 Mayıs 2022 günü Ankara'da yaptı ve mezunumuz güven tazeleyerek gelecek üç yıl için Yönetim Kurulu başkanı olarak seçildi.

Fotoğrafa TAC'de ortaokul sıralarında başlayan ve lise sıralarında iken ödüller alan mezunumuzu tebrik eder, değerli görevinde başarılar dileriz.

1985 mezunumuz Mehmet Cüneyt Üvey, IT profesyoneli 1300 civarı üyesi bulunan ISACA SoFlo Chapter (Miami ve Güney Florida) Yönetim Kurulu Başkanı oldu.

ISACA, Bilgi Sistemleri Denetimi, Bilgi Güvenliği ve Kontrolü üzerine çalışan profesyonellerin oluşturduğu, 188 ülkede aktif 225 şubesi ve toplamda 150.000 üyesi olan ABD merkezli ve dünyanın her yerinde geçerli profesyonel

yetkinlik sertifikalandırması ve sınavları yapan, mesleki standartları belirleyen ve sürekli yayın ve eğitimler sunan bir kuruluştur. Detay için: www.isaca.org

Türkiye'deki çalışmaları dışında, bu kuruluşun yurtdışındaki şubelerinden birinin başına geçen ilk Türk olan mezunumuzu tebrik eder, çalışmalarında başarılar dileriz.

Özgödek Eğitim Danışmanlık olarak iş yaşamında etkili ve verimli olmak için ihtiyaç duyulan belli başlı danışmanlık ve eğitim hizmetlerini vermekteyiz.

Danışmanlık hizmetlerimiz; kurumsal insan yönetimi süreçlerinin oluşturulması ya da var olanların iyileştirilmesi, iş yerlerindeki yönetsel sorunlara insan odaklı çözümler sunma, kurum içi suiistimal, mobing (bezdiri) süreçlerinin yönetimi, değerlerle yönetim, organizasyonların etik değerlerinin oluşturulması ve etik kodlarının yazımı, kurumların eğitimlerinin planlanması ve kariyer yönetimi başlıklarını kapsar.

Eğitim hizmetlerimiz; kurum içi eğitimlerimizin yanında pandemi dönemiyle birlikte, yine kurumlara yönelik çevrim içi olarak da sunulmaktadır. Eğitimlerimiz insan kaynakları, iletişim ve kişisel gelişim eğitimleri ile eğitim ve kariyer yönetimi başlıkları altında toplanır.

İletişim bilgileri:

<https://meltemferendeciozodek.com/>

Reşat Nuri Sokak No: 47/2 Serdar Apt. 06540
Yukarı Ayrancı, Çankaya/Ankara

Telefon: (0312) 439 68 68

GSM: 05525022402

ÇOK ÖZLEMİŞİZ! - HOMECOMING 2022

O kadar özlemiştik ki bir araya gelmeyi, yüz yüze sohbet etmeyi, mavrayı, gülmeyi, coşkuyu...

Ali Cerrahoğlu '78

21 Mayıs 2022 Cumartesi günü Homecoming'de, sevgili okulumuzun cennet bahçesinde, tam yüz on bir yıldır binlerce TAC'linin anılarını taşıyan ve geleneğimizin sembolü olarak dimdik ayakta bizlere kucak açan Stickler Hall'un gölgesinde, okulumuzun var oluşunun 134. yılında, küçük büyük tüm mezunlar ailelerimizle ve efsane öğretmenlerimizle bir ara-

ya geldik.

Mezunlar Derneğimiz evlerine dönen mezunları en iyi şekilde ağırlayabilmek için çok çalıştı ve hazırlık yaptı. Homecoming organizasyonuna büyük destek veren gönüllü TAC öğrencilerimiz ve dernek gönüllülerimiz sabahın erken saatlerinden itibaren mezunları ve ailelerini kapıda karşıladılar. Mezunlarımıza yaka kartları takıldı, günün programı anlatıldı, ilk sohbetler yapıldı, fotoğraflar çekildi.

"Mezunlar Derneği Giftcenter" ziyaret edildi. Rengârenk TAC tişörtleri, sweatshirtler, diğer anı ürünleri alındı. Giftcenter gecenin geç saatlerine kadar aralıksız olarak mezunlarımızı ağırladı.

Beşli ve onlu mezuniyet yılları olan dönemler

daha büyük gruplar halinde Homecoming öncesi ve sonrasını da planlayarak birkaç günlük organizasyonlar yapmışlardı. Homecoming günü okula toplu halde geldiler ve renk kattılar.

Geleneksel "Tarsus Kültür Turu" öğlene doğru

başladı. Tarsus'u en iyi bilen ve detaylarıyla anlatan ve bizlere kılavuzluk yapan Sayın Nadir Durgun eşliğinde Gözlüküle'den başlayarak on bin yıllık Tarsus tarihini on bin adımda gezdiler, bir kez daha gördüler ve dinlediler. Okulda öğrenciyken görme fırsatı bulamadıkları, her biri bir kenti dünya çapında bilinir kılmaya yetecek yirmiden fazla tarihi mekânı tek tek gezdiler ve bu güzel gezi sonunda dolu dolu bilgilerle okula döndüler.

Artık TAC Homecoming'ler sadece okulumuzun değil tüm Tarsus kentinin, hatta bölgenin dört gözle beklediği önemli bir etkinlik. Binin üzerinde konuk birkaç günlük dönemde Tarsus'a geliyor, kentin tarihini, gastronomisini, kültürel dokusunu, arastasını, çocukken, gençken bir parçası olduğumuz ve hiç kopamadığımız atmosferini dolu dolu yaşıyor. Tarsus'un lokantaları mezunlarla tekrar tekrar doluyor, konuklar özlenen damak tatlılarıyla, özlenen yerel sohbetlerle buluşuyor.

Sıcacın ve gün boyu yenen kebabların verdiği rahavet öğleden sonra bandonun tüm kampüse gümbür gümbür yayılan enerjisi ve temposuyla yerini bir anda coşkuya ve BOM seslerine bıraktı.

Bando ekibi mezunları da ardına alarak şarkılar ve marşlar eşliğinde ilerleyerek auditoriumda yapılan plaket törenine doğru yol aldı.

Plaket töreninde 650 kişilik Talas Auditorium doluydu. Bando eşliğinde saygı duruşu ve İstiklal Marşı'nın söylenmesinin ardından Mezunlar Derneği başkanımız Mehmet Özel açılış konuşmasını yaptı ve ardından okul müdürlerimiz konuşarak mezunlara hoş geldiniz dediler. Her yıl olduğu gibi bizleri büyük emeklerle yetiştiren geçmiş dönemin ve bugünün öğretmenleri sahne önüne davet edildi ve tüm salon tarafından dakikalarca ayakta alkışlandılar.

Mehmet Başkan çok güzel bir sunumla mezunlar derneğimizin faaliyetlerini anlattı ve ardından okulumuzun tanıtım videoları izlendi. Daha sonra plaket törenine geçildi. Homecoming 2022'nin onur konukları olan en büyük abilerimiz, 70. mezuniyet yıllarını kutlayan 1952 mezunları Turhan Ergene ve Doğan Eserce abilerimiz birer konuşma yaptılar ve plaketleri takdim edildi. Ardından beşli ve onlu mezuniyet yıllarını kutlayan dönemler toplu halde sahneye davet edildiler, plaket ve sertifikalarını aldılar ve her bir dönem sahnede coşkuyla bombalaki çektiler.

Tören bitiminde hep beraber bahçeye geçildi.

Dönemler sırayla Stickler merdivenlerinde fotoğraf çektiler, marşlar söylediler, BOM çektiler. Akşam yemeği için hazırlanan masalar dolarken 2002 mezunumuz Oral Canbolat DJ olarak 1980'lerden ve 90'lardan nostaljik parçalar çaldı. Ardından sahne alan grubun performansı ile mezunlarımız gece boyunca coşku ile eğlendiler.

Yemek organizasyonları, plaket töreni, faaliyetlerin sunumu, kültür turu, konseri, sohbeti, mavra-

sı, hasret giderme ve eğlencesi ile bir Homecoming daha yaşanarak tarih sayfalarında yerini aldı. Hazırlık sürecinde emeği geçen tüm dernek gönüllülerine, okulumuza, gönüllü öğrencilerimize, emektar çalışanlara ve günün düzenlenmesine katkı veren sponsorlarımıza çok çok teşekkür ederiz.

Gelecek yıl yine 19 Mayıs'a en yakın cumartesi günü sevgili okulumuzda yeni bir Homecoming'de buluşmak üzere saygı, sevgi ve sağlıkla kalın...

Ali Sinan İnan '82 ve Efe İnan '24

HOME COMING 2022

M. Nur Altınörs '68

Artık klasik bir ifade haline gelen pandemi nedeniyle yapamadığımız etkinlikler kapsamında sayabileceğimiz okulumuzun efsane geleneği Homecoming iki yıllık hasretten sonra 21 Mayıs 2022 günü büyük bir heyecan ve coşkuyla gerçekleştirildi.

Sabah saatlerinde Güner Baykal ağabeyimiz adına yıllardır başarıyla organize edilen basketbol turnuvasının son maçları vardı. Efes, Fenerbahçe, Galatasaray, Darüşşafaka (Daçka), Tofaş, Telekom, TED, Antep, TAC'nin U15 takımlarının katıldığı organizasyonun final maçı çok çekişmeli geçti. Bu zevkli mücadele sonunda Tofaş'ı yenen Galatasaray birinci oldu.

Maçların bitimini takiben programda kapanış töreni vardı. Başta basketbol olmak üzere değişik spor dallarında başarılı sporculara, emeği geçen spor hocaları ve yöneticilere ödülleri verildi.

Öğleden sonra oditoryumda yapılan toplantı Mezunlar Derneği Başkanı Mehmet Özel'in açılış konuşması ile başladı. Başkan, Mezunlar Cemiyeti'nin son yıldaki faaliyetlerini powerpoint sunumu eşliğinde anlattı. Mustafa Emre ve Ömer Albudak tarafından hazırlanan ve TAC'yi anlatan, metin yazarlığını Gözde Özgödekin yaptığı TAC Mezunlar Derneği'ni anlatan iki güzel video kaydı beğeni ve alkışlar eşliğinde izlendi.

Plaket töreni 70. yıl plaketi alan iki saygıdeğer büyüğümüz ile başladı. Sahnede özgeçmiş ve yaşamlarını özetleyen ağabeylerimizden

Doğan Eserce'nin lisans eğitimi ni Robert Kolej'i makina mühendisliği bölümünde yaptıktan sonra Purdue Üniversitesinde master yaptığını öğrendik. İş yaşamında ATAŞ rafinerisi ve Sasa'da çalışan Eserce'nin iki oğlu TAC mezunu ve iki torunu da TAC öğrencisidir.

Turan Ergene ağabeyimiz Tıp Fakültesi mezunu olup Hacettepe Üniversitesi'nde Çocuk hastalıkları ve Çocuk Sağlığı Anabilim Dalı'nda uzmanlık eğitimi tamamladıktan sonra Tarsus'a dönerek uzun süre yöresinde hizmet vermiştir. Tören sırasında halen gereksinim olursa çocuklara bakabileceğini söyleyen ağabeyimizin üç çocuğu TAC mezunudur.

Kıdeme göre sıra mezuniyetlerinin 60. yılını kutlayan sınıfa geldi.

15 ağabeyimizin isminin olduğu listeden 8 kişi törene katılmıştı.

Daha sonra ise 8 ay önce yitirdikleri sınıf arkadaşları Ahmet Ziya Akyıl adına bir eğitim bursu ve ayrıca o yılın basketbolda en başarılı sporcusuna ödül verme projesi hazırlayan 1968 mezunu sınıf arkadaşları adına M. Nur Altınörs AZA eğitim bursu hakkında bilgi verdi. Semih Bilgin basketbol ödülü hakkında konuştu. Spor yetkili-

lerin en başarılı basketbolcu olarak seçtikleri Berkan Silindir'e kupası ve ödülü verildi. Berkan yaptığı teşekkür konuşmasında zamanı geldiğinde bu gibi fonlara katkıda bulunacağını sözünü verdi. Semih Bilgin ve M. Nur Altınörs Üniversite Eğitim Danışmanı İlker Hoca'nın eğitim bursuna ilgi duyduğunu bildirdiği beş öğrenci ile ayrı ayrı konuştu.

Mezuniyet yılı günümüze yaklaştıkça katılanların sayısı arttı ve bombalaki daha gür olarak çekilmeye başlandı.

Stickler merdivenlerinin klasik fon olduğu sayısız grup ve bireysel fotoğrafların çekilmesinin ertesinde bazılarının birbirini uzun süredir görmediği arkadaşların keyifli sohbetleri ve olağanüstü canlılıkları sonrası nefis kebab kokusunun yayıldığı yemeğe geçildi.

Anadolu Efes ile Real Madrid arasında oynanan Euroleague final maçının sonucu büyük bir sevinç yaratmasına karşın yemekten kopuşlara da neden oldu. Ancak müziğin coşkusu, eğlence ve sonraki yıllarda buluşma arzusu her şeyin üstündeydi.

Büyük TAC ailesine sağlık ve esenlik dileklerim, sevgi ve saygılarımla.

20. YILLARINI KUTLADILAR

Alp Erdem '02

Dile kolay, 20 sene.. durup düşününce inanması zor geliyor ama biz bile mezun olalı 20 sene olmuş. Biz bile diyorum, 40 yaşına yaklaşan bizler için daha dün gibi Stickler'in önünde kosturdugumuz, top oynayıp, mavra attığımız günler.. eminim bizden büyük mezunlar da böyle düşünüyor.. ancak "o günler daha uzakta" diye düşünen küçükler için 20. Sene çizgisi bir uyandırma servisi görevi görüyor, o kesin, bunu bilsinler.. 2 sene verilen pandemi arasından sonra Homecoming'in okulda

yapılması bizim için büyük şanstı. Türkiye'nin ve de Dünya'nın her bir kosesinden gelen dönem arkadaşlarımızla, 2 gün boyunca mavranın dibine vuruldu.. Cuma günü Namrun'da Esamet Hanım Konakları'nda başlayan mavra, Cumartesi Homecoming Yeme-

ğinde zirve yaptı. Birbirimizi ne çok özlemişiz, ne iyi geldi, onu farkettilik.. Lisedeki gibi, okulun bahçesinin korumasında her türlü dış dertten uzak, sadece sevgi, eğlence, muhabbet dolu bir iki gün geçirdik. Hepimize çok iyi geldi. Ne mutlu bize..

ESAMET HANIM

K O N A K L A R I

Where TAC comes together...

TAC 1977 Sınıfı 45. Yıl Buluşması

Adnan Nail Efendioğlu '77

Bazen azalıp bazen çoğalarak 1977 yılının Mayıs ayına 57 delikanlı ulaşıp mezun olmuştuk. Dokuz kardeşimiz bu dostluk treninden indiler. Bize göre çok erken indiler.

Yaşam süreçlerinde üst kimlik sıralamalarımız

değişti. Aidiyet duyguları bazen zayıfladı, bazen güçlendi. Tercihlerimiz değişti. Ailelerimiz, işlerimiz, sağlığımız zaman zaman aidiyetin önüne geçti.

Pek de organize davranamadığımız 45. mezuniyet yılımızda 16 delikanlı iştirak etti. Sanırım sonu beşli yıl dönümleri, sonu sıfırlı yıl dönümlerinin yanında biraz üvey, biraz önemsiz kalıyor.

Çok güldük çok eğlendik. Bol kebab, humus, kuşgözü lahmacun yedik. Mavranın kralını yaptık.

Hem birbirimizle hem de alt ve üst sınıflarla hasret giderdik.

TAC 1977 sınıfı ile ilgili olarak bizden sonraki kuşakların bilmesini istediğim üç özelliği tarihe not düşmek isterim.

1977 liseler arası basketbol Türkiye ikincisi olduk.

1977 liseler arası hentbol Türkiye birincisi olduk.

Sınıfımızdan gururumuz Can Sonat'ı basketbol milli takımına yolladık.

Bir de Entebbe Operasyonu var. Merak eden genç arkadaşlar 50. yılımızda sorarlarsa büyük zevkle paylaşırız.

Ellinci yılda görüşüp kucaklaşmak dileğiyle.

Yaşasın Tarsus Amerikan Koleji.

Yaşasın TAC 77'nin şanlı mezunları.

Yaşasın kardeşlik, aidiyet, dayanışma...

HOME COMING 2022: Bir TAC '81 Klasığı

Artık klasikleştiği üzere, TAC '81 bir Homecoming'e daha damgasını vurdu!

Bu sene üç koldan harekete geçen 81'lerin birinci kolu 19 Mayıs akşamı Adana'da, ikinci kolu aynı akşam Namrun'da, üçüncü kolu ise 20 Mayıs akşamı Tarsus'ta toplandı. Bu üç grup ayrı ayrı ve fakat mutlak eş güdüm ile 21 Mayıs vuslatına ilişkin tüm ayrıntıları rakı masalarına yatırarak değerlendirdi, nihai planı belirledi. New York'ta Hüseyin, Strazburg'da Kudret, İzmir'de Hakan A, Çorlu'da Hakan B, Urla'da Mustafa K, Samsun'da Erhan U, Antalya'da Bülent, İstanbul'da Tarık, Uşak'ta Emre ve İsrail seyahatinde Eren telefon başından hiç ayrılmayarak çalışmalarını an be an takip ettiler. Yani, Homecoming'e damga vurmak öyle kendiliğinden olmuyor; bunun arkasında ciddi bir çaba, özveri, rakı ve humus var. Bu nedenle ki, '81 dönemine imrenerek bakan bazı kardeşlerimize (misal '86 Gözde, '85 Müslüm) tavsiyemiz çalışmak, çalışmak, daha çok çalışmaktır.

Homecoming'de yine müthiş keyif yaşadık. Temel Tırak'ın hiperaktivitesi ve şapka ve tişört satış baskısı da keyfimize renk kattı. Sahne alan grup, kitlenin nabzını güzel tuttu: önce "yüksek volüm" den rahatsız olma kaygısı duyup sonra biz de havaya girdik. Sahnede zirvenin yaşandığı anlar ise

Recep Kaleci'nin oğlu Efe'ciğimizin sahne aldığı ve baterisini konuşturduğu anlardı. Her dakikası muhabbet ve keyifle geçen buluşmada "Keşke sınıfta kalsaydım da 81'li olsaydım!" diye sızlanan '80 döneminden (isimleri bizde saklı) bazı arkadaşları tescilli de ettik; dönem farkının önemsiz olduğunu, asıl olanın TAC olduğunu tatlı dille anlattık.

Bu şahane Homecoming'in organizasyonunda emeği geçen herkese canı gönülden teşekkürler. '90 Mehmet Özel Başkanımız ve efsane Betül Abılamızın şahsında, organizasyonda payı olan herkese sevgilerimizi yolluyoruz.

TAC 81'in Homecoming'e damgasını vurduğunu bu yazı vesilesiyle ilk kez duyup şaşıran abi ve kardeşlerimize ise peşinen teessüf ederiz. Kuzum, sizler hangi Homecoming'e katıldınız, anlı şanlı 81'in âlâ-yı vâ-yâsını fark etmediniz mi? Pes doğrusu!

TAC '81

Kırk Kere Maşallah!

Kazım Apa '82

Eski Tarsus yolunda baba-
mın sürdüğü arabanın
içinde etrafı seyrederim,
yol boyunca giden arabalarda
yer yer tavanlarında sarılı yatak-
lar görüyorum.

Denk de denilirdi bunlara

Arka camdan birbirimize
baktığımız o çocuklardan biriy-
dim.

Yatakhane arkadaşlığı, okul
arkadaşlığı...

Yahu ne arkadaşlığı, kardeşli-
ği, aynı karından doğmamış kar-
deşliği tanıdık TAC sayesinde!

Son senemizin son gününde
o yatakları da dolapları da bo-
şalttık ama inanın hala kokusu-
nu hatırlarım o yataktanenin,
dolapların, hatta sınıfların...

Evet, 40 sene olmuş

Her şey dün gibi!

Şakalar aynı, dışarıdan seyre-
den varsa neler söylediler hakkı-
mızda acaba?

Umrumuzda mı?

Asla...

İçkiye gerek bile kalmadan
gülmekten gözlerden gelen yaş-
lar bazen yerini duygusallığa da
bırakıyor...

Aramızda dede olanımız da
var, yeniden evlenip çocuk sahi-
bi olanımız da var.

Amerika'dan gelip katılanlar-
la mavra daha da artıyor.

Emeği geçen tüm hocaları-
mıza kadehler kalkıyor.

Aramızdan ebediyete ayrı-
lanlar başköşede bizi izliyor.

Adam olduk derken çocuklu-
ğa dönüşümüze sebep olan bu
HOME COMING'lere binlerce kez
şükrediyoruz.

Bizi biz yapan bu okulun tuğ-
laları arasında bir bir kendimizi
görüyoruz.

Daha nice yıllar boyu birlikte
olmak dileğiyle.

Antakya'da Yaşanan Antakya'da Kalır!

TAC '87 REUNION Antakya (19-21 Mayıs 2022)
Yıldız Özölmez Sağmanlı (TAC '87)

TAC '87 olarak 35. yılımızı kutlamak için arayış içine girdiğimizde yurtdışında yaşayan arkadaşlarımızın memleket hasreti ve yemek özlemlerini göz önünde bulundurarak Antakya'ya

bir kültür ve yeme içme gezisiyle REUNION ve HOMECOMING aktivitelerimizi birleştirdik.

Bir grup TAC'li olarak 19-21 Mayıs tarihlerinde Antakya Savon Otel'de buluşup çokça gezdik, yedik, içtik, şarkılar söyledik ve güldük, güldük, güldük... Hepimiz yeniden ortaokul ve lise yıllarımıza dönmüştük. Herkes en saf, en doğal haliyle ve tüm

içtenliğiyle sanki en fazla 18 yaşındaydı. Hepimiz değişik yerlerden gelip kendimizi bir mozağin içine atmıştık. Antakya'da çocukluğumuzun ve gençliğimizin o gamsız, pervasız, hayatı takmayan, sorgulamayan, endişesiz günlerini anarak harika anılar biriktirdik. Aramızda bulunmasını arzu ettiğimiz fakat çeşitli sebeplerle gelemeyen veya son anda iptal etmek zorunda kalan arkadaşlarımızı da anarak tadına doyamadığımız bir buluşma gerçekleştirmiştik...

Bu anıların üstüne eve dönüş heyecanı bindiğinde hepimiz Adana veya Mersin'de kısa bir mola verip kendimizi okulumuz, evimiz, yuvamızdaki buluşmaya hazırladık. Okulumuzdaki büyük buluşma da bir o kadar mutluluk vericiydi. Herkes herkesi çok özlemişti. Sohbetler bitmesin, gece sona ermesin diye neredeyse dua ettik. Ama her güzel şeyin olduğu gibi bu kısacık görüşmenin de sonu gelmişti. Arayı daha fazla açmadan sıklıkla ve daha çok katılımlı REUNION'lar organize etmek sözüyle yuvamızdan ayrıldık.

48 Yaşındaki Gençler ile HOME COMING '22!

Emrah Bulut '92

1 992 mezunları olarak 30. yılımıza hazırlanmaya 5 ay önceden başladık, malum t-shirt yapılacak.

Yemek ve gezi & otel & misafir ağırlama vs. orga-

nizasyonlarına hazırlandık.

WhatsApp gruplarında kimlerin elini taşın altına koyup bu işleri yapacağı kararlaştırıldı. Tabii ki her zaman olduğu gibi elini taşın altına koyanlar değişmedi.

Perşembe günü sabahtan itibaren çeşitli şehir

ve ülkelerden gelen mezunlar bir kısım Altınorfoz bir kısım Namrun bir diğer kısım ise Adana ve Tarsus civarı gezerek Homecoming'e ısınma hareketleri olarak başladılar.

Adana da meyhane eğlencesi ile Cuma akşamını kalabalık bir grup olarak değerlendiren '92 mezunları.

Cumartesi Tarsus Ehl-i Keyf restoranda öğle yemeği buluşmasından sonra yuvaya yani okulumuza geldiler. Mezuniyet hatırası t-shirtleri içinde oldukça fit görünen 48 yaşındaki gençler.

Okulda ki sertifika tören sonrası yemek ve müzik ile harika bir akşam geçirdiler.

HOME COMING '22

Yiğit Şahinoğlu – Chicago, ABD

Çok uzak mesafeden sadece dört günlüğüne gelebildim. Benim için Homecoming havaalanına iner inmez başladı. Her dakikası dolu ve kahkahalarla geçti. Araya tonlarca zaman ve mesafe girmiş olmasına rağmen eski dostlarla kaldığımız yerden devam ettik. Kelimeler yetmiyor açıkçası. Anlatılamayan ve yaşananların anlayabileceği rüya gibi birkaç gündü.

Mert Bürhan – Cenevre, İsviçre

Tac '97 olarak mezuniyetimizin 25. senesini okulumuzda 60'dan fazla dönem arkadaşım ile birlikte büyük coşkuyla kutladık. Bu vesileyle TAC'den mezun olmanın ne kadar büyük bir ayrıcalık olduğunu bir kez daha hatırlamış oldum. Okulum sayesinde hayat boyu sürececek dostluklarım, hiç bitmeyecek mavralarım, başım sıkıştığında her zaman ulaşabileceğim abilerim,

ablalarım, hala bizler, Homecoming'de göreve gelen değerli hocalarım ve hayat tecrübelerimi paylaşabileceğim yüzlerce kardeşim var."

Özgür Ağca – Batum, Gürcistan

Çocuk olarak gelip adam olarak mezun olduğumuz yere dönüş oldu. Her metrekaresine son derece değerli ve unutulmayacak anıların biriktirildiği yerdir TAC.

25. YIL İÇİN GERİ DÖNÜŞ

(97 DÖNEMİNİN EVE DÖNÜŞ HİKÂYESİ)

Semir Özgentürk '97

“Gerçek bir arkadaş, kendin olmak ve tamamen özgür olmana izin veren kişidir” de-

miş Jim Morrison. Mevlana da “İyi dostu olanın aynaya ihtiyacı yoktur” demiş. 19 Mayıs'ta başlayıp 21 Mayıs'ta biten 3 günde sanırım bu sözleri fazlasıyla özüm-

sedik; yukarıda sırf bu program için dünyanın çok uzak köşelerinden gelen arkadaşlarımdan düşüncelerini de sanırım beni doğrular nitelikte.

Aylar süren hazırlıklar neticesinde 97 dönemi olarak 3 günlük bir program ile birbirimize olan özlemimizi gidermek için Mersin'den başlayan bir program düzenledik. Özellikle Adana'da yaşayan arkadaşlarımız gezinin kutsuz olması için çok çalıştılar. Mersin'de otele buluştuktan dakikalar sonra zaten sanki 1997 Mayıs'ında bıraktığımız yerdeki samimiyet ile başladık. Havanın da güzel olmasının avanta-

jıyla denize defalarca girdik çıktık; hatta biraz ilerideki su içindeki doğal mağaraya daldık. Akşam yemeği ile beraber artık eğlence vakti idi. İlk gün güzel anılarla kapadıktan sonra artık ikinci gün için enerji depolama vakti gelmişti.

İkinci günde de de bol bol mavra, deniz, güneşlenme sonrası artık buraların en meşhur yeri Narlıkuyu koyunda yemek yeme vakti gelmişti. Narlıkuyu'nda

kendimize ait bir köşede 70 kişilik bir masa yapılmış artık ne yemeğin ne de yerin hükmü vardı. Çünkü sohbet, muhabbet şahane idi. Adeta gecenin bitmemesini istemesine geceyi uzattık bol bol fotoğraf çektik ve eski anıları yâd ettik. Gecenin sonu nasıl bittiği ise belliydi: Bom bom bom...

21 Mayıs günü esas eve dönüş günümüz idi. Öğlen gibi özlemimizi duyduğumuz okulumuza doğru yolculuğumuz başladı.

Kısa bir Tarsus turundan sonra gelsin humuslar gitsin kuşgözü lahmacunlar... Okulda havanın güzelliği Stickler'in tüm ihtişamını adeta öne çıkarıyordu. Sahiden ne etkileyici bir binaydı şu Stickler. Bir ara; özel izin alıp Friendship ve Unity binalarında dolaştık ama artık 12 yaşında çocuklar değil yetişkin doktor, mühendis, yönetici, savcılar o özel sıralarda oturdu. Friendship 3. kattaki Prep A sınıfından o görkemli Stickler'a bakınca açıkçası içimi bir hüznle karışık özlem kapladı; okulda okur iken gençliğin verdiği o he-

yecan ile bu manzarayı kaçırmış olabilir miydim?

Öğleden sonra bizim zamanımızda olmayan ama yeni binasıyla çağdaşlığı da yakalayan okulumuzun konferans salonuna geçtik. Mezunlar derneğimizin aktivitelerini dinledikten sonra büyük abilerimizi sahnede bağış projeleri ile gözü yaşlı dinledik. Artık TAC mezunu olmanın bağlılığını iliklerimize kadar hissediyorduk. Sahne sıramız geldi, kimya öğretmenimiz Erdoğan Kaynak abimiz bize 25. Yıl sertifikalarımızı dağıttı; adeta coşkudan ye-

rimizde duramıyorduk. Bir daha, bom bom bom...

Gece güzel bir konserden sonra yorgunluk çöktü. Eee artık 18 yaşında değiliz! Eskiden kalma alışkanlık ile bizim zamanımızda Lounge olan şimdi ise modern bir kütüphanenin önünde artık elveda vakti idi ama ağızlarından dökülen tek cümle bunu tekrarlamalıyız oldu. Sahi 25 senedir görülmeyen bu kadar insan nasıl birbirine yakın olmuştu? TAC ruhunu çok özel yapan zaten bıraktığın yerden devam eden bu bağlılık değil miydi?

ÇEYREK ASIR SONRA

Özlem Altıok, TAC '97

Homecoming bir duygu fırtınası Bolca sevgi, biraz özlem, biraz hüzn, biraz neşe... Çeyrek asır sonra, bir okyanus öteden, Tarsus'a varması

Anayurda dönmek demek, eve dönmek demek bence Stickler bizim kolektif taşınmazımız bir yerde. Okul taksitlerini ödeyip, mezuniyetimi görmeye ömrü yetmeyen

Canım babam benimle

Gülümsüyor mutlu ve mağrur

(Beraber resmimiz var ilk günden)

Sevgisinin, hasretinin izleri durur...

"İnsanın anayurdu çocukluğudur"

Sabah servisleriyle tek tek evlerimizden alınır,

Sun Sineması'nın orda, sınıf otobüslerimize ayrılır,

Adana'dan Tarsus'a, şenlik kıyamet

Hepimizin evine giderdik

Boşuna homecoming dememişler!

Doksanların umut saçan notaları

Kasetçalardan içimize dolardı

Umut da müzik de hep içimizde

(Yasakçı ahmakların anlamadığı...)

Metallica'sı, Guns and Roses'ı

Efendime söyleyim Nirvana'sı, Cranberries'i

Türkçe Pop'u ayrı, Rock'ı ayrı
(Sezen Aksu'ya, Erkin Koray'a birer şapka çıkarmalı da, saymakla da bitmez ki şimdi...)
Solmaz şarkılar söyledik yol boyu;
Ve belliydi herkesin şarkısı;
Bon Jovi başladımıydı
"You give love a bad name" diye mesela
"Aslım!" diye bağırırdım otobüsün arkasından ta önüne
Beynimize kazılı bazı şarkılar, anlar, yollar...
Belki diyorum, sınıfça çekilsek bir emar çıkar izleri.
Bilmem doktorlarımız ne der?
Hipotez benimkisi...
O yollar bizi Tarsus'a kavuştururdu işte;
Her sabah okulun kapısından geçmek, ne büyük imtiyaz ama!
Ne erken kalkmaya üşendim o yedi yıl boyunca, ne giyinmeye
Pek de severdim ekose eteğimizi.
Herkeste duruşu farklıydı; etek boyları da
(Elif, Elif, İlke - hepten TAC '97 - siz anladınız beni)
Ya o çengel!

Aksesuar deyince
Berna dururken haşa bilirkişi sayılmam ama
Bence nadide bir aksesuarıdır eteğimizi tutan o çengel...
Dikkat ister, özen ister...
İyice tutmalı ki,
Bir kaza olmasın, lise sahasında basket oynarken filan
Olurdu yine ama.
(Ahmet'in yüzü kızarmış benim yüzümden bir defa Sezen anlattı, mezuniyetten çeyrek asır sonra)
Yiğit'ten yine bu homecoming'de öğrendiğime göre:
Erkekler,
(Bakin "baylar" demedim, siz de "bayan" demeyin rica ederim)
Yirmi dakikalık (uzun) tenefüste,
En iyi performanslarını sergilemeye çalışmış filan sahada,
Kızlar izliyor diye!
Bense
Saat onu tam on geç
Depar atardım kantine,

Pasta'dan gelen tavuklu börek tez biterdi çünkü.
(Herkesin önceliği ayrı ama yalan yok karnım doyar
doymaz ben de oturur izlerdim)
Belki inanmayacaksınız ama:
Gözüm saate takıldığında akrep onda, yelkovan ikide ise,
Nerede olursam olayım ve her seferinde
Uzun tenefüs vakti diye düşünürüm halâ
Ve yirmi dakikaya sığdırdığımız kaçamak bakışları,
kahkahaları, sohbetleri...
Derslikten bile izlerdim "lise sahası"nda olan biteni
Spor için amenna,
Ama bir de izlemek ve dahi izlenmek için kuruluydu
o saha sanki.
A distraction if ever there was any!
Basketbol, futbol, voleybol, hentbol...
Neleri, kimleri izlemedik ki!
Çok koşturduk o sahada, kızlı erkekli...
Şimdi çim olmuş bizim lise sahası
Yeşil güzeldir ama... nasıl desem...
Some things never change
Some things never should
N'apım ben ısınmadım;
Pek bir edilgen geliyor çim
Öğle yemeği vakti eteklerimizi serip üzerine
oturduğumuz beyazlar da yok.
Onun yerinde güzel çiçekler, uzun palmye ağaçları.
(Hakikaten o ağaçlar hep orda mıydı?)
Yeşilin üstüne dökülen betonlara hayıflanmaya

aşınayız zaten
Çocukluğumuz üstüne dökülüyorlar neticede.
Ama anılarının üstünü bürüyen çime de
hayıflanabiliyormuş insan...
Biliyorum, bilmez miyim?
Ne ev aynı, ne ben aynı
Ama işte anılara mıknaş mekân...
Zamanla, onunla, bununla, şununla yarışırken
(pandemik hallere, ağlayan bebelerle maskeli
seferlere filan rağmen)
Yolları, okyanusları aşıp da gelme hevesimiz bundan,
Bıraktığımız yerden mavraya devam edebilmemiz de
Evde hissettiğimizden.
Biz böyle dört beş akıllı, güzel kadın otururken
"Oley! Oley! Oley!" diye tezahürat etmemiz de
Öyle durduk yere
(İyi de niye abi? diyenlere:
Why not!
Di mi?)
Saman, kerpiç, beton tali
Ev dediğinin harcı bir duygu özünde
Bolca sevgi, biraz özlem, biraz hüznün, biraz neşe...
Dahası var ama o da niyet olsun: başka bir
homecoming'e...
Diyeceğim o ki:
Çeyrek asır sonra da biz,
Yine ve yeniden Tarsus'ta,
We feel home yani...

"Homecoming'e desteklerinden dolayı teşekkür ederiz"

Akcanlar Petrol Ürünleri ve Otomotiv San Tic. A.Ş.

Caribou Coffee

Waffle Mood Tarsus

Nissan Okar Otomotiv Pazarlama

Süpermoto Otomotiv Adana

Alta Naturel Gıda Tarım San. Tic. Adana

Etrog Gıda Sanayi ve Ticaret Adana (Tan Kalfa TAC '20)

Studio34 Mersin (Asya Jeyan Çat '14)

Salih / Aytekin Taş

21 Mayıs 2022

M.Sena Kırıl TAC '12

Gençlik yıllarımızın geçtiği o güzel okulumuza döndüğümüz gün. Ben 2012 yılında mezun olmadan önce ve sonra neredeyse her Homecoming'e katıldım. Hepsi birbirinden heyecanlı, hepsi birbirinden farklı, hepsi birbirinden eğlenceli bu buluşmaların en etkileyicisi 10. yılım için katıldığım 2022 Homecoming'i olur sanıyordum. Yanılmışım. En etkileyici kısmı meğer 10. yıl kutlamalarından önce başlıyormuş. Yıllardır hiç konuşmamış olduğum dönem arkadaşlarıma tek tek ulaşip kısacık bir mesajla hallerini hatırlarını sorup hemen arkasına '21 Mayıs günü görüşüyoruz değil mi? Hayatında bu görüşmediğimiz yıllarda neler yaptın, neler yapıyorsun, neler yapacaksın bunları yüz yüze konuşacağız o gün.' dememle başladı benim etkilenmem. BizLetter'ın bu sayısında Homecoming sırasında neler yapıldı, neler konuşuldu, neler o güne ve geceye damgasını vurdu eminim okuyacağınız çok daha güzel yazılar olacaktır. O yüzden ben bu yazımı dönem arkadaşlarıma ve tabii Homecoming'in gerçekleşmesini sağlayan herkese teşekkür etmek için yazıyorum. Çok uzak mesafelerden sırf bugün içi gelenler de vardı, hayatlarındaki çeşitli sebeplerden dolayı gelmek isteyip gelemeyenler de

oldu. O gün görüşebildiğim ve görüşemediğim bütün arkadaşlarımdan hayatlarımdan haberdarım artık, haberdar olmaya da devam edeceğim. Yıllar önce kurulmuş ve hala orada olduklarına zaten emin olduğum bağlarımızı tekrar hayata döndürdüğümüz için bütün TAC ailesine teşekkür ederim.

1969'dan 2022'ye TAC Kardeşliği

Emre Akkuş TAC'76

TAC '76 bu yıl 46. mezuniyet yılını 2-5 Haziran'da Namrun'da kutladı. Aslında her yıl düzenli yaptığımız dört günlük tekne turu (Göcek veya Gökova) öncesi bu kez Homecoming sonrası Tarsus ve Namrun'da buluştuk. Ayın 2'sinde TAC'de buluşuldu, Lounge da özlem giderildi ve mabed Stickler merdivenlerinde olağan pozlarla fotoğraflar çekildi. Lounge'daki öğrenci kardeşlerimizden biri 76 mezunu olduğumuzu öğrenince parmak hesabı kaçınıcı yılımız olduğuna

hesapladı ve "Vay canına 46 yıl" dedi.

Her ne kadar en geç 2-3 yılda bir okula gelmiş de olsak o "campus"ün içinde olma duygusu hepimizi sevindirir hale getiriyor. Pek dışa vurmamaya çalışsak da, o çocuksu sevinç kıpırtıları bizi "yaş almış" bile olsak tekrar lise yaşantımıza geri döndürüyor.

Minyatür futbol maçları, şimdi yerinde olmayan basketbol sahası ve oradaki maçlar, derhaneler, hocalarımız, mavralarımız bir anda zamanı geri aldırıyor ve biz gerçekten de bir mabed içinde olduğumuzu iliklerimize kadar hissediyoruz. Belki çok klişe ama "Bu duyguyu bilmeyenin anlatsak da

anlayamayacağı coşku dolu yüce bir kavram".

Yani "Anlatılmaz yaşanır".

Sonrası hemen t-Shirt – sweatshirt almak için eskiden Ahmet Abi'den gofret, ayran, cola aldığımız kantinimizin yerindeki satış mağazamıza dalış.

Ritüel mutlaka kuşgözü lahmacun, humus ve kebab ile taçlandırılmalıdır ve uygulanır. Bu kadar basit gibi gelen ama aslında çok derin anıların birikimi olan ve gerçekte "ritüel" haline gelmiş davranışlar; sağlığımız, ömrümüz elverdiği sürece yapmaya devam edilecek.

Akşam Esamet Hanım Konakları Namrun'a intikal ve 3 günlük mavranın dibine vurmak. Okul anılarıyla başlayıp, sporla, sanatla, politikayla devam eden tartışılan, gülünen konulara dalmak ve tabi kızdırmalarla, takılmalarla süslenen "ömür biter mavra bitmez" felsefesini yaşatmak. Gelmeyenler kızmak, gelemeyenlere onlar adına üzölmek. Ve ye-

mek, içmek tekrar yemek tekrar içmek!

Göz açıp kapayıncaya kadar geçen 3 güzel gün ve gece daha. Baştepe, Zevzek, Sinap kalesi gibi çevre ziyaretleri ve günlük yürüyüşlerle güzel havanın keyfini çıkardık. Hoş bir sada, tatlı bir burukluk. Hayatlarımızın belki de son virajına yaklaşırken "Carpe Diem" felsefesini canlı tutmaya, "Enjoy" etmeye devam etmek. Hepimiz artık bunun bilincindeyiz. Bu keyfi almaya, kendimizi canlı tutmaya devam ediyor ve edeceğiz. Hep yılların yorgunluğu denen bir laf vardır, biz de ise "Yılların keyfi, güzelliği, maverası" var.

Şimdi hedef, Ekim'in ilk haftası TAC '76'nın yıllık olağan tekne turu. 20 yılı aşkın bir zamandır yapılan bu keyifli gelenek de heyecan verici olacaktır. Ellinci yılımıza doğru kutlama planları yapıldı ve hayata geçirilecek. İyi ki TAC'liyiz. Bu sayede başkalarından hep bir adım öndeyiz.

1972 Yılı Mezunları 13-16 Nisan 2022'de Tarsus'ta Toplandı

R.Cengiz Atalay TAC '72

Dile kolay, yaşamımızın o en güzel günlerini bitireli tam 50 yıl olmuş. Olsun... Biz yine de 50 yıl öncesine döndük, çocukluğumuzu 2 gün için de olsa, yeniden yaşadık. Çok keyifli idi.

Daha önceki yıllardan farkı, daha çok arkadaşımız eşleri ile katıldı. 31 çocuk olduk tam tamına. Bardakaltı, kebab, humusun dibine vurduk. Özleşmişiz, mavra attık, hasret giderdik.

Zeyyat Toksöz bizi daha birinci sınıfta iken terk etmişti. Mezuniyetten sonra, Ali Aktan, Gazanfer Çakıroğlu, Vedat Kozinoğlu, Bedii Ayatar, Burhan İkizer, Adil Oykam, Alinur Olgun (adını hatırlayamadığım başka kardeşlerimiz de var mutlaka) bizlerden ayrılıp, bilinmezliğe gittiler. Olsun... Onları da andık, kadeh kaldırdık.

2 günlük bu toplantımızda öğlen ve akşam ye-

mekleri ve ara atıştırmalıklar hep Tarsusi idi. Cuma ama özellikle Cumartesi Tarsus'un altını üstüne getirdik. Sağ olsun TAC Mez. Der. bizi yalnız bırakmadı. Auditorium'da hoş geldin, tanıtım, sertifika verilmesi... Mehmet Özel başkanın en acı günlerinden birisine rastladı (anneciğine rahmet dileriz Mehmet başkanım) ama yerini Bedia Gücüm kardeşimiz öylesine güzel doldurdu ki. Dünya tatlısı 1 aylık Selin bebeği arabada uyurken, O bizi misafir etti. Derneğimizin geleceği sağlam.

Her beş yılda bir büyük toplanıp, bir hocamızı da Auditorium da mavraya davet ederdik. Baktık ki bu sene hiçbirisi yaşamıyor. Kare As artık yok. Ömer Temel ardından İbrahim Akış, Haydar Göfer ve en son Yalçın Demirtürk de aramızda değil. Biz de mavramızı kendimiz attık.

TAC'de "kız öğrenci" kavramı 83'lerde başlar. Bizim kız arkadaşımız/kardeşimiz olmadı hiç. Ama

birisi var ki, bizi 50 yıldır hiç bırakmadı. Mezunlarımızın Sevgili Betül Ablası, bizim Betül Kardeşimiz, 72'de biz ayrıldıktan sonra önce okulda başladığı çalışma hayatını, emekli olup Mezunlar Derneğinde sürdürmekte ve 50 yıldır kendisini 72'li-lerin kız kardeşi ve sınıf arkadaşı olarak gördüğü için biz de kendisine bir "50 yıl mezuniyet sertifikası vererek" fahri mezun kabul ettik ve tek kız 72 mezunu olarak kayıtlarımıza geçtik. Böylece yıllarca süren bu erkekler/böcekler topluluğu, tek çi-

çeğine kavuştu.

Her zaman olduğu gibi, ayrılık güç oldu, aklımız TAC'de ve Tarsus'ta kaldı. Darısı 55 yıl toplantısına. Umarım hiç eksilmeden, bu sene gelemeyenlerle de buluşup, daha kalabalık toplaşabiliriz. Aklım da son gece dönüş yolunda Yıldırım'ın haykırışları kalmış. "OLDU BU İŞ, OK YAYDAN ÇIKTI ARTIK, ESKİ GÜNLERE DÖNDÜK. 5 SENE ÇOK, HER SENE BULUŞMALIYIZ " Hatta Yıldırım 6 ayda bir geleceğini ima etti. Benden söylemesi.

'75'LİLERİN TARSUS BULUŞMASI

Necati Güler '75

Yıllarca katıldığımız “Homecoming” organizasyonlarından sonra, 2018 yazının başında, Tarsus haricinde de bir yerlerde toplanabilir miyiz, konuşmaya başladık. İlkini 2018 Eylül’ünde, ikincisini de 2019 Eylül’ünde Sarıgerme’de sevgili sınıf arkadaşımız İbrahim Merze’nin Sevgi Otel’inde buluştuktan sonra, araya COVID-19 salgını girdi ve iki sene bizi evlere hapsetti. Salgının hafiflemesi sonucunda, 2021 Eylül’ünde tekrar Sarıgerme’de buluştuk. Bu seferki Sarıgerme buluşması bize bir konuda yol gösterdi: daha çok buluşmalıyız!

Bunun üzerine bu yılki Homecoming’in hemen öncesinde Tarsus’ta buluşmaya karar verdik. Onu bölge dışından gelen, Tarsus, Mersin ve Adanalı kardeşlerimizle toplamda yirmi sınıf arkadaşları 05-08 Mayıs 2022 tarihleri arasında Tarsus’ta

Hakan Mutlutürk

buluştuk. Asıl gayemiz, birbirimizle özle gidermek olsa da, Tarsus ve bölge dışında çok bulamadığımız lezzetleri tekrar ve doyasıya tatmaktı. Bunun için Can Piyalet, ta Madison, Wisconsin’den kalkıp, özel olarak bu buluşma için geldi... Uzun zamandır pek göremediğimiz Alev Dikici başta olmak üzere, Serdar Akçalı, Erdal Akdoğan, Fikret Bulut, Yurdal Doğanlar, Alırza Ersoy, Yakup Ersoy, Mahmut Gök, Necati Güler, Kubilay Keçelioğlu, Mehmet Kocabaş, Aziz Köseoğlu, Mustafa Metin, Hakan Mutlutürk, Levent Onur, Cengiz Sönmez, Murat Sepici, Sait Tosyalı, Hasan Yenigün çok ve değişik lezzetli yemeklerle, çok güzel bir zaman geçirdik...

Tabii ki, Eylül’de tekrar Sarıgerme’de İbrahim’in Sevgi Otel’inde buluşmak üzere ayrılırken, hafif bir burukluk da yok değildi, hani!

Fotoğraftakiler TAC '95

Mustafa Evren Levent
Konur Çubukçu
Kerem Mazhar Özsoy
Muhittin Kaan Kocatepe
İrfan Levent Bahşiş
Burak Tufan
Ahmet Evren Can
Burak Güzel '03
Can Özkenel '04

TAC '95 Gençleri Erciyes'te Mavranın Zirvesinde...

Muhittin Kocatepe '95

Dostluklarının, kardeşliklerinin 35. yılında Kayseri'de buluşan '95 ekibi Magna Otel'in kafesinde biralarını yudumlarırken yan masadan gelen bir ricayla bu fotoğrafı çektiler. '03 ve '04 mezunu iki TAC'li aynı dönemde okumadıkları, belki de adla-

rını bile bilmedikleri abileriyle fotoğraf çekirmek istediler. İşte o güzel rastlantı 2.200 metrede bu muhteşem kare ile ölümsüzleşti. Bu karede sadece erkekler tatil yapmanın dayanılmaz mutluluğunu yaşayan gençler değil aynı zamanda nerede, ne zaman olursa olsun başka bir TAC'liyi görmenin tarifsiz mutluluğunu yaşayan TAC'liler var.

Neden aidat vermeliyim?

Sevgili TAC,
Aidat bağışları
Dernek faaliyetlerini
yürütebilmemiz için
gereken en önemli
güç kaynağıdır.
Şimdiki ve gelecekteki
hizmetlerimizin temel
kaynağı aidatlardır.

2022 YILI AİDATIMIZ

Aidat 425 TL + Üniversite Bursu 75 TL
olarak belirlenmiştir.

Yürüyelim Arkadaşlar

Erdoğan Kaynak '63

TAC'de öğrenci olduğum yıllarda futbol sahası etrafında koşu turları atan öğretmenlerimiz ve arkadaşlarımız vardı.

ODTÜ'de yurtlara yakın futbol sahamız vardı. Sabah erken saatlerde koşan arkadaşlara katılıp 20-25 tur attığım günler olurdu.

2007 yılında yaş haddinden ötürü 28 yıl sonunda TAC'den emekli olunca, koşularımın yerini yürüyüşlerim aldı. O gündür bu gündür yürüyüşlerimi sürdürüyorum... Neden?

Kalp ve damarlarımızın sağlıklı kalabilmesi için. Özellikle aktif çalışma yaşamımızı takip eden emeklilik yıllarında kalp ve damar sağlığımız daha da hayati önem kazanıyor. Kalp ve damarlarımızın kasları elastikiyetini kaybediyor. Eve kapanıp, televizyon karşında geçirilen günler, aylar ve yıllar sonrasında damarlarımız ve kalbimiz işlevini yapamaz hale gelebiliyor. Buna bir de beslenme bozukluğu eklenince soluğu hastanede alıyoruz. Kolesterol düzeyi yükseliyor. Damarlarımızın iç çeperleri yağ tabakası ile kaplanıyor. Kalbimiz kan pompalamakta zorlanıyor. Tansiyonumuz yükseliyor, kalp atışları olması gereken değerlerin üzerine çıkıyor. Kalp krizine yol açıyor. Gelsin doktorlar. Gelsin ilaçlar. Böylece yaşam kalitemiz düştükçe düşüyor.

İşte burada günlük yürüyüşlerimizin önemi öne

çıkıyor: Yürüyelim arkadaşlar!

MERSİN yürüyüş için ideal bir kent. Akdeniz kıyı şeridinde HiltonSA'dan başlayarak kilometrelerce uzayan yürüyüş parkuru müthiş. Parkurun bir tarafında Akdeniz, diğer tarafında yüzlerce sıra sıra dizilmiş palmyeler ve parkuru aydınlatan aydınlatma lambaları. Halı gibi yemyeşil çimler ve piknik yapılabilecek kameryeler.

10 bin, 15 bin, 20 bin adım. Arkasından güzel bir duş. Ve sağlıklı güzel bir güne merhaba.

Mersin'de, Adana'da, İstanbul'da, İzmir'de, Ankara'da ve ülkemizin diğer illerinde yaşayan TAC'li me-

Yahya Karakaya '81 ile Erdoğan Hoca

Erdoğan Kaynak ile Denizhan Çayan

zunlarımızın günlük koşu ve yürüyüşlerini yaptıklarını ve maratonlara katıldıklarını öğrenince mutlu oluyorum:

Dr. Yahya Karakaya (TAC '81),
Dr. Hüseyin Yalçın (TAC '74),
Cengiz Sönmez (TAC '75),
Nikol Dakad (TAC '86),
Tarkan Öznergiz (TAC '86),
Dr. Serhan Antalyalı (TAC '83),
Hakan Dalaman (TAC '82),
İbrahim Eserce (TAC '86),
İsa Tekgül (TAC '94),
Dr. Hasan Gez (TAC '79),
Dr. Nejat Erdemtok (TAC '86),
Cahit Erdoğan (TAC '92),
Mustafa Özünlü (TAC '82),
Dr. Ali Cerrahoğlu (TAC '78),
Nil Ergene (TAC '90),
Celal Toroğlu (TAC '84)
Can Erturan (TAC '99)
ve nice binlerce mezunumuz.
TAC'mizin bir diğer güzelliği.

İsmail Aytekin '90 ile oğlu Kaan Aytekin.

TAC 68 Döneminden “TAC Most Valuable Player” Ödülü

1 968 mezunlarımız aralarından zamansız ayrılan kardeşleri AHMET ZİYA AKYIL adına, eğitimine ODTÜ Temel Bilimler Fakültesinde devam edecek olan TAC '22 mezunu bir kardeşimize verilmek üzere 4 yıl süreli bir eğitim fonu oluşturdular. Çok başarılı basketbol oyuncusu olan kardeşlerinin bu yönünü de hatırlatmak için eğitim fonunun yanı sıra “TAC Most Valuable Player – AZA (Ahmet Ziya Akyıl)

Başarı Ödülü” veriyorlar.

2021-22 dönemi MVP ödülü 21 Mayıs 2022 Homecoming’de, öğrencilerden BERKAN SİLİNDİR’e verildi.

Mezunumuza Allah’tan rahmet diler, dönem arkadaşlarına değerli çabaları için teşekkür ederiz.

TAC Mezunlar Derneği

Tarsus Basket Grubu 35. yıl

Abdullah Paksoy ‘72

5 O YIL EVVEL TAC Müdürü Wallace M Robeson iken mezun olmuşuz, edebiyatçılar 12 kişi, fenciler de 30 kişi bitirdik. Şimdi Tarsus Basket Grubunda belki 5 tane 1972’li okulumuzdan hala pek uzak kalamıyoruz.

Yıl 1986 Okul Müdürü Alan Mc Cain, orta ve lisedeki papaz asıllı İngilizce hocamız. Stickler yanındaki beton orta sahada Adana, Tarsus, Mersin’den mezunlar okulda cumartesi öğlenleri buluşup top oynuyoruz. Ben 3 yıllık evliyim, oğlum 1 yaşında. Haberleşmemiz sabit telefon, mektup falanla olmak zorunda. Nokia araba telefonları ile 1988 de hava atılmaya başlandı.

Anlaşmışız, yağmur çamur demeden okulda baskette her cumartesi öğlen 12’de buluşup top oynanıyor. Sonra Yeniada’da menü: “lahmacun, bira, humus, diyet dürüm, Keleşoğlu kaymaklı baklavası kahveyle”. Bazı cumartesi Mersin yolundaki Mobil restoranda yiyoruz açıkta -şimdi bu ekip Ehlikeyf adıyla Namrun yolunda. Orada menü daha sağlıklı: ıspanak, salatalar, kiremitte tavuk, tabii ki susamışız biralar soğuk olmalı. Hava çok kötüyse topu boş verip direk yemek ve mavraya geçiyoruz.

Çoğu 20 yıllık okul arkadaşımız baba olmuş, çocuklar yürüyor. Cumartesileri çocuklarımızı da getiriyoruz, biz top oynarken onlar okul bahçesinde oyunlar yapıyor, sonra hep birlikte kebaba gidiyoruz. Yemek en keyifli yeri.

Bir yağmurlu cumartesi dün gibi hatırımda, yağıyor ama biz yine de yarım saha koşturuyoruz. Mr. Mc Cain yaklaşıyor, halimize acımış kahveye evine çağırıyor, yağmur iyice bastırıyor, topu bırakıp içeri ısınmaya gidiyoruz.

36 yıl geçmiş o günün üstünden... 70’de lisede iken duvarında “DONT TRUST ANYONE OVER 30” posteri olan hocamız Mc Cain Rahmetli olmuş.

Şimdi TBG WhatsApp grubumuzu ben yönetiyorum. 72’den Ben Cihat Lokmanoğlu ve Mustafa Görbil hala oynuyoruz. Aslında oynamaya çalışıyoruz demeliyim.

Yıl 1997. 29 Ekim Cumhuriyet bayramında SPOR SALON AÇILIŞ

Koray Dönmez organizasyonunda

1 milyon litre 1 gecede bira içilen

Münih Oktoberfest 2012

Gruba WhatsApp den bir isim bulduk TBG, bazen Tarsus Bira grubu da diyoruz

Cem Aleksoğlu arkadaşımız başlattı bu işi, Must Özünlü ve ben de üretim yapıyoruz

Prag Bira U Fleku 2015

TBG 30 yıl Müdür Andy Leathwood. Kanadalı çok değerli oyuncumuz aslında bir Badminton şampiyonu, okulu evi gibi seviyor. 4 Mart 2016 fotolar

Mc Cain yıllarının üstünden 30 yıl geçmiş. NBA standardında basket salonumuz var. Andy’nin lojman bahçesinde basketten sonra pizza partisi yapıyoruz. Neden? Andy bir cumartesi topa geleceğim diyip gelmemiş, bizi ektiği için cezasını çekip bizleri evinde ağırlıyor.

Covid salgını 2019’da başladı, 3 yıldır dünyayı kasıp kavuruyor, 2021 yılında TBG’nin 35. yılını kutlamak Covid 19’dan dolayı mümkün olmadı, kismet 12 Mart 2022’ye imiş. Cumartesi öğlen tam 12’de hava atışımızı atan Müdür Eric Trujillo ile birlikte bombalaki çekmek kismetmiş. İstanbul’da Robert’te de yıllardır pazarları basket oynayan bir grubumuz daha var, oradan da 4 arkadaşımız geldi. Yaş dağılımı iyice genişlemiş. 68 yaşındakiler, 18 yaşındaki son sınıf öğrencileri ile basket maçı yapıyoruz. Tabii ki – büyüklük bizde kalıyor- onların yenmesine izin veriyoruz.

TBG’nin 40. yılını da kesin kutlamak isteriz, 2026’da bakalım elimiz top tutar mı? Koşamazsak da seyrederek bir bombalaki de çekeriz elbet... Değil mi MustÖ?

‘Cumartesi Basket Oynamak Vazgeçilmez’

Mustafa Özünlü ‘82

1 990 yılının güz aylarıydı. Ahmet Uyan aradı ve “Birader Abilerimiz her cumartesi okulda bir araya gelip basket oynuyorlar, Sen de gel” dedi. Bende iyi fikir ama hava yağmurlu, yağarsa

ne olacak dedim. O zamanlar ne spor salonu ne de üstü kapalı mezunlar sahası var. Sadece okulun ortasındaki efsanevi beton saha mevcut. Ben yağmur ikazı yapınca Ahmet de “Yağarsa direkt bira lahmacuna geçiş yaparız” dedi. Hoşuma gitti. Cumartesi yağmur duası yaparak okula gittim. Hakikaten yağmur yağdı. Ben soğuk bira hayal ederken Ali Aşkın Abi “oynayacağız” dedi. Abi yerde su var top sıçramıyor ki oynayalım derken elimize pas-

pasları tutuşturarak “biz de suları temizleriz” dedi. Dediğini hep beraberce yaptık ve oyunumuzu oynadık. Abilerimin o şartlarda oynama isteği takdire şayandı.

Geçen onca seneden sonra cumartesi basket oynamak vazgeçilmez bir alışkanlık haline geldi. Vücudum isteğime cevap verdiği sürece de devam ettirme arzusundayım.

Sağlıkla kalın.

1990 TBG

1995

2012 MÜNİH

'Okulda Cumartesi Basketbolu, Sonrası Yemek Ritüeline devam'

Necati Güler '75

A slında Tarsus'a ilk adımımı attığımda, farklı bir yere geldiğimi hissetmiştim. Okulun ana mekânı, tam merkezde bulunan lise basket sahası idi. Bugünkü, Unity Hall'ın önündeki çim alan. Basket sahasının hemen paralelinde de, genelde minyatür futbol için kullanılan, ama aslında tenis ve voleybol için yapılmış bir saha vardı. Yani, yeni geldiğim bu yuvada, spor yalnızca bir faaliyet, müsabaka değil, bir kültürdü. Her geçen gün, bunu daha iyi anlıyor, daha iyi hazmediyorduk.

Mezun olunamayan okulu bitirip, üniversite için

İstanbul'a gidince, basketbol yaşantım da orada devam etti. '68 mezunu Ali Zallak ağabeyin önderliğinde, İstanbul'da bir araya gelip, basket oynayan TAC mezunları gibi, 1986 yılından beri de, üniversite ve eğitimlerini bitirip, Çukurova'ya geri dönen mezunlarımız başta '72 mezunları Abdullah Paksoy, Ali Aşkın ve Cihat Lokmanoğlu ağabeylerimizin öncülüğünde, okulda cumartesi basketbolu ve sonrası yemek ritüeliyle bu kültür halen devam ediyor. 2016'da İstanbul Basket Grubu'nun da katıldığı Cuma-Cumartesi etkinliğiyle 30.yıl kutlandı. 35. yılı kutlamamıza salgın izin vermediyse de, bu seneyi en iyi şekilde değerlendirip, sık sık bir araya gelmeye çalışıyoruz. Gerek İstanbul, gerekse Tarsus'ta 1968'den 2021 mezunlarına kadar bütün ağabey ve kardeşlerle beraber oynamak ve haftayı değerlendirmek, başka bir keyif!

2015 - PRAG

2015 TBG BULUKLU - MERSİN

2015 ARALIK

2016 TBG 30

2016 TBG 30

TBG 6 MAYIS 2022 TARSUS

2022 TBG 35. YIL

2022 TBG 35. YIL

Aydınlanma Yolunda Kaçırılan Fırsat KÖY ENSTİTÜLERİ

ERGÜL BAKAY TAC '63

Enstitülerin mimarı, büyük eğitimci İsmail Hakkı Tonguç soruyor:

“Sayın bakan bu eğitim yuvalarına neden karşı çıkıyorsunuz? Anadolu’nun, köylümüzün aydınlatılması, eğitimi için büyük bir hizmet değil mi?”

Saygın Eğitim Bakanı Hasan Ali Yücel’den sonra aynı koltuğa oturan ve köy enstitülerine karşı tutumu bilinen yeni Bakan Reşat Şemsettin Sırer şu şekilde yanıtlıyor:

“İsmail Hakkı Bey, bu çocukları okutalım da başımıza mı çıksınlar! “ (1)

Enstitüleri kapatan kilidin anahtarı işte bu sözlerdir.

Köy enstitüleri Anadolu Rönesans’ının yarım kalmış buruk bir öyküsüdür.

Temelsiz ve geçersiz birtakım gerekçeler üretilip öne sürülerek amacından saptırılmış,

sonunda da kapatılmıştır. Yıllar sonra bir gazetecinin bu kurumların neden kapatıldığı sorusuna, büyük toprak ve çok sayıda köy sahibi bir eski milletvekilinin cevabı ise mealen şu şekildedir:

“ Öğretmen köye geldikten sonra otoritemiz kalmadı, köylü bizi dinlemez oldu, dönemin yetkilileri ile pazarlık yaptık, seçimlerde destek vaat ettik, bu şekilde kapatıldılar.”(2)

Kapatılmanın gerçek nedenlerini apaçık ortaya koyan da bu ifadelerdir.

Atatürk’ün bu konulara bakışı ise, özetle şu şekildedir:

“ Cahilliğin kökünü kazımak için zorunlu, parasız, çok yönlü bir ilköğretimi kısa sürede en uçtaki köylere kadar uzanacak bir kurum oluştur-

malı. Askerliğini çavuş olarak yapmış olan köylülerden seçilecek adayları kısa süreli kurslardan geçirip, öğretmen yetişinceye dek köylere gönderip köylerde eğitim işlerine hemen başlamalı.” (3)

Bu sözler 1935 yılında Atatürk’ün Eğitim Bakanı Saffet Arıkan’a yol gösteren sözleridir, talimatıdır. Köy Enstitüleri Yasası 17 Nisan 1940 tarihinde Hasan Ali Yücel’in bakanlığı döneminde kabul edilmiş, ardından Köy Ebeleri ve Köy Sağlık Memurları Kanunu çıkarılmış, daha sonra da Yüksek Köy Enstitüleri Kanunu bunları izlemiştir.

2000 yılında UNESCO Genel Müdürü tanınmış İngiliz bilim insanı Julian Huxley şöyle diyor:

“ Türkiye’de köy enstitüleri adı verilen ve tüm gelişmekte olan ülkelere örnek olabilecek çok ilginç bir eğitim sistemi gerçekleştirilmiştir.” (4)

Enstitüler bir aydınlanma, bir Cumhuriyet projesiydi. Çağdaşlığı, bilimi, tekniği, köylere kadar taşıma projesi idi. Çok değerli eğitimci, yazar, bilim insanı, milletvekili ve birçok alanda isim yapmış insanlar bu kurumlardan yetişmiştir. Eğitim, öğretim ve üretim iç içe idi. Kurulduğu dönemde nüfusumuzun %85’i köylerde dünyadan kopuk, eğitim imkânlarından yoksun, adeta bir ortaçağ yaşantısı içindedir. Eğitim problemi çağdaş temeller üzerinde bina edilerek çözülmeden uygar ve bilinçli bir toplum yaratılamaz.

Aksi halde Kıbrıs Adası’nın Karadeniz’de olduğunu söyleyen, ülkemizin başkentinin Ankara olduğunu bilmeyen insanlar yetiştiğini üzülen bir toplum gelişemez. Bugün gelişmiş ülkeler bu bilinçle yüzyıllar önce harekete geçmiş, gerekli düzenlemeleri yapmış, köklü düşünsel değişimlerin önünü açmıştır. Avrupa’da gerçekleştirilenlerin cumhuriyet öncesi toplumumuzda bir kar-

şılığı maalesef olmamıştır. Felsefe, teknoloji, bilim ve sanat, matbaa ve kitap basımı yoksunluğu miras olarak Cumhuriyet’e intikal etmiştir. Cumhuriyet’imizin kurucu kadrolarının bütün bu hususların bilincinde olarak çağdaşlaşma atılımlarını hayata geçirdikleri unutulmamalıdır.

Köy Enstitüleri kapatılmayıp, günün koşullarının gerektirebileceği düzeltmelerle temel amacı doğrultusunda yaşatılsa idi, kanımca, cehaletin yok edilmesi ve eğitimin getirdiği aydınlık sayesinde ülkemizde ne yıkıcı tesirleri olan ve halen devam eden bir iç göç yaşanır, ne bu kadar yurtaşımız çalışmak üzere yurtdışına gider, ne de bilim, sanat, özgür düşünce ve yaratıcılık, ekonomik gelişme konusunda yaşadığımız dar boğazlarla boğuşmak zorunda kalırdık. Enstitülere alınan 20.000’e yakın gencin 6.000 kadarı kız öğrencilerdi. 11 yıl içinde 21 köy enstitüsünde 17.000 köy öğretmeni ve binlerce sağlıkçı yetiştirilmiştir. Enstitülerin toplumumuza kazandırdığı gücün

etkileri ise her şeye rağmen ve her türlü engellere karşı çok önemlidir. Anadolu’da aydınlanmanın fitili bunlar sayesinde tutuşturulmuştur. Bu bilgi birikimi ve deneyim unutulmamış, Yeni Kuşak Köy Enstitüleri Derneği çatısı altında bu özgün eğitim girişimi yeni nesillere tanıtılmaya ve yaygınlaşmaya çalışılmaktadır. Aydınlık için mum yakanları unutmamak gelişmiş toplum kabul edilmenin gereğidir.

82. kuruluş yılında başta çok değerli Bakan Hasan Ali Yücel ve Genel Müdür İsmail Hakkı Tonguç olmak üzere bu alanda emeği geçenleri saygı ve rahmetle anıyoruz.

İsmail Hakkı Tonguç’un hatıratında yer alan bir görüşme.

Gazeteci Emin Çölaşan ile yapılan bir röportaj.

Köy Enstitülerinin Meclis Süreci – Mustafa

Gazalci – Bilgi Yayınları

Prof. Dr. İsa Eşme – Köy Enstitüleri: Yarım Kalan Aydınlanma Atılımı

Cumhurbaşkanı İsmet İnönü, Milli Eğitim Bakanı Hasan Ali Yücel ve İsmail Hakkı Tonguç, bir öğrenciyle.

BİLGİN'ler...

Semih Bilgin '68

Merzifon'lu öğretmen an-ne Bedia Bilgin ile savcı baba Mehmet Bilgin'in ikisi tek, ikisi ikiz 4 oğulları olur (Ziyanur-Ali Onur-Melih-Semih). Mehmet Bilgin, ilkokuldan sonra 3 sene bekler Merzifon'da ortaokulun açılmasını, sonra Samsun'da leyli/meccani lise ve İstanbul'da Hukuk... Bedia ise ilkokul sonrası leyli/meccani Öğretmen Okulu (Sivas - İzmir) ...

Mehmet Bey'e kurada Ağrı-Diyadin çıkar ilk memuriyeti için. Bedia Hanım Diyadin'de ana dili Türkçe olan ilk öğretmendir, sene 1943. Ziyanur 23 Nisan 1944'de doğar Diyadin'de (Ziyanur'un ikinci lisansı Kürtçe'dir o zamanlarda). Fatsa ikinci görev yeri, Ali Onur Fatsa'lıdır (1947). İki erkek çocuktan sonra kız çocuk beklentisine bir sürpriz gelir Sivas'ta. Melih-Semih ikizleri olur, sene 1949. Ziyanur Şair Nabi İlkokulu'nu bitirdiğinde aile Urfa'dadır. Savcım derler, "bu çocuk akıllı, sen bunu Kayseri/Talas'daki Amerikan Koleji-

ne götür". Baba lisana olan merakı ile Urfa'dan yola koyulur Talas'a, trenle 3 gün sürer yolculuk. Ziyanur sınavı kazanınca Talas'da yatılı kalır ve ancak yaz tatilinde Urfa'ya dönebilir. Bedia Öğretmenin ısrarı ile Mehmet Bey bakanlıktan Talas'a nakil talep eder; ancak, Talas'ta kadro yoktur ve ver elini Tarsus. Bilginlerin hayatına Tarsus Amerikan Koleji girer veya TAC'nin hayatına Bilgin'ler girer... Ziyanur'un bir sene Talas'ta okuması bile onu Talas'lı yapmaya yetmiştir... Ziyanur'dan sonra, Ali Onur TAC'li olur (1959). Semih (1960) ve Melih (1961). Ziyanur 1962 TAC mezuniyeti sonrası ODTÜ İşletme (1967), Ali Onur 1966 TAC sonrası ODTÜ İnşaat (1971) ve Boğaziçi Üniversitesi Master (1973), Melih TAC 1968 sonrası AİTİA (1972) ve

Semih TAC 1968 sonrası Boğaziçi (1973), eğitimlerini tamamlayarak iş hayatlarına atılırlar. (TAC tarihinde 4 Bilgin kardeşin dördünün de aynı zamanda okulda olmaları bir ilktir).

Bilgin'lerin TAC hikayesinde dikkat çeken nokta, biri öğretmen diğeri hakim, iki devlet memurunun, 4 çocuğunu da Tarsus Amerikan Koleji'nde okutabilmeleri...

Bugünlere gelene kadar takip edilen tutarsız eğitim ve ekonomi politikaları neticesinde artık TAC'de eğitim de aslanın ağzında. Bu zamanda bir savcının/öğretmenin çocuğuna Tarsus'ta eğitim imkanını sağlaması ancak "burs" ile gerçekleşebilir...Bizi biz yapan TAC'nin "burs" kaynaklarını artırmak için biz mezunların omuzlarında büyük sorumluluklar var...

Ömer Karahan'dan Güzel Bir Haber KARGİLOS DATÇA BUTİK OTEL

Yıllarca International Hospital, Amerikan Hastanesi, Acıbadem Hastaneleri tepe yöneticiliği ve MedNet, NextCare (Dubai-Lübnan) ve Acıbadem Sigorta'nın genel müdürlüğünü yaptıktan sonra yatırımcılığa soyunan **1979 mezunu Dr. Ömer Karahan**, 2018 yılında ortağı ile Türkiye'nin en güzel koylarından biri olarak kabul edilen Datça Kargı Koyu'nda eski bir manastırın restore ederek 8 odalı bir butik otel açtı. Aslında birkaç yıldır açık olan ve Lütfi Sönmez tarafından yönetilen otelin işletmesi ile bu yıldan itibaren Ömer Karahan da ilgileniyor. Ne de olsa Mezunlar Demeği İstanbul yöneticiliği sırasında The Club'dan tecrübesi oldu...

Restorasyon projesi olduğu için bazı odaları büyük, bazıları küçük ama hepsinde dalga ve kuş sesleri ile uyanıyorsunuz.

Geniş arazisine 11 tane de Türkiye'nin en güzel Tiny House'larından yerleştirdiler. Tiny House'larda iki çocuklu bir aile büyük bir konforla kalabiliyor. Verandasında kendi

villanızdaymış gibi dinlenebiliyorsunuz.

Plajından günübirlik yararlanmak da mümkün. Restoran ve barın kapasitesi oldukça yüksek. Haziran'dan itibaren haftanın üç günü 25 yıl Almanya'da caz gitaristi olarak çalışıp Datça'ya yerleşmiş olan Cihan Türk canlı müzik yapacak.

Datça'nın 33 yıldır en güzel, en meşhur ve en tanınan butik oteli Villa Aşina'nın sahibi '78 mezunumuz Bülent Sancaktar, Ömer Karahan'a Datça'daki yatırımı için çok yardımcı olmuş, yol göstermiş. Gerçek bir TAC dayanışması örneği gösteriyorlar.

TAC dayanışması fiyatlara da yansıyor doğal olarak. Talas/Tarsus mezunları, oda-kahvaltı fiyatlarından %15 indirim ayrıcalığına sahip. Fiyatların alıp başını gittiği bu dönemde ciddi özveri ve yatırım yapılmış ama Ömer'e göre hâlâ çok eksikliği var... Bu yıl artan fiyatlar yüzünden planladıklarının ancak yarısını yapabilmişler. Eksikleri gidermek için çok çalışacakları bir yıl olacak.

Tel: 0 533 090 57 31

mail: <https://www.instagram.com/kargilosdatca/>

Yazan: Osman Çetin '96

Arapça'da 'lyk' kökünden gelmiş olan liyakat kelimesi genel bir tanımlama ile layık olma manasına gelmektedir. Liyakat kelimesi TDK'ye göre de bir kişiye bir işi verirken ona güven duyulmasını sağlayan kalitesi, yeterliliği ve uygunluğudur.

Son senelerde sıkça duyduğumuz bu kelime ülkemizin açıklı çektiği bir konudur. Meritokrat bir yönetim anlayışının bu coğrafyayı terk ettiği aşîkârdır ve ne kadar zamanda geri dönecek onu da bilmek pek mümkün

LIYAKAT

gözükmemektedir.

21. yüzyılın üçüncü on senesini idrak ettiğimiz içinde bulunduğumuz şu dönemi detayları ile incelediğimizde bu kadar fazla layık olmayan adamın ve bunları istihdam eden kafa yapısının bize rastlaması tesadüf ile açıklanamayacak kadar ciddi bir fetret döneminin göstergesidir.

Tanzimat döneminden itibaren açılan mekteplerde yetişen neslin ülkenin kurtuluş mücadelesini başarı ile yönetip yeni bir ülke inşa etmesi ve bunun devamında cumhuriyeti inşa edenlerin kurduğu okullarda yetişen insanların ülkenin 20. yüzyılının ikinci yarısını şekillendirmesi ile Türkiye bir şekilde kendisini 21. yüzyıla attı. Fakat bugün geline nokta 20. yüzyılın ikinci yarısından itibaren Türk eğitim sisteminin içi-

ne girdiği girdabın sonucu olarak yetişenlerin karar verici mekanizmayı ellerinde tutmasının ülkenin yönetiminde sebep olduğu sonuçlar aşîkârdır.

Bugüne kadar ülke sporunu ve futbol özelini tartışırken ülkenin diğer kurumlarından bağımsız düşünülmemesi gerektiğinin altını, muhtelif defalar, çizdim. Bir nevi, neremiz doğru ki oynadığımız ve yönettiğimiz top doğru olsun, yaklaşımı içerisinde baktım duruma ve bunun da hala arkasındayım.

Liyakatin ihmal edilerek ilişkiler (network) üzerinden yapılan atamalarla ve istihdamlarla geline nokta maalesef futbol da dibe vurumu getirdi.

Süper adı altında senelerdir pazarlanmaya çalışılan en üst ligin aslında devlet kurumları sahip çıkmasa içi dolu bir balon olduğu futbolu yakından

takip edenlerin hiçbirini şaşırtmamıştır. En son yapılan naklen yayın ihalesinde yaşanan içler acısı durum, tam net olarak söylenmese de TFF Başkanı'nı götürecek raddeye ulaşan hakem skandalları, kulüp ve A Milli takımın gerilediği seviye bizlere liyakatsizliği kanıtlayan parametreler diyebiliriz.

Neredeyse onda birine kadar düşmüş naklen yayın geliri ve katılan firmaların, kanaatimce, almamak için uğraştığı bir ihalenin aslında ligin marka değerinin, eğer var ise, nereden nereye geldiğinin bir göstergesi olduğunu kabul etmek gerekir.

Zamanında yapılan kur sabitleme ve teminat mektubu iadesi kıyaklarına rağmen hala kimse bu bataklığa, siyasi ilişkilere rağmen, girmek istemiyorsa işin özeti bizim futbolumuz için de ABD'nin Vietnam'ı metaforunu rahatlıkla kullanabiliriz. Giren çıkamıyor, çıkmak isteyen daha da batıyor, bunu görenler de aman girmeyeyim, uzak durayım diyor.

Günümüzde "on demand" yayıncılık ve izleme anlayışının hala tam olarak ön plana çıkmadığı yegâne alan olan "canlı spor müsabaka yayını" gibi nispeten bir hazineyi yayıncı firmalar eli-

nin tersi ile itiyorsa bu ülke futbolu aslında ölmüş de cenaze namazı için imam bekleniyor demektir.

TFF Başkanı'nın gitme sebeplerinden birisi olduğunu düşündüğüm hakem olaylarının ise yine layık ve işinin ehli olmayana paye, makam vermenin güzel bir örneği olduğunu düşünüyorum. İçeride ne kadar tartışmalı olursa olsun, Türk futbolunun, belki de dünyaya sunduğu en büyük marka olan Çakır ve daha geçen yaz dönemi emekli olmasına rağmen zorla ikna edilerek hakemliğe döndürülen Aydınus'un sezon bitimine 3 ay kala

sudan sebepler gösterilerek kovulması tamamen akıl tutulmasıdır. Ligi ve bu insanları zan altında bırakmak bir yana, gidenlerin yerine yenilerini koymadan ve sebep göstermeden bu işi yapmak tamamen cehalet ve iş bilmezliktir. Koltuğu dolduramayan adamları o koltuğa koymanın ve o insanlardan medet ummanın zaten bundan başka bir sonuç getirmesini beklemek abes ile iştigal olurdu.

İşin daha da ilginç Çakır'ı Katar'da hakem listesine koymak isteyen Collina ve Rossetti'nin İsviçre Federasyonu üzerinden Çakır'ı faal hakemliğe döndürme çabasını TFF'nin geciktirmeye çalışmasıdır. Bu adamlar ne yapmış olabilir ki TFF Çakır'ın Katar'da maç yönetmesini engellemeye çalışıyor diye sorası

geliyor insanın.

Belli ki senin networkün ile benim networkümün savaşı oluyor. O senin adamın bu benim adamım diye başlayan bilek güreşi mütemadiyen sergilenmeye devam ediyor. Bizim millet de bilek güreşinin izlerken masanın altında çevrilen asıl filmi göremiyor, uyumaya devam ediyor.

2022 Dünya Kupası Elemeleri ve Avrupa Ligi Son 16 Turu'ndan sonra kategorik düşüşü iyice önlemeyen hale gelen Türk futbolu mali, finansal, idari ve sportif yönden dibi görmüştür. Birbirileri ile perde arkasında savaşan ama aynı gemideyiz masalı anlatan kulüp başkanları, pragmatik hocalar, spor sevgisi yerine kin ve nefret obezine dönüşmüş sosyal medya aromalı taraftar-

lar, kendilerini geliştirmek şöyle dursun mental, atletik ve teknik açıdan olduğu seviyeyi bile korumayan sporcu grubu ile otuz iki kısım tekмили birden sahnelenen bir temsil izliyor gibiyiz, maalesef.

Bu kadar düşük kaliteli aktörlerin olduğu bir sahnede işler hallolsun, kervan yürüsün, o senin bu benim adamım ama olsun herkese mavi boncuk dağıtılsın, aman oylarımız ve desteğimiz düşmesin diye kayırma siyaseti üzerine temeli atılmış bir mentalite ile arşa çıkmak zaten mümkün olamazdı, takdir edeceğiniz gibi.

İşte bu ortamda çıkarılan yeni spor yasasının da ne kadar sağlıklı olacağı tartışılmalıdır. Aynı gemideyiz masalı ile kuyu kazan yönetici güruhunun yö-

netemediği kulüplerin ve bilançoların hesabını kanun önünde veriyor olmaları kulağa hoş gibi gözükse de bu yasa ile kulüpleri yönetecek yönetici bulmayı bırak bu kulüplerin devlete kayyum aracılığı ile bağlanması işten bile değildir.

Şark zihniyetinin yeni yasayı by-pass etmek için kulüp başkanı olarak kulüp çaycısını gösterip "Ne olacak kardeşim paramız yok ama bir canımız var o da renklere ve armaya feda olsun" diye ortaya çıkaracağı günleri de hayal etmeyen yok gibidir aramızda.

Zaten bankalara göbeğinden bağlı olan kulüpler göbeklerinden bir kordonla da devlete bağlandığında ligin sponsoru devletin bahisçisi, yayıncısı devletin Katarlı kankası (şimdilik) ve kulüp yöneticileri de devletin mahkemesinin (!) atayacağı kayyum olacak ve biz bu ortamda UEFA ve FIFA'nın Türk futboluna müdahale etmemesini bekleyeceğiz. Tatlı rüyalar!

Hem dernek hem de A.Ş statüsündeki kulüplerin şu anda tabi olduğu denetim mekanizmalarını doğru düzgün çalıştırmadan bir sonraki aşamaya geçmek pek de sağlıklı gözükmemektedir. Futbolun siyaset ve çıkarları üzerindeki toplumsal tahakkümü göz önünde bulundurulduğunda bu yasanın da zaman içerisinde kadük olma durumu ortaya çıkabilecektir aksi halde pek de uzak olmayan bir gelecekte kulüplerimizin yabancı sermayeye satışı kaçınılmaz gözükmemektedir.

Yukarıda bahsettiğim iç ve dış mihrakların bu yasanın uygulanmasına engel olacakları muhakkaktır ama gözden kaçmaması gereken husus kulüpleri yönetemeyip geleceklerine ipotek koyarak kaçan liyakatsiz yöneticilerin de cezalandırılmalarının kaçınılmaz olması gerektiğidir.

Bütün bu olaylar ışığında bir kez daha insan kendisine bu kadar ehil olmayan insan ve düşünce ile aynı döneme nasıl rast geldim diye sormadan edemiyor. Bu noktada dikkat edilmesi gereken husus, bahsettiğim sıkıntının sadece spor dünyası değil, ekonomi, siyaset, eğitim, bilim, sanat, din vesaire ne varsa tüm kurumların iliklerine kadar işlemiş olmasıdır. Günlük hayatta karşılaştığınız sıkıntıların büyük bir çoğunluğunu liyakat noksanlığına bağlayabilirsiniz. Ülkeyi yönetenle-

rin, çocuğunuzun okuldaki öğretmeninin, bankada karşınızda oturan adamın, profesörüm diye ortada gezen akademisyenin ya da din adına ahkâm kesen hocanın ne kadar yetersiz olduğunu kendinize soruyorsanız hepsi aynı temele bağlanabilir. Hiçbir unsuru birbirinden bağımsız düşünmeden çözüm yollarını aramaya çalışmak daha sıhhatli ve nokta atışı olacaktır.

Atalarımızın dediği gibi Hacı Hacıyı Mekke'de, Hoca Hocayı tekkede bulur; şu anda bizim yaşadığımız da negatif yönden bu olsa gerek. Ne kadar akıl tutulması yaşayan, liyakat sahibi olmayan varsa bu coğrafyaya toplanmış durumda.

Sonumuzun hayır olmasını niyaz eder,

Herkese sıhhat, akıl, spor ve huzur dolu günler dilerim...

Spor Aletleri Selim Benyeş '82 tarafından Yenilendi

1982 mezunumuz Selim Benyeş yaklaşık 10 yıl evvel okulumuzdaki spor salonunun çok eskidiğini dönem arkadaşları Ali Çekiç ve Mustafa Özünü ile sohbet ederken öğrendi ve bağış olarak cardio cihazları (koşu bandı, kondisyon bisikletleri vs.) vermeye karar verdi. O dönemde salonda 10, 15 yıl evvel alınmış ağırlık makinaları vardı.

Bu yıl da mezuniyetlerinin 40. yıl anısına salonu daha işlevsel hale getirerek oldukça eskimiş olan ağırlık makinaları değiştirildi, bazı eskimiş koşu bantları yerine yeni model koşu bantları salona kondu. Eksik kürek, dumbell, DAP, Smith Machine makinaları eklenmiş oldu.

Salon şu anda 7'den 70'e herkese hizmet verebilecek, yepyeni ve eksiksiz hale getirilmiş oldu.

Okuluna ve spora olan katkısından dolayı 1982 mezunumuz Selim Benyeş'e teşekkür eder, sağlıklı ve mutlu nice TAC'li yıllar dileriz.

TAC Mezunlar Derneği

'Hindistan Cevizi Bahçesinde Yaşıyorum'

Bade Küçükoğlu (TAC'97)

1997'de TAC'den mezun olduğum yıl, yine TAC '97'den Ecehan Koç ile interraille Avrupa'yı gezerken edindiğim dünyayı daha fazla keşfetme arzusu (travel bug) beni farklı kıtalarda, farklı ülkelerde yaşamaya heveslendirdi. 15 yıl önce Hindistan'a MIT ve Harvard üniversitesiyle ortak kalkınma ekonomisi üzerine çalışmalar yapan bir akademik araştırma enstitüsünün yöneticisi olarak taşındım. Ve orada yaşarken Hindistanlı eşimle tanıştım. Birlikte dünyayı keşfetmeye devam ettik, 50'ye yakın ülke gezdik. Bu deneyimler beni değiştirdi; çok daha açık görüşlü yaptım. 10 yıl önce de, lise öğrencilerinin Avrupa ve ABD'nin ötesinde dünyayı daha derin deneyimlemesine yardım eden MindVISA isimli bir organizasyon kurdum.

Hindistan, Etiyopya, Tayland ve Türkiye'de fark-

lı kültürlerden ve sosyo-ekonomik kesimden gençlerin birbirlerini tanımalarına, dünyayı birbirlerinin gözünden görmelerine ve bunu da kendilerini keşfetmek için bir ayna olarak kullanmalarına olanak veren programlar düzenliyoruz. Sizlerle Hindistan'daki köylerinden ilk kez çıkıp Türkiye'ye seyahat eden öğrencilerimizin hikayesini anlatan bir kısa videomuzu paylaşmak istiyorum: <https://youtu.be/qqOJgfpUE6c>

Ben de bu öğrencilerin geldiği köyde - Pondicherry'nin kırsal kesiminde - bir Hindistan cevizi bahçesinde yaşıyorum. Yolu düşen mezunlarımızı beklerim.

Mezunlar Derneği E-BÜLTENLERİ HER AY HAZIRLANIYOR

Okulumuzun mezunla birlikte yapılan etkinlikleri ile Mezunlar Derneği-miz ve Spor Kulübümüzün etkinliklerinin, camiamızla düzenli paylaşılması amacıyla hazırlanan e-bültenler, TAC Mezunlar Derneği merkez ekibi tarafından her ayın ilk işgününde sizlerle paylaşılıyor. Mezunlarımızın elektronik postalarına özel olarak gönderilen ve tacalumni@googlegroups.com haberleşme platformumuz aracılığı ile de paylaşılan bu e-bültenler hem yayınlandığı aydan bir önceki ay gerçekleştirilen etkinlikleri size bir kez daha duyururken, hem de bültenin yayınlandığı ay yapılması planlanan etkinliklerin bilgisini mezunlarımıza iletmeyi hedefliyor.

Her ayın birinci işgünü elektronik postalarınızı kontrol etmeyi unutmayınız lütfen. Dernek etkinlikleri, mezunlarla birlikte 50 yılı aşkın süredir devam ediyor. Mezunların katılımı ve katkısı her şeyin üzerindedir.

Bu bültenler hakkında görüş ve önerilerinizi ya da oluşturmak istediğiniz etkinlikler olursa bu yöndeki projelerinizi lütfen tarsusamerikankoleji@gmail.com adresinden paylaşmanızı diliyoruz.

TAC sevgi ve saygımızla

TAC Mezunlar Derneği

1973 Mezunumuz Hüseyin Diriöz ile “Bölgemizdeki Son Gelişmeler”

TAC Mezunlar Derneği olarak 25 Şubat 2022 akşamı, Türkiye ve dünyadan katılan mezunlarımız için “Bölgemizdeki Son Gelişmeler” konulu bir sohbet toplantısı gerçekleştirdik. Ukrayna-Rusya geriliminin arttığı, sonra da Rusya’nın Ukrayna sınırını geçmesi ile sıcak savaşa dönüşen bir gündemde, 1973 mezunumuz Emekli Büyükelçi Hüseyin Diriöz görüş ve düşüncelerini, geniş bir perspektiften camia ile paylaştı.

Hüseyin Diriöz Dışişleri Bakanlığımız-

da Bakanlık sözcülüğü, Nato Genel Sekreter Yardımcılığı, Ürdün, İtalya, Brezilya ve Rusya nezdinde Türkiye Cumhuriyeti Büyükelçilikleri gibi üst düzey pek çok görevde bulunmuş bir TAC’li olarak bu sıcak gündem hakkındaki görüşlerini bizlerle paylaşırken, mezunlarımızdan gelen soru ve yorumlara da doyurucu yanıtlar verdi.

Gerek Hüseyin Diriöz’e ve gerekse de toplantıya katılan TALAS ve TAC Mezunlarına değerli katkıları için teşekkür ediyoruz.

TAC Mezunlar Derneği

Gift Center'dan Sevgilerle

TAC Mezunlar Derneği'nin mezunlara ve tüm camiamıza güzel ürünler sağladığı Gift Center'ımız 30 yılı aşkın süredir aynı mekânda hizmetini sürdürüyor. Mezunun okuluna geldiğinde ve özel günlerde ilk uğradığı noktalardan birisi de Gift Centerımız. Bir ara küresel salgın nedeni ile tenhalaşan Gift Center son haf-

talarda yine hareketlendi. 1981 mezunumuz Temel Tırak başta olmak üzere emeği geçen tüm Dernek gönüllülerine ve çalışanlarımıza teşekkür ediyoruz.

Genişleyen ürün yelpazesi ile Gift Center'a her zaman bekleriz.

Saygı ve sevgilerimizle

TAC Mezunlar Derneği

A L U M N I
BizLetter
A L M A M A T E R

 /bombalaki

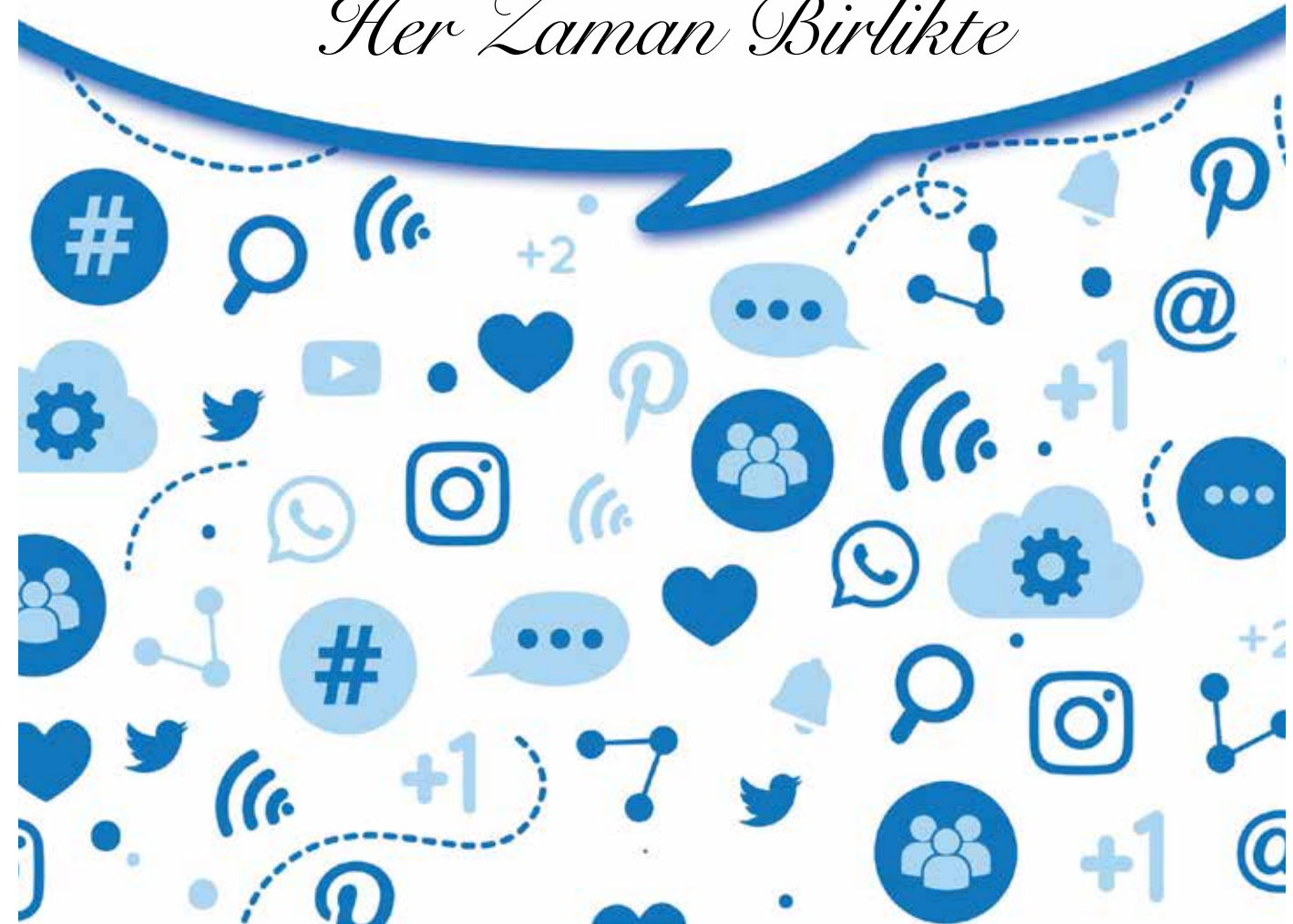
 /tarsusamerikan

 /tacalumni

 /bombalaki

TAC Sosyal Medyada

Her Zaman Birlikte

Ankara Aylık Buluşmaları Salgının Etkisini Üzerinden Atarak Hareketleniyor

Ankara Cumartesi buluşması

Ankara Kebank

Tac Mezunlar Derneği Ankara Şubesi'nin her ay üç düzenli etkinliği katılan mezunlarımızla birlikte bir süredir yüz yüze yapılıyor. Küresel salgının yoğun günlerinde dijital ortamda devam eden "Global Son Cuma" etkinlikleri de artık yüz yüze yapılmaya başlandı.

Son Cumaların yeni mekânı Taurus AVM'de bulunan El PASO. Mezunlarımızın beğenisini kazanan bu yeni mekânda, her ayın Son Cuma akşamı, iş çıkışı bir şeyler yiyip-içmeye ve TAC mavrısına bekleriz.

Ayrıca 2008 yılından bu yana devam eden Her ayın ikinci Çarşamba öğlen 12.00-14.00 arası Kebank Buluşması Gaziosmanpaşa, Filistin Caddesi üzerindeki AYNTAP'ta devam ediyor.

Ankara etkinliklerinin en son başlangıcı ise "Cumartesi Öğlen Buluşması". Angora Bulvarı'ndaki KEPOS Balıkevi, mesai günü telaşı olmadan her ayın 3. cumartesi günü saat 14.00'ten itibaren bu yeni buluşmanın ev sahibi.

Ümit ediyoruz ki, iki yıldır ara vermek zorunda kaldığımız Ankara Yılbaşı Balo-su'nu da Ocak 2023 ayından itibaren tekrar düzenlemeye başlayacağız.

Bu arada sizlerle TAC Ankara İletişim kanallarını da paylaşmak isteriz.

WhatsApp: tacankara

E-posta: tac_ankara@googlegroups.com

Facebook: @tacmedankara

Sevgi ve saygılarımızla

**Tac Mezunlar Derneği
Ankara Şubesi**

"Minyatür Turnuvası"

Geleneksel olarak devam eden ve bu yıl 13.sü gerçekleşen "Minyatür Turnuvası" TAC Mezunlar Derneği İstanbul Şubesi ile Tarsus Amerikan Koleji Spor Kulübü'nün ortak organizasyonu olarak 2 yıllık pandemi arasının sonrasında nisan ayında gerçekleştirildi. Büyük ilgi gören turnuvada nisan ayı boyunca onlarca mezunumuz İstanbul'da her hafta sonu bir araya geldi. Turnuvaya 80 karması, '89, '93, '99 & 18 karması, '00, '03, '12, '13, '17, '19, '20 ve '21 dönemleri katılım gösterdi.

Genç kardeşlerimizle tecrübeli mezunlarımızın aynı gruplarda mücadele verdikleri maçlarda çeyrek finale 80 karması, '89, '99 & 18 karması, '00, '03, '12, '17 ve '19 dönemleri yükselmeye hak kazandı. Rekabetin bol olduğu turnuvanın vazgeçilmez takımlarından olan 80 karması çeyrek finalde turnuvanın tecrübeli ekiplerinden '03 dönemi karşılaştı. Bu

maç 2003 döneminin galibiyetiyle sonlanırken; 2017 dönemi de '99 & 18 karması karşısında haklı bir galibiyet aldı. Turnuvanın en renkli ve TAC takım ruhunu en güzel yansıtan '89 dönemi, hızlı başladıkları 2000 maçında skor avantajını koruyamadı ve 2000 dönemi yarı finale yükseldi. 2019 dönemi ise takım kapitanları Doğu Yurtsever'in muhteşem performansına rağmen 2012 abilerine karşı başarılı olamadılar. Bu maç sonrası Mert Söğütü '19 ile Berk Aslan '12'nin ortaya çıkan "Paper Moon" fotoğrafları minyatür camiasında büyük yankı uyandırdı. Ancak 2012 dönemi şaibeli(!) çeyrek final sonrasında 2003 döneminin gazabından kurtulamadı ve turnuvaya yarı finalde veda etti. Diğer yarı finalistler ise tecrübeli ekiplerden 2000 dönemi ile turnuvanın parlayan yıldızı olan 2017 dönemi idi. 60 dakika süren maçın sonunda 2017 dönemi galip gel-

mesine rağmen, 2000 döneminin federasyona yaptığı itirazlar sebebiyle galibiyet 2 gün sonra tescil edilebildi.

Finalde oynadıkları muhteşem futbol ile turnuvanın tecrübeli ekiplerinden 2003 dönemini 8-5 yenerek turnuvanın şampiyonu olan 2017 dönemini kutluyoruz. Görünen o ki 2017 dönemi önümüzdeki yıllarda da adından sıklıkla söz ettirecek.

Baklavalardan tüketildiği, mavrının bol olduğu turnuvalarda görüşmek dileğiyle.

**TAC Mezunlar Derneği
İstanbul Şubesi**

İzmir'deki Nazar Boncuğumuz: YILMAZ İZMEN (TALAS '49 – TARSUS '52)

Röportaj: Tankut Dinçaslan TAC '95)

Yılmaz Ağabey, kısaca kendinizden bahseder misiniz?

1934 senesinde İstanbul'da doğmuşum. Daha sonra babamın Tekel'e memur olarak katılması ile Türkiye'nin muhtelif şehirlerini dolaştık. En son durağımız İzmir oldu.

TAC ile hikâyeniz nasıl başladı? Şans eseri mi, bir tanıdık tavsiyesi ya da aile kararı ile mi?

Ortaokula 1945 senesinde Talas Amerikan Koleji'nde başladım. O sırada Adana'da idik. Ailem TAC'ye başvurmuşlar fakat kontenjan dolduğu için TAC Talas'ı önermiş. Böylelikle TAC'ye Talas'tan sonra katılanlardanım.

Okul döneminin de neler yaptınız? Standart bir okul gününüzü anlatabilir misiniz lütfen?

Talas günleri bizlere bütün zorlukların üstesinden gelmeyi öğrettiği için TAC'de ilk günlerim pek zor geçmedi. Leyli okul günleri bellidir. Yat kalk, kahvaltı, mütalaa, dersane, yemekhane arasında bir koşturmaca. Boş zamanlarda top oynadığımı, müzik odasında tel'e kayıt yapan kayıt cihazı ile vakit geçirdiğimi hatırlıyorum.

Bir gün sınıftaki piyanoyu karıştırırken hoca geldi. Dur bakalım müziğe ne kadar yatkınsın, duvara dön çaldığım melodinin notasını söyle bakalım dedi. Ben bilememiştim. Hocanın da bana sen-

de müzik havası yok der gibi baktığını hatırlıyorum. Mrs. Maynard bize daktilo kursu vermişti. Ben bu sayede hala on parmak bakmadan daktilo, şimdi ise bilgisayar klavyesi ile yazı yazabiliyorum.

Döneminiz nasıl bir dönemdi? Nasıl özellikleri vardı? Okuldan unutamadığınız anılarınızı paylaşır mısınız? Birden fazla anıdan bahsedebilirsiniz.

3.sınıfta daha hareketli bir sene geçirdik. Kız Kalesi'ne bir gezi yaptık. Orada deniz kenarında bir ge-

ce kaldık. O tarihte oralar açık arazi idi. İleride bir karakol olduğunu hatırlıyorum. Mersinden bir de sandal kiralamıştık. Onunla üç arkadaş deniz açıldık. Ben de İzmirli olarak kaptan aniden bir dalga çıktı ve bizi sahile attı. Kayalıkların arasına sıkışan sandal gözümüzün önünde paramparça olmuştu...

Unutamadığımız bir de bisiklet maceramız vardır. Bir grup arkadaş bisiklet kiraladık. Bisikletlerimizi trene yükleyip galiba Pozantı'ya gittik. Oradan Torosları aşarak okula döndük. 105 kilometre-

lik bir mesafe kat ettiğimizi hatırlıyorum. Yolda bir arkadaş yokuştan inişte hızla kilometre taşına çarpmıştı. Onu da resimle belgelemişiz. En son hatıram bir arkadaşla (ismini hatırlamıyorum) motor gezimiz. Bir Pazar günü Tarsus'tan bir Java motor kiralayıp Mersin'e gittik. Mersin'de pek güzel tur attıktan sonra dönüşte motoru ben kullanıyordum. Mersin'den yeni çıkmıştık aniden yan yoldan önümüze bir at arabası çıkınca fren yaptım. O arada debriyayı kullanmayı bilemediğim için balatasını yakmıştım. Motor kağıdı hızında gitmeye başladı. Tarsus'a kadar arada bir motoru itirmek mecburiyetinde kalmıştık. Bu tecrübe bana bir eyleme girişeceksen onu iyi tanıman gerektiğini öğretti.

İş hayatınız. Nasıl başladınız, istediğiniz gibi ilerledi mi?

İş hayatıma Kara yollarında Adana-Toprakkale yolu inşaatı arazi mühendisi olarak başladım. Sonra askerlik görevimi Ankara'da tamamlayarak İzmir'e döndüm. İzmir'de yine askeriye'ye ait muhtelif inşaatlarda kontrol mühendisliği, Özel bir şirketin taahhüdü altındaki Çeşme Büyük Otelin şantiye şefliğini yaparak teslim ettim. 1970 senesinde İzmir'de serbest çalışmaya başladım. İnşaat yaptım, statik ve betonarme projeler ürettim. İzmir'deki ilk yüksek yapının statik ve betonarme projeleri benim büromda üretildi. 2000 senesinde büroyu kapatarak, daha rahat çalışma ortamını olan de-

netim işine girdim. Takribi 8 sene sonrada kendimi emekli ettim.

Şimdi geriye doğru baktığımda bilfiil inşaat işini, meşakkatli, stresi bol bir uğraş olarak görüyorum. Bugünkü gibi enflasyonun yüksek olduğu devirde yap sat işi yapmak yüksek miktarda sermaye gerektirmektedir. Temelden, yani inşaatı daha başlamadan plan üzerinden satarsanız sıkıntıya girersiniz. Statik ve betonarme proje üretimi biz başladığımızda, her satırı elle hesaplanarak yürütülüyordu. Çizimler elle yapılıyordu. Şimdi her şey bilgisayar programı ile oluyor. Fakat bilgisayar bizim verdiğimiz bilgileri kullanıyor. Bu sebeple projeci arkadaşların kendilerini iyi yetiştirmeleri yönetmeliklere vakıf olmaları gerekir. Şimdiki

gençler arasında, bilgisayarda hazır programı kullanarak hemen doğru neticeye ulaşacaklarını inananlarda var.

Geçmişe baktığınızda Tarsus eğitimin size nasıl katkıları olduğunu söyleyebilirsiniz?

TAC bize eğitim sisteminin bütün olanaklarını önümüze serdi. Onları değerlendirmek, bilgi dağarcığımıza yüklemek bizlerin vazifesi idi. Bizlerde hocalarımızı dikkatle takip ederek onları mahcup etmedik. Neticede bizim sı-

nıftan profesörler, doktorlar, ik-tisatçılar, mühendisler, edebiyat-çılar yetişti. TAC bizlerin, modern ATATÜRK Türkiye'sinin laik, hür düşünceli, vatan sevgisi ile dolu bireyler olarak yetişmemize vesile oldu.

Tecrübeli bir mezununuz olarak, yeni mezunlarımıza ve okulda okuyan öğrenci kardeşlerimize önce okul, sonra iş hayatı ile ilgili ne önerileriniz olur? Nelere dikkat etmeliler?

Genç arkadaşlara çok ama çok çalışmalarını tavsiye ediyorum. Bugünkü şartlar bizim zamanımıza göre çok ağır. Ben onun için çalışmak, çalışmak, çalışmak diyorum...

Yılmaz Ağabey, bu güzel sohbette vakit ayırdığınız için size çok teşekkür ederim...

"Efsanevi Üç Türk Amirali" Sergisi

1965 Talas, 1968 Tarsus mezunlarımızdan Oğuz Aydemir arkeoloji ve tarih konularında katkılarına Efsanevi Üç Türk Amirali Sergisiyle bir yenisini daha ekledi.

TAC'63 ten küçük bir grup, alfabetik sırayla Ataman Aksoy, İskender Sayek, Mehmet Artun, Mehmet Ergin, Oğuz Ergin, Yılmaz Ayata ve bazı eşlerin katılımı ile Urla'da buluştular. Fotoğraf Urla İskele, Adres Balık Lokantasında, trança ortaya gelmeden hemen önce çekildi.

Ankara

TAC Mezunlar Derneği Ankara Şubesi Mart ayında yüz yüze SON Cuma buluşmasını yeni mekanı El Paso'da gerçekleştirdi.

Tarsus ve Talas Mezun camiasının, 1985 yılından bu yana düzenli olarak gerçekleştirdiği, geleneksel aylık cuma buluşmaları, 2022 yılında yeni mekânında devam ediyor.

Ankara Taurus AVM'de bulunan "EL Paso" ile Ankara Şubesi'nin yaptığı anlaşma ile bundan sonra Ankara Son Cumalar, bu güzel mekânda devam edecek.

Yeni bir mönü, mezunlarımıza sağlanan indirimler ve ferah tasarımı ile "El Paso", Son Cumaların yeni ev sahibi olacak. Bu buluşmaların ilkinde de 25 Mart 2022 Cuma akşamı gerçekleştirdik. 2020 döneminden, 1964 dönemine geniş bir mezuniyet aralığında keyifli sohbetler gerçekleştirdik. Bu arada Ankara şubemizin fedakâr başkanı Hale Kundak Soylu '86, Mersin'den getirdiği mamul, cezerye ve kerebiç ile mezunlarımızın gönlünü bir kez daha fethetti.

Güzel günlerde , "SON Cumalarda" buluşmaya devam etmek dileğiyle.

**TAC Mezunlar Derneği
Ankara Şubesi**

İzmir

İki yılı aşkın pandemi süresince diğer gruplarda da olduğu gibi İzmirde de ayın Son Cuması toplantıları yapılamıyordu.

Pandeminin hız kesmesini fırsat bilen grup üyeleri, Mezunlar Derneği Başkanımız Mehmet Özel, zarif eşi ve iki değerli arkadaşının katılımıyla Argo Meyhanede gerçekleşen ilk toplantıyı onurlandırdılar.

İzmir grubu diğer katılımcıları ise;

Fatih Özbayrakçı, Yılmaz Ayata, Ata Tanrıverdi, Ali Dülgeroğlu, Tankut Dinçaslan, Yusuf Düvenci, Hakan Koca, Fevzi Yaşın, Mehmet Ergin, Günay ve Hakan Alkan idi.

Uzun bir aradan sonraki bu ilk buluşma, gece yarısına kadar tüm hızıyla devam etti.

TAC Kız Voleybol Takımı Bu Sene Büyük Başarılar Kazandı

**TAC KIZ VOLEYBOL TAKIMI İLE SÖYLEŞİ
(AZRA ERSİN TAC '23)**

Ulusal turnuvalarda elde ettikleri Türkiye 9.luğu sıralamasıyla tüm destekçilerini gururlandırdılar. TAC SK Medya Komitesi olarak voleybol takımımızla başarılarını kutlamak adına geçmiş ve önümüzdeki sezonlar hakkında sohbet ettik.

Sizin için Ulusal Turnuvalar nasıl geçti? En çok eğlendiğiniz maç hangisi oldu?

Azra Güzelocak: Turnuva bizim için mücadele doluydu çünkü rakiplerimiz oldukça güçlüydü. Biz de hedeflerimizi yüksek tutuyorduk, maçlarda tüm gücümüzle oynadık. En çok eğlendiğimiz maç ise Adana maçıydı. Çok mücadele ver-

diğimiz bir maç oldu ve sonucunda kazanmak bizi çok sevindirdi.

Sizce, sizi diğer takımlardan farklı kılan en büyük avantajınız neydi?

Helen Ölmez: Biz gerçekten bir aile gibiyiz. Diğer takımlar her ne kadar birlikte antrenman yapsalar da birlikte maça çıksalar da bizim aramızdaki birliği onlarda göremiyoruz. Birbirimize her alanda destek oluyoruz, sırlarımızı paylaşıyoruz. Yani bizi farklı kılan en büyük özelliğimiz aile olmamız.

Antrenman temponuzdan bahsedebilir misiniz?

Nisan Kayım: Şu an dokuzuncu sınıfım ve prep senesinde ma-

alesef okulda değildik. Bir sene boyunca okula gelmemenin yarattığı eksiklikleri toparlamak zor olabiliyor. Özellikle antrenmanlarda çok vakit harcıyoruz. Antrenman sonrasında çok yorgun düşmüş oluyoruz. Ayrıca okulun temposu da oldukça yoğun. Zorlandığımız noktalar oluyor ama bunların hepsine değdiğini düşünüyorum.

Tüm bu tempoya rağmen motivasyonunuzu nasıl korudunuz?

Yağmur İlten: Aile gibi olduğumuz için voleybolu arkadaşlarımla vakit geçirmek olarak görüyorum. Motivasyonumu sağlama konusunda, özellikle antrenmanlardan

keyif almam ve sürekli bir arada olmamız yardımcı oldu.

Sezonun başından beri kendinizde ve takımda ne gibi değişiklikler olduğunu düşünüyorsunuz?

Asmin Akgeyik: Bu okulun en değer verilen topluluklarından biri sporcular ve bu da bizim okula karşı duyduğumuz aidiyet hissini arttırdı kesinlikle. Oku ve taraftar desteğinin arttığını açıkça görüyoruz ve bu da bizi çok mutlu ediyor.

Ulusal Elemeler gibi büyük bir turnuvaya çıktınız ve birçok takımla mücadele ettiniz. Bu maçlarda sizi en çok şaşırtan şey ne oldu?

Ayşe Ural: Özellikle yarı final maçlarında karşılaştığımız takımlar çok güçlüydü. Takım için ve özellikle kendim için bunu deneyimlemek çok güzeldi. Bizim gelişimimize de oldukça katkı sağladı.

İlerleyen sezonlar için hedefleriniz neler?

Melisa Çelik: Önümüzde şu an Bölgesel Turnuva var. Bölgesel

Turnuva'da antrenörlerimiz ile ablalarımız bizimle birlikte oluyor ve çok keyif alıyoruz. En yakın hedefimiz Bölgesel Turnuvaları başarıyla geçip önümüzdeki sezonda daha güçlü bir şekilde maçlara çıkmak.

Asla unutamayacağınız maç hangisi?

İlke Altındaş: Asla unutamayacağım maç Adana maçıydı. Çünkü 2-0 olan maçı 2-3'e çevirdik. Hiç beklemiyorduk. Gerçekten ablalığı ve aile olmayı hissettim. Tüm takım ölürcesine mücadele etti. Beni çok mutlu eden bir maç oldu.

Maç öncesi şans getirmesi için yaptığınız totemlerin var mı?

Helen Ölmez: Maç öncesinde değildi ama maç sırasında yaptığımız bir taktik olmuştur. Maç sırasında Azra kaptanımız hakemle tartışırken ben karşı takıma dönüp "Siz zaten çıkamayacaksınız!" diye bağırdım. Böylece performanslarını düşürmeye çalıştım.

Sizi bazen maçlarda alkış tutarken görüyoruz. Bu fikir aklınıza nereden geldi?

Benan Güneş: Takım oyunlarında motivasyon bildiğiniz gibi çok önemli. Bu da bizi zinde tutan yöntemlerden biri. Aslında akıl oyunundan çok bizim kendimiz için yaptığımız bir şey. Özellikle bir yerden de gelmedi. Bizim, modumuzu yükselttiğini fark ettiğimizde devam ettiğimiz bir hareket oldu. Ayrıca maçlardan önce enerjik şarkılar dinleyerek de motivasyonumuzu arttırmaya çalışıyoruz.

Maçlar sırasında sizi en çok duygulandıran ya da aklınıza kazınan şey ne oldu?

Ekin Özyürekoğlu: Benim en unutamayacağım şey Adana maçları oldu. Final maçından sonra yaşadığım hissi daha önce hiç yaşamamıştım. Hem takım hem de bireysel olarak çok mutluyduk.

Maçlar sırasında hakemler tarafından haksızlığa uğradığınızı düşündünüz mü?

Elvin Ortatepe: Özellikle in ve out ayrımlarında çok anlaşmazlığa düştük. Hakemlerle konuşmaya çalıştığımızdaysa sarı ya da kırmızı kart görme gibi sert tepkilerle karşılaştık. Bu bizi oldukça zorladı.

Önümüzdeki maçlar için destekçilerinize söylemek istediğiniz bir şey?

Azra Güzelocak: Takım oyunlarında moral çok önemli ve maçlarda bizi destekleyen insanların olması bizi çok mutlu ediyor. Taraftarın yanımızda olduğunu hissetmek bizim için oldukça önemli.

Bize zaman ayırdığınız için teşekkür ediyor ve önümüzdeki maçlarda başarılar diliyoruz.

Cem Baysal Talas '65: ZOR'un Dayanılmaz Çekiciliği

Röportaj: İzmir Tolga, TALAS '63-TAC '66

Cem bu röportaj nereden çıktı?

Sen arayıp ve 'söyleşelim' demedin mi....

Bu bir şaka. Bu görev bize Mezunlar Derneğince verildi: Gözde ile Zoombalaki'ye ilişkin konuşurken Erdoğan hocanın derginin genel yayın yönetmenliğini devrettiğini ve görevi kendisinin üstlenmesinin gerektiği söyledi.

Geçen ya da bir önceki yıl ben-den Zoombalaki'ye ilişkin bir yazı istemişlerdi.

Gözde, "Cem abi bu sene de bir yazı bekleyelim sizden. Bu kez İzmir Abi sizinle söyleşi yapsın, onu yayınlayalım" dedi.

Gerisini biliyorsun.

Senin başkalarına ve bana göre de antikalıklarından biraz söz etsek mi diyorum. Olabilir mi sence?

"The more the better..."

Talas 1889 moderatörlüğünü (Yüce Mod'luğu değil. O devredilmez!) devretmeden önce ve bir süre sonra Talaslıları küstürdüğüm ve hatta eşlerinin bir kısmını ağlattığım rivayet edilmeye başlandı.

Ben de eşlerin de katıldığı genişçe bir Talas Toplantısında çıkıp "Talas 1989'u kurduğumuz 2002'den bu yana küstürmediğim, ağlatmadığım kimse varsa kendilerinden özür diliyorum. Kasıtlı bir davranış içine girmeye-

dim. Atlamış olmalıyım. O kişiler el kaldırırsa en kısa sürede açığımı kapatmaya söz veriyorum" beyanında bulunmuştum.

Cem, bununla yetinelim derim. Anlaşıldı, 20 yıl sonra bugüne kimseyi açıkta bırakmadığını söyleyebiliriz

sanıyorum.

Antikalıklar senden kaynaklandığı kadar biraz da takdir ilahi gibi sanki. Akılma Ankara Esat'ta, Küçük Esat'a çıkan Kennedy Caddesinde, birini soran, hiç tanımadığın birinin, daha sonra Afrika'nın bilmem hangi tepesinin bir ücra köşesinde tekrar karşına çıktığını ve antikalıkların bu defa senden değil kendiliğinden devam ettiği gibi bir şeyler hatırlıyorum.

Bunu sana yollayacağım e-postanın eki olarak iletiyorum: Ankara'da bir Hollandalı - Cameroun'da Bir TAC'lı.

Belki bu uzun hikayeyi bu söyleşiden ayrı yayınlamaları daha yararlı olabilir. İki sayıda peş peşe iki yazı gibi. Fotolarıyla birlikte.

Tamam Cem. O zaman burada Evliya Çelebi gibi hiç olmadık coğrafyalarda evinin arka bahçesi gibi dolaşma huyundan söz edebilir miyiz?

İzmir, burada lafı getirmeye çalıştığın gibi, bu 'Cem, sen normal biri değilsin, ya da farklı ya da yanlış düşünüyorsun' demenin kibarcası. Bu türde görüş ve sorularla karşılaştım hep. Hiç olmadık coğrafyalara gitmek ve oradaki koşulları da zorlamanın çekiciliği büyüktü benim için. En büyük ödül ise 'arka bahçede' karşılaştığım, anlaşılabileceğimiz bir ortak dil olmayan yerel halktan gördüğüm destek, kabullenme ve sempati oldu.

Birçok kişinin bir gün yapacağı geziler olarak düşünürdüm

benimkileri. Bana göre normaldi bunları yapmam. Yapmamam tuhaf olurdu. Doğrusunu istersen daha fazla da kafa yormaz ve kendimi hiç savunma gereği görmezdim. Bu görüşüm pek değişmedi.

Ayrıca bu 'arka bahçe' dolaşmalarını yapmasam sonra ne anlatırdım Kiraz'a (Cem'in kızı) ve çevreme, geçmişimle ilgili...

Zoombalaki nereden nereye?

Zoombalaki ayrı bir başlık. Felsefi bir yanı var: ZOR'un GÜCÜ veya senin daha edebi ortaya koyduğun gibi: ZOR'un Dayanılmaz Hafifliği.

Olmadık coğrafyalara gitmek de aynı felsefe kapsamına girer diye düşünüyorum.

Zoombalaki'ye niye bu kadar çok asılmamın altında "ZOR" olmanın çekiciliği yatıyor. İnsanları bir araya getirme -fark ediyorum ki az da olsa - ortamı kontrol etme - dürtüsü ile aynı yatakta "ZOR"la koyun koyuna yatıyor.

Bu yazı yayına girdiğinde sanıyorum 130. oturumu yapmış olacağız.

2020 Mart Önce Talas hemen sonra TAC'lilerin katılımı ile başladığımız Zoombalaki, Corona'nın verdiği gazla serpildi büyüdü gelişti.

Zoomdaşların merak ettikleri, bilmedikleri konular var, her insan gibi. Zoombalaki ortamında bunları konunun uzmanı, tanınmış, yetkin konuşmacılardan dinliyor, neredeyse uzanıp omuzlarına dokunup sorularını sorabiliyor, yanıtlarını alıyorlar. Üstelik evlerinin rahatlığı içinde. Kıyafet zorunluluğu olmadan.

Bir sonraki oturumda ise önceki haftanın konuşmacısı ile karşılaşıyor ve selamlaşıyor.

Corona'nın desteği olmasaydı böyle bir ortamı kurmakta çok zorlanır hatta hiç girişmezdik.

Zoombalaki için yakın gelecekte neler düşünüyorsun?

İzmir 'yakın gelecek' geldi. Üç ayrı proje düşündüm ve kurguladım:

Zoomdaşların ev sahipliği yapması

İsteyen Zoomdaş bir başlığı ele alacak. Konuşmacıları, yorumcuları, moderatörü organize edecek, onların özgeçmişlerini, yazılarını, kitaplarını bize aktaracak ve ev sahibi olarak bir oturum düzenleyecek Zoombalaki ortamında.

Bu kapsamda iki oturum gerçekleştirdik. Daha fazla olmasını beklerdim.

Oturumlar Zoomdaşlara Sığar.

26 aydır Zoombalaki'de olmuş bilgi hazinesine baktım. Bu proje kapsamında aramızdaki uzman, akademisyen, araştırmacı, deneyim ve bilgi sahibi Zoomdaşlara meydanı bırakalım diye önerdim. Katılımcılar arasından çıksın konuşmacıların istedim. Bu kapsamda da birkaç Zoomdaş ile oturumlar düzenledik.

25.03.2020'den bu yana gerçekleştirdiğimiz oturumlarda önemli başlıkları konularına egemen olan Zoomdaşlardan dinledik.

Zoombalaki Dershane ve Kütüphanesi (veya adına ne dersiniz).

Her oturum öncesi konuşmacı(lar)yı tanıtmak ama-

cı ile iletilen birçok belge ve oturma sonrası video kayıtları var. Bu kayıtların gerekirse metine dönüştürülecek yalnız konuşmalardan oluşan formatları da var elimizin altında. Bunlar yazıya da dökülebilir ve bir Zoombalaki dershanesi ve kütüphanesi kurulabilir.

Bu değerli birikimi Zoomdaşlar dışındakilerin de katılabileceği dersler halinde ilgilenenlere aktarmayı planladım. Bu amaçla bir anket ve sonra ilgilenenlerin katılacağı bir oturma düzenledik. Yazışma grubu oluşturduk. Bir oturma düzenledik. Proje ivme kazanmadı ne yazık ki. Bunu TAC bünyesinde canlandırabiliriz.

Zoombalaki'nin —lafın gelişi— sen köşene çekildiğinde (çekilebilirsen tabii) sürdürülmesini istiyor musun? İstiyorsan ne düşünüyorsun?

‘Zoombalaki’yi kime / kimlere teslim edersin’ diye okuyorum bu sorunu. En zor sorun bu oldu. Bir kişiye değil de kurumsal bir yapıya teslim edilmesinde yarar var diye düşünüyorum. Tepelelerinden ineceğime sanmam. Onlar da bunu tahmin edecekleri için ‘al öyleyse yine kendin yürüt’ diyeceklerdir.

Ancak henüz 10, 15 yıl var böyle bir devire diye düşünüyorum! Ne dersin....

Bence yirmi yılı bulur derim. Başından bugüne zoombalaki, bir THINK TANK olmadıysa da, memlekette bir benzerinin olmadığını ve üye kompozisyonunun sıra dışılığı da ortada.

İzmir bu soruyu sen benden daha objektif ve iyi yanıtlayabilirsin. Öyle yaparsan da memnun olurum. Üye kesitini / kompozisyonunu daha iyi çözen için sana 592 kişilik üye listesini iletebilirim konuşmacıların ayrı gösterildiği.

Cem, Sezar'ın hakkı Sezar'a. Kompozisyon —genel hatlarıyla— hiç bir yerde bulunamaz bir kompozisyon. Kesinlikle elit gibi bir basma kalıp söz kullanmak istemiyorum. Kimse nin üstünlük taslamadığı olmuş akılcı olgun kadın ve erkeklerden oluşan; hemen hepsinin söyleyecek değerli ve farklı sözleri olan, kimilerinin bu görüş ve sözlerini empozan bir biçimde değil, paylaşımcı ve başkalarının görüşlerine açık bir biçimde dile getirmeye amade iyi insanlar olduğunu görüyorum. Kimileri kardeş kadar yakınlarımız, kimileri ilk kez karşılaştığımız ve hemen benimsediğimiz insanlar. Sadece konuşmacılardan söz etmiyorum. Gönderdiğin listeye baktığımda değil bulundukları her ortamda eski dille temayüz etmiş isimler var. Sadece bir kaç temsili örnek sayabilirim. Ama, sayamadıklarıma haksızlık olacağı için de bundan vaz geçiyorum.

Son söz: Zoombalaki'nin bugünkü düzeyine ulaşmasında SEN DAHİL aralarında emekli parlamenter ve üst düzey bürokratların olduğu bir çok Zoomdaş'ın emeği var.

Bunlardan Talaslı / TAClı olanlar:

İskender Sayek – büyük kız dahil, Uluç Gürkan, Mehmet Sungur, Bozkurt Aran, Refik Kutluer, Sencer Ayata, Ömer Karahan, Doğan Gözde Özgödek, Şerif Boyacı, Zeki Akıllıoğlu, Sinem Bilgen, Çağatay Önal.

Bu kişiler ve daha niceleri perde önü ve arkasında oturumların sürekliliği için konuşmacı, moderatör, oturma başlığı önerme ve konuşmacı bulma yönünde çok destek verdiler.

Bunların içinde hepinizin ilk 1½ yıl tanık olduğu gibi Mehmet Özel'in yeri başka.

Her an ‘nöbete çağrılabilir’ dört+bir TAC'lı Zoomtaran'ı anmadan edemeyeceğim: Mehmet Özel, Ahmet Alptekin, Zeyno Elbaşı, İlter Baykam ve emekli olan Atilla Arıdoğan.

Geri kalanları yazmayacağım bu dergideki diğer yazılara yer kalmayacağı için.

En son söz.

Her oturuma katılan ennn kıdemli katılımcı Fetullah abimiz de özel teşekkürler. Fetullah Özelçi –TAO '49 – oturumlardaki duruşu ile Nisan'da gerçekleştirdiğimiz Bağışsaktaki Bakteriler – Mikrobiyota - oturumunun konuşmacısı Dr. Serkan Karaismailoğlu'nun o kadar dikkatini çekmiş ki konuşmasının sonunda Fetullah Abimize teşekkür etti.

Tüm destek olanlara teşekkürlerimi iletiyor ve desteklerinizin artarak sürmesini diliyorum.

Zoombalaki Oturumlarında karşılaşmak üzere....

Teşekkürler Cem.

'Çukurova'ya Aşık Olup, İstanbul'da Yaşamaktan Vaz Geçemeyenlerdenim'

12 senelik basın kariyerine ve şu anda açık hava reklamcılığına devam eden TAC '05 mezunumuz **Gizem Karacaaslan Özdemir** lise yıllarına, üniversite yolculuğuna ve bugün kariyerinde eriştiği noktaya dair anekdotlar paylaşırken hâlihazırda okulumuzda eğitim almaya devam eden öğrencilerimiz için gelecekteki meslek hayatlarına dair önemli ipuçları aktardı.

Röportaj: Yusuf Erkmen '02

Bize kısaca hayatından bahsedebilir misin?

34 yaşımdayım. Hayatımın yarısını Tarsus'ta diğer yarısını İstanbul geçirdim. Köpek anneliğinde 20, Nil Mavi anneliğinde ise 2. senemdeyim. Çukurova'ya aşık olup, İstanbul'da yaşamaktan vaz geçemeyenlerdenim. Tüm Çukurova renklerini içinde barındıran Tarsus'ta dünyaya gelmek samimiyetimi, sıcaklığı, bir taraftan dinginliği bir taraftan da enerjik ruh halimi, bir yanımda gelenekselcilikliliğini baska taraftan çok yönlü olmamı besledi. Bir müşterim Tarsus'lu olduğumu duyduğunda; “Hiç şaşırmadım. Tanıştığım bütün Çukurovalılar enerjik, konuşmayı çok seven ve samimi insanlar” demişti. Bilgi Üniversitesi Avrupa Birliği ilişkilerinden mezun

olup, mezun olduğu bölümle ilgili çalışmayanlardanım. 12 senelik basın kariyerime, açık hava reklamcılığı ile devam ediyorum. Ve tabii aile...İnsanın yolculuğu dünyaya gelen bir çift parlak gözün seninle buluşmasıyla bambaşka bir boyuta taşıyor. Kızım Mavi adı gibi derin, enerjik, nefis bir renk oldu hayatıma. Dilerim ki benim gibi dostlukları, benim gibi bir okul hayatı TAC gibi bir yuvası olsun.

TAC ile yollarınız nasıl keşşti?

TAC bizim için aile geleneği diyebilirim. Dedem Ruşen Karacaaslan (mezun olmamış) ve büyük dayım Selçuk Karadağ ile başlayan serüven Serdar '83 ve Sebnem Karacaaslan '88, Bahar '00 & Mesut Paksoy '03 ile devam etti. Bir Tarsuslu olarak beraber büyüdüğümüz abilerimiz, ablalarımız TAC kültürü ile yetişmişti. Hayran olmamak elde değildi. SEV '02 mezunuyum. Binalarımız iç içeydi. Büyüyünce olmak istediğim yerdi. Arkadaşlıklar, aile gibi olmak, eğlence, konserler, festivaller, fuarlar... Hayatımdaki en doğru kararlardan biri.

İş hayatından biraz bah-

sedebilir misin? Bu sektöre atılmanda ve de devam etmekte TAC'nin ne gibi bir etkisi var?

TAC; hiç bitmesini istemediğim, hep keyifle hatırladığım ve hatırlayacağım bir dönem. Mezun olmak ve şehir dışında büyüdüğün aileden uzakta yaşamak ki Tarsus'tan İstanbul'a okumaya geldiğimde seçtiğim ailem olan TAC ailesi, Mezunlar Derneği bu süreci yumuşak geçirmemize çok yardımcı oldu. Her SON CUMA'ya 2005 mezunları olarak koşu koşu gider, zaman nasıl geçer bilmez-

dik. Bir SON CUMA'da Çiler Çetin Er-
tuğrul '98 Hürriyet'e genç ekip aran-
dığını Dirim '05'e söylemiş. Dirim
de beni önermişti. İş hayatına Çiler
'98 tecrübesi ve Hürriyet Gazetesi ile
başlamak kariyerim, çalışma kültü-
rüm, iş ahlakım ve hayatımda çok bü-
yük etkisi oldu. Eşim ve dostlarımla
orada tanıştım. Tekrardan buradan ba-
na teşekkür etmek isterim. Hürriyet
Gazetesi'nde 5,5 sene, Sabah Gazete-
si'nde 1, Sözcü Gazetesi'n de ise 6 se-
ne reklam deparmanında çalıştıktan
sonra Mayıs ayı itibari ile Panofect
Medya ile açık hava reklamcılığına ge-
çiş yaptım. Mesleğim firmaların ihti-
yaçlarına bağlı projeler üretmek, rek-
lam bütçelerini belirlemek ve temsil-
ciliğini gerçekleştirmek. İş hayatında-
ki TAC'nin etkisi, her zaman öncelik-
li olmaktan geçiyor. Hayattaki her
hangi bir ihtiyacınız için de birbirimi-
ze destek olmaya devam ediyoruz.

**TAC eğitiminin hayatınıza
nasıl etki ettiğini düşünüyor-**

**sun? TAC ile ilgili senin ka-
rakterine işlemiş bir özelli-
ğin var mı?**

Hayatlarındaki dönüm noktaları okulları olan bizler çok şanslıyız. Ayakları yere basarken aynı zamanda muzur olabilmeyi, gözüm korksada mücadele edebilmeyi, mücadelecilik olmayı ipi göğüslemeyi, hayatın getirdiklerini

bu da benden olsun diyerek kabul etmeyi, ama hep ne olursa olsun hayatı kutlamayı bunu yaparken de dostların olmazsa olmaz olusunu TAC'de öğrendim. TAC'nin tüm renklerini ruhuma katarak mezun olurken artık bir erişkindim. O zamandan bu zamana yol alırken TAC'den cebimde kalanlarla hep hayatımı daha iyi bir versiyon yapmaya çalışırken, Gizem'i bu yuturken pusulam oldular. Hem akademik hem de sosyal yoğunlukta aldığımız eğitim birçok konuda üniversite derecesinde olduğu için, çok iyi bir İngilizce eğitimiyle üniversiteye başladığımda hiç zorlanmadım. Doğru iletişimle hakkını aramak karakterimin en belirliliğin özelliklerinden oldu. SEV bünyesinde yapılan fuarlarla doğru sunum nasıl yapılır tecrübe ettim, festivallerle eğlenmeyi, yurtdışından gelen misafirlerle kendi ülkemde bu kültürleri sıcak temasla öğrendim.

Şu an TAC hayatında nasıl bir yer kaplıyor?

Benim seçilmiş ailem TAC. Bu yüzden de hayatımın merkezinde.

Seninkine benzer kariyer planı yapmak isteyen TAC mezunlarına nasıl tavsiyelerde bulunmak istersin?

Öncelikle mezun adaylarına, her zaman keyif alacakları iş yapmalarını, hayatlarının her anının tadını çıkarmalarını tavsiye ediyorum. Medya sektörü; her zaman dinamik, gündemi ve günceli takip ettiğin, iyi insan ilişkileri kurman gereken ve yaratıcılığının, ikna kabiliyetinin, iş takip yeteneğinin güçlü olduğu bir sektör. Hem çalışıp hem de aynı zamanda sektörün eğlenceli kısmını da yaşayabileceğin enerjik bir iş hayatı sağlıyor. Bir mecrada olup, aynı zamanda firmaların iletişim stratejilerini bilip, buna göre projeler, çalışmalar ürettiğin için çalışması çok zevkli. Bir gün Migros çalışanı gibi düşünürken, diğer gün Carrefour ya da Akbank, Netflix ya da herhangi bir marka çalışanı gibi olabiliyorsun. Bu sistem farklı deneyimler sağlıyor. Size tavsiyem, bir müddet sonra mecralarda edineceğiniz bu tecrübe ile marka tarafına doğru geçiş yapmanız.

TUTKU, AZİM, CESARET! TAC!

Röportaj: Osman Çetin '96

TAC'de okumayı tercih etmemi sağlayan babama, bu sebepten ötürü, her gün, gani gani dua ederim" diyen TAC '75 mezunumuz **NECATİ GÜLER** hayata ve TAC anılarına dair sorularımızı yanıtladı.

TAC'ye giriş maceranızı sormak istiyorum. Okul kapısından girdiğinizde hayal ettiğiniz yerde miydiniz yoksa rüzgâr sizi Tarsus'a mı atmıştı? O günleri dinlemek isteriz.

Aslında Babamın İstanbul Erkek Lisesi'nde okurken, İstanbulspor'da futbol oynadığını öğrendiğim günden itibaren hem İstanbulspor'a, hem de futbola bayağı düşkün olmuştum. Ama babamın benim için planlarının farklı olduğunu, daha sonraki yıllarda öğrenecektim. İlkokulu bitirdiğim sene, bizim zamanımız-

da her okulun ayrı sınavı vardı ve ben yalnızca iki okulun sınavına girmiştım: İstanbul Erkek Lisesi ve Tarsus Amerikan Koleji... Sonuçlar açıklanıp, her ikisini de kazandığım gün, tercih yapmamız gerekiyordu. Babamla yaptığımız çok uzun bir konuşmayı hatırlıyorum. Detayları unuttum, ama o konuşmanın sonunda, ben Tarsus'ta okumayı tercih etmiştim. Babamın beni nasıl ikna ettiğini hatırlamıyorum; ama iyi ki etmiş ve iyi ki de ben TAC'de okumayı tercih etmişim. Babama bu sebepten ötürü, her gün, gani, gani dua ederim...

TAC'de basketbol maceranız nasıl başladı ve devam etti?

Basketbolla tanışmam da TAC'den neredeyse bir sene önce başladı. Babam, bir İstanbul seyahatinden bana "Ettar" marka basketbol topu getirdi. Ankara'daki mahallemizin tek basketbol topuydu, ama yaşça en küçük ben olduğumdan, beni pek oynatmazlar, ama topumla oynarlardı. Tabii ki, TAC'nin kapısından içeri girdikten sonra, hayatımın bütün akışı değişti. Orta 3'e kadar, düzenli bir spor hayatım yoktu. Yazları Adana'da tenis, kış-

ları da okulda futbol, basketbol, voleybol, Adana'da Demirspor'da ve Gençlik Spor Merkezi'nde basketbol, hayatımın önemli bir parçası olmuştu.

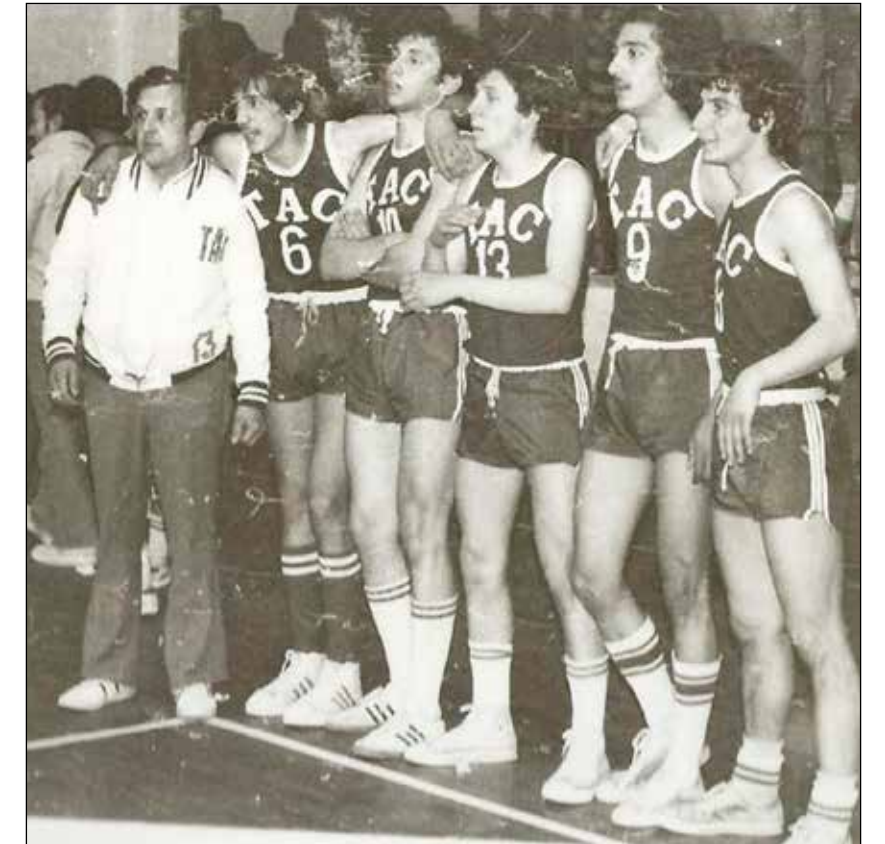
Orta 3'te, Fen Bilgisi hocamız Mr. Hornish'i bize basketbol çalıştırsın diye çok zorladık ve sonunda ikna ettik. Ondan sonra da basketbol, okulda da düzenli bir spor faaliyeti oldu. Mr. Hornish'in öğrettiği temel bilgilerin üzerine koyarak, geliştik, büyüdük. Nejat Hoca, Mr. Barry ve bizlerden sonra gelen hocalarımız daha düzenli idmanlarla sporun yapılmasına öncülük ettiler.

TAC sonrası profesyonel basketbola geçişinizin hikâyesini de dinlemek isteriz. Bunu planlıyor muydunuz yoksa kendinizi bir anda profesyonel basketbolun içerisinde mi buldunuz?

Aslında üst düzey sporla tanışmamıza 1971'de İzmir'de yapılan Akdeniz Oyunları vesile ol-

muştur. O dönemde A Milli Takımımız hem Ankara'da Avrupa Şampiyonası Elemeleri hem de

İzmir'de Akdeniz Oyunları'nı oynayınca, hepimizin kanı kaynadı, milli formayı giymek dilek ve

arzusuyla yanıp, tutuşmaya başladık. Tam o sırada, sınıf arkadaşım Alev Dikici de masa tenisine merak saldı ve çok iyi bir masa tenişi oldu. O yaz, birbirimize söz verdik: 1975 Akdeniz Oyunları'nda milli forma giyecektik. Basketbolda bu şansı yakalamak, hele TAC ve Adana Demirspor'da basketbol oynarken daha kolaydı. 1975 değil ama 1979 Split ve 1983 Casablanca Akdeniz Oyunları'nda yer aldım. Dediğim gibi, Lise 3'te TAC ile Türkiye Liseler 3.lüğü ve Ad. Demirspor ile Dep-lasmanlı 2. Lig şampiyonluğu yaşayınca, genç milli takım aday kadrosuna davet edildim. O yaz da Boğaziçi Üniversitesi Endüstri Mühendisliği'ni kazandım ve hayatımın yönü İstanbul'a döndü.

Akademik hayat ile kulüp ve milli takım kariyeri birlikte nasıl yürüdü? Zorlukları nelerdi?

Kolay dersem yalan olur; ama en temel konu, dersleri sınıfta öğrenmekti. Benim için en önemli şey, anlatılan konuları sınıfta hocalar anlatırken öğrenmek, sonra da idmanların dışında, ilk önce ödevleri yapmak. Yani, zaman yönetimi, en önemli unsur. Öncelikleri doğru belirlemek ve çalışmayı ona göre yapmak. Zorluk dediğin zaman, taşrada yatılı sırf erkek okulundan, İstanbul'da basketbol ve sosyal yaşantısı çok geniş olan farklı ortamlara gelip hem başarılı hem de sürekli olabilmek hiç de kolay değil; hatta çok zordu. Ama daha önce de dediğim gibi, öncelikleri ve çalışma düzenini doğru yapmak, işin en önemli tarafı.

5. TAC Spor Kulübü'nde

aktif yönetici (Basketbol Koordinatörü ve BGL Takımımız Baş Antrenörü) olarak görev yapmaya başladınız ve hem sahada hem felsefede bir farklılaşmaya tanıklık ediyoruz. Kulübün bugünü ve geleceği ile ilgili görüşlerinizi almak isteriz. Nasıl bir sezon geçti ve nasıl bir sezon bizi bekliyor?

TAC Spor Kulübü'nün kurulduğu yıllara geri dönersek, okulumuz öğrencilerinin, liseler arası turnuvalar dışında da birer iyi müsabık olarak hem okulu hem de camiamızı temsil etmeleri esas olarak ele alınıyordu. Hatta hiç sporcusu olma fırsatı bulamadım, ama sevgili Dr. Ali Cerahoğlu, benim bile lisansımı çıkartmıştı. Yani en son filli lisansım, kulübümüzdedir.

Özellikle basketbol ve voleybolda benzer bir felsefenin, öğrencilerimize çok yardımcı ola-

cağını, hayata hazırlanmalarında da çok önemli katkı sağlayacağını düşündüğümüz için, takımlarımızın çoğunluğunun okulumuz öğrencilerinden oluşmasına, okul dışından gelecek sporcuların da hem derslerine önem veren, hem de öğrenci-sporcularımıza yardımcı olabilecek, ekip kurmak istedik.

Voleybolda hem okul kız takımımız hem de kulüp takımlarımız, çok ciddi başarılar elde ettiler. Hatta tarihte ilkleri başardılar.

Basketbola gelince, skor ve sonuçlar olarak, sezon çok istediğimiz gibi geçmedi. Ama takımlarımızın, hem çalışma tutkusu, azmi, hem de bütün yıl gösterdikleri cesaret takdire şayandı. Hepsinin ayrı ayrı kutlarım. Her birisinin, geçen yıllı kıyaslanınca, ulaştıkları basamak, cidden çok ileri seviyede. İşin doğrusu, bu sezonun derecelerinin sorumlu-

luğu da haliyle, bana ait.

Gelecek sezonun nasıl olacağını, açıkçası bilmiyorum. Çünkü burada, kulübümüzün isteklerinden ziyade, TBF'nin alacağı kararlar, yönümüzü belirleyecek noktadadır.

6. Basketbolun size kattıklarını genç kardeşlerimiz sizden dinlemek isteyecektir. Tavsiyeleriniz ne olacak?

Basketbolun bana kattıkları?

Tutkuyla bağlanma, çalışma düzeni ve azmi, cesaretle performansta yer alabilmek.

Çabuk analiz yapıp, karar verebilme becerisi; herhangi bir konuyu, birçok yönüyle düşünebilme yetkinliği; kendini, kalabalık önünde ifade edebilme; takım arkadaşları ve rakiplerle doğru ve güzel iletişim kurabilmek; her konuda özgüvenle, sonuna kadar mücadeleyi bırakmamak.

TUTKU, AZİM, CESARET!

TAC!

2022'de Elimiz Hangi Taşın Altında? Yola devam...

Defne Ongun Müminoğlu (TAC '89)

2021 senesinin yaz aylarında yaşanan doğal afetlerdeki TAC dayanışmasını kalıcı kılmak ve iyi iş peşinde olan TAC'li ailemizin yaptıklarına detaylı bir şekilde yer vermek için başlattığımız "Elini Taşın Altına Koyan TAC'liler" bölümümüzde bir önceki sayıda birbirinden farklı üç projeye yer vermiştik.

Sevgili Refik Kutluer (TAC '74) tarafından aktarılan Uluslararası Şefika Kutluer Festivali bunlardan ilkiydi. Bu paylaşım sayesinde tüm dünyada toplumun eğitilmesi, kültür sanat seviyesinin yükseltilmesi ve yeni sanatseverlerin oluşması için gösterilen gayrete gururla tanık olduk.

Bir diğer değerli proje sevgili Turgut Yeğenağa'nın (TAC '01) Bunge Gıda Türkiye çerçevesinde doğaya koyulan emek ve bunun insana geri dönü-

şünü heyecanla okuduğumuz paylaşımı vardı. İyi tarım uygulamalarıyla zeytinin baş tacı edildiği çalışma eminim hepimizi çok heyecanlandırdı.

Ve son olarak iki arkadaşın ortak çalışmasını bu sayfalara taşıdık. Defne Ongun Müminoğlu (TAC '89) ve Banu Tozluyurt'un Kasım 2021'den bu yana hayata geçirdikleri Birlikte Geleceğiz Destek Projesi, her ay bir ihtiyaçlı bölgeye/köye ulaşarak çocukların ve annelerinin kültürel ve kişisel gelişimleri için destek veriyor.

Bu sayıda yine bize iki çok özel çalışma eşlik ediyor. Gururla okuyacağınıza ve her ikisinin de kalplerinizi gümbürdeteceğine inanıyoruz. Bundan sonraki sayılar için de paylaşımların devamını tüm kalbimizle diliyoruz. Sizlerin gönülden gelen çalışmaları tüm camiamıza ilaç gibi geliyorsa yola devam diyoruz.

Hayalden Gerçeğe - Çiçek Kokulu Bir Ada Hikâyesi

İşıl Sayın – TAC '89

Büyükadalı iki kadın olarak oluşturduğumuz, ekonomik karşılık beklemeden gönüllülük prensibiyle çalışan "Adalar Mimosza İnisiyatifi" olarak tek amacımız var: Adalar'la özdeşleşen mimosza ağaçlarının dallarının, yılda sadece birkaç hafta açan çiçekleri uğruna hoyratça kırılmasına, kesilmesine engel olmak, 8 Mart Kadınlar Günü'nün de sembolü olan mimosza ağaçlarının güzelliğiyle ilham vermesi dışında, çevresine ve Adalar'ın gelişimine katkıda bulunacak ekonomik katma değer yaratmasına fırsat sağlamak. Toparlarsak; 200 yıl önce Tazmanya'dan gelerek artık neredeyse endemik hale gelen bu güzel ağacın, Prens Adaları'nın yaşayan bir kültür mirası olarak korunmasına önayak olmak.

İşte bu noktadan hareketle İstanbul Prens Adaları'nda mimosza çiçeklerinin açtığı şubat ve mart aylarının bir kutlamaya dönüşmesi, Ada mimoszasının tescillenmesi ve Adalar'a gelen ziyaretçilerin bu güzelliğe şahit olması için bazı çalışmalar başlattık.

Çiçek Kokulu Ada Hikâyesi Nasıl Başladı?

Eva Kent: 20 yıl önce rahmetli eşimin bana hediye olarak aldığı mimosza fidanı büyü-

yüp koca ağaç oldu. Her yıl Şubat-Mart aylarında ağaçların çiçeklenmesiyle yaşanan mimosza katliamına karşı evimizde nöbet tutuyorduk. Üç yıl önce de aynı böyle bir nöbet sırasında sadece yarım saatliğine dışarı çıkıp geldiğimizde gördüğümüz manzara içler acısıydı. Ağacımızın dallarını kırmışlar baltayla ikiye ayırmışlardı. Kopan dalların bir kısmı hala yerdeydi. Üzüntüden tüm gün ağladım. Hemen emniyete, belediyeye, kaymakamlığa başvurdum. Herkesten aldığım yanıt aynıydı; "Abla bu sadece çiçek, biz ne yapalım, sen unut bu konuyu."

İşıl Sayın Bilallar: İşte Eva ile beraber bu konuda neler yapabiliriz diye yola çıkarak mimoszada Adalar Mimosza İnisiyatifi kurduk.

"Ada Mimoszası"

İstanbul florasında sembolleşmiş bir takım çiçekler ve ağaçlar vardır. İstanbul'da Boğaz'ın simgesi erguvansa, Adalar'ın simgesi de mimoszadır. Özellikle Adalar'da Şubat'ın son haftası cemrelerin toprağa düşmesi ile birlikte çok güzel bir canlanma başlar: Mimosza ağaçları ardı ardına çiçeklenir ve ortalığı bir anda keskin bir mimosza kokusu sarar. Bu şenlik sa-

dece 3-4 hafta sürer.

Latince adı Acacia Dealbata, anavatanı ise Güney Doğu Avustralya ve Tazmanya olan bu mis kokulu çiçek, bir rivayete göre 1800'lerde İngiliz bir lord tarafından Adalar'a taşınmış, iki yüz yıldan fazla bir sürede de yörenin verimli toprağı ile ılıman iklimine uyum sağlayarak endemikleşmiştir.

"Mimoza Yağması"

90'lı yıllardan itibaren İstanbul'un farklı semtlerinde artan taleple birlikte satılan kucak dolusu mimozalar, gerçekte bir katliamın kurbanı.

Ne yazık ki Prens Adaları'na özgü bu nadide ağaçlar baharın gelişiyle yağmalanmaya başlıyor. Çiçekli dalları kırılıp, satılmak üzere şehre taşınıyor. El-ayak çekildiği saatlerde baltalar ve elektrikli testerelerle gerek ormandan, gerekse özel bahçelerden, ağaçları yok etmek pahasına kesilen ve çöp torbaları içinde şehre kaçırılan mimozaların azalması ve adaya özgü bu nadide türün yok olma tehlikesi ile karşı karşıya kalması Mimoza gibi sivil kuruluşları harekete geçirdi.

Ekonomiye katkısı ile mimoza

Dünyada mimozaya baktığımızda örneklerden sadece biri 1800'lerde Fransa'nın Cote Azur bölgesine bölgesine gelen İngilizlerin Avustralya ve Tazmanya'dan getirdikleri mimoza ağaçlarını dikmeleridir. 1. Dünya Savaşı ile ekonomik krizin üstesinden gelmek için turizm dışında ekonomik cı kış arayan bölge halkı mimozayı ve onun parfümerideki değerini keşfediyorlar. Sadece parfümeride de-

ğil, yan ürünleriyle, festivaliyle mimoza bütün bir bölgenin gelir kaynağı durumunda.

Biz de Ada mimozasını kurtarmak için onu ekonomiye katkı sağlayacak bir unsur olarak ele almanın etkili ve gerekli bir sistem olduğunu anladık. Bu çerçevede mimoza eksenli etrafında bir dizi proje geliştirdik.

Adalı kadınlara istihdam imkânı

Bu yıl Enstitü İstanbul İSMEK ile ilk adımı attık ve Park, Bahçe ve Koruların Bakımı eğitim programı saha atölyesi "Mimoza ağacı nasıl yetişir, nasıl budanır, çiçeklenen dallar zarar vermeden nasıl kesilir" temasıyla yapıldı.

Bundan sonrası için mimoza temalı hediyelik eşya üretimi sertifika programı planımız var. Aynı şekilde Halk Eğitim Merkezi ile de aynı programı paylaşacağız.

Adalardan bir kalp gelir sizlere

Yine aynı şekilde adalardaki plastik çirkin hediyeliklere bir alternatif düşünürken Eva'nın fikri çerçevesinde adaların çehresini değiştirmek üzere Fransa'da çok yaygın olan lavanta kalpleri için eğitimler düzenledik. Pilot uygulama olarak Büyükkada'da seçtiğimiz özel bahçelere 1500 adet lavanta fidesi diktik. Geçen yıl ilk hasattan elde edilen lavantalara isteyen adalı ailelere lavanta kalbi örmesini öğrettik. Yapılan hediyelikler bir günde satıldı. Bu projemiz basında büyük yer buldu.

Şimdi adalarda daha geniş alanlara lavanta dikimi için yetkililerle görüşüyoruz.

Tohumdan Arboretuma

Eva Kent: Adalarda mimoza

ağaçlarının %90'ı özel bahçelerde, %10'u ise ormanlık alanlarda. Biz "Vazoda Değil Adada" sloganıyla mimoza ile ilgili farkındalık yaratmaya çalışırken fark ettik ki adalara gelen ziyaretçilerin İstanbul'da sokaktan satın aldıkları bir demet mimozayı ağacın dalında görebileceği mis kokusunu içine çekebileceği, altında oturabileceği bir kamusal park yok.

"Mimoza Botanik Parkı" projesi halkın mimoza ağaçlarını tanıyabilmesi için "Vazoda Değil Adada" sloganıyla ortaya çıktı. Bu parkın şehir parkından farklı olarak ormanla birleşik, doğa ile uyumlu, Adalar'a özgü vejetasyon, bitki örtüsü ile yağmur hasadı yapılarak kendi kendine yeten bir park olması fikri gelişti. Zaman içerisinde bir adım daha atarak, Adalar'ın kaybolmuş çiçeklerinin de (ponpon gülleri, petunya, iberide - yenedünya çiçeği, şebboy, glayöl ve karanfil) canlandırıldığı, içinde tohum bankası ve tohum satışı bulunan mini bir "Adalar Arboretumu" planı ortaya çıktı. Şu anda İBB Park Bahçeler ve Yeşil Alanlar daire başkanlığı ile arboretum üzerinde çalışıyoruz.

Sanat Doğada

Arboretumun doğanın içinde doğa ile uyumlu malzemelerle oluşturulmuş heykel ve enstelasyonlarla aynı zamanda açık hava sanat alanı olarak kullanılmasını hayal ediyoruz. Her sene yenilenecek açık hava sanat sergisinin ilerleyen dönemde "Adalar Açık Hava Bienali"ne dönüşmesiye en büyük arzumuz. Böylece çocuklarımıza, sanatçılara, adalılara ve gençlere dünya çapında kolektif bir alan armağan edebileceğiz.

Ağrı'da Bir Kütüphane'nin Doğuşu

Kemal Mamak TAC '91

Yedi senelik TAC serüvenim 1984'te başladı. Dünyaya ayak uydurma çabasındaki TAC'nin değişim yıllarına tanıklık ettik; tamamı erkek en son dönem (84-85); 7 dönemden de yatılıların olduğu son dönem (85-86); lise üç dersliklerinin idare binasında olduğu son dönem (86-87) ki o sene TRT2'de yayına başladı; Centennial binasının açılışı, TAC'nin yüzün-

cü yılı (87-88); Robeson'larsız ilk dönem (88-89); Maynard binasının açılışı, Berlin Duvarı'nın yıkılışı, sivil cumhurbaşkanı seçimi vs. (89-90).

Lise 2 ve abi-abla komitesi başkanlığı yaptığım lise 3'te (90-91) bazı dönem arkadaşlarımla birlikte disiplin kurulu ve cezalarıyla maalesef çok fazla haşır neşirdik. ANAP Genel Bşk./Başbakanın değiştiği hafta sonu girdiğimiz sınavda

Ankara Üni. Hukuk Fakültesini (AÜHF) kazandım. Burcu Soysev, Ece Temelkuran, Suat Çelik, Ahmet Küçükler, Reyhan Baydemir, Tanju Özcan, Murat Alparslan ile aynı dönemdeydik.

Hayata farklı coğrafyalardan, koşullardan ve pencerelerden bakmış AÜHF 91 girişli dönemi arasında samimi bir dayanışma ruhu hep vardı. Daha önce vefat eden iki dönem arkadaşımızın adlarına doğduk-

ları şehirler Malatya ve Eskişehir'de kütüphane yaptırıldığı için sınıf arkadaşımız sevgili Av. Ayhan Taşkın'ı kaybettiğimizde de Ağrı'da gittiği bir okulda adını yaşatacak kütüphane yaptırılması kararının alınması otomatik oldu.

Ocak ayında bir dönem arkadaşımızla yaptığımız Ağrı seyahatinde il milli eğitim yöneticileri ile görüştük. Sağ olsunlar çok sıcak karşıladılar ve büyük destek verdiler. Ayhan'ın gittiği ilk ve ortaokul deprem riski nedeniyle uygun görülmedi. Gittiği 150'si yatılı toplam 800 öğrencili karma devlet lisesinde bize 400 metrekarelik boş ve atıl durumdaki alanı gösterdiler. Alanın (ve bütçenin) büyüklüğü karşısında ilk önce bazı arkadaşlarımızda bu işin altından kalkamayacağımıza dair kaygı oluştu ve daha mütevazı başka bir mekân arayışına geçmemizi önerdiler. Ancak küçük bir grup arkadaşla bu proje ve bütçesinin altından kalkabileceğimize dair fikrimizi ısrarla koruduk. Sayıca daha çok olan diğer arkadaşlarımızı da nihayet ikna edebildik.

Aramızdaki iş bölümüne göre, proje çizimini ve taşeronlarla iletişimi eşi mimar olan Eskişehir'den bir dönem arkadaşımız, kasa görevini Adana'dan bir arkadaşımız, Aile ve İstanbul'daki hayırseverlerle iletişimi ise İstanbul'daki iki arkadaşımız üstlendi. Kitap seçimi süreci ile yayınevleri ile iletişimi ise başka bir arkadaşımız üst-

lendi. Sürecin genel koordinasyonu, tedarikçiler, okul ve milli eğitimle iletişim, finansman temini, kitap alımı konularında da arkadaşlarımızla beraber çalıştık. Farklı şehirlerdeki arkadaşlarımızdan kolilerce kitap ve test kitabı bağışı aldık.

Mart ayında kütüphanenin inşaat ve boya işleri, parkeleri, rafları, masaları, resepsiyonu, bazı oturma grupları ve asılacak tabloları tamamlandı ve ilk kitaplar gelmeye başladı. Yaptığımız ikinci Ağrı seyahatimizde okuldaki Çanakkale Zaferi törenlerine de katıldık. Kütüphanenin demirbaş listesine ilk kitapları kaydettik, tabloların teslimine şahitlik ettik. Çocuklarla kütüphanede türküler söyledik. Mezunlar Der. Bşk. Mehmet Özel'den aldığımız mutlu haberi (TAC Mezunlar Derneği'nin hediyesi olan TAC'li yazarların kitaplarının geleceği) kütüphaneye kolu öğrencileriyle paylaştık. Bu sadece bir kitap bağışı olarak değil bambaşka şartlardaki/coğrafyadaki bir özel okul tarafından düşünölmek bakımından çok kıymetliydi. TAC'li yazarların kitapları bizden sonra okula geldi ve halen başköşede durmakta. Derneğimize ve sevgili başkanımıza tekrar teşekkür ederiz.

13 Nisan 2022 günü kütüphanenin adının kabul edildiğine dair Valilik oluru ile İl Milli Eğitim'in kararı alındı. 13 Mayıs 2022 günü açılışı yapılacak olan Ağrı Naci Gökçe Anadolu Lisesi (NGAL) Av. Ayhan Taşkın

Kütüphanesi'nin demirbaş listesinde şu anda; 650 mt uzunluğunda kitap rafları, 100 kadar İngilizce toplam 10.000 civarında kitap, 10'ar adet laptop, tablet bilgisayar ve satranç takımı, 1 adet masa bilgisayar ve kütüphane yazılım programı, kameralar ve ses sitemi, 50 adet sandalye, 6 adet koltuk, 12 adet büyük masa, resepsiyon, 6 tane tablo, sair kütüphane aksesuarı var.

Hayırseverlerimizin aralarında gizli kahraman TAC'liler de var. Onların da önemli katkılarıyla kütüphane bütçesinin tamamlanmasından sonra kendi aramızda bir gölge okul aile birliği kurduk. Gölge OAB, Ağrı'da 4 aileye para ve sevgi evlerindeki 14 çocuğa da giysi ve harçlık yardımı yaptı. Daha önemlisi de bu faaliyetlerin yarattığı kelebek etkisi oldu. Bizden haberdar olan Ağrılı bir hayırsever okuldaki bütün öksüz yetim çocuklarımızın listesini alarak tamamına (26 çocuğumuz) eşit miktarda maddi destek sağladı. Okulun resim kolu koridorlara resimler çizdi, hayırseverler için İshakpaşa sarayı maketleri yaptılar. Müzik kolu öğrencileri açılışta yeteneklerini sergileyecek.

Mutluluk ve gurur verici bu gelişmeler üzerine, üniversite kazanacak NGAL'ın özellikle kız öğrencilerine yönelik olarak neler yapabileceğimizi düşünmeye, iş bölümü ve bütçe planlaması yapmaya şimdiden başladık.

'Gelecekteki Bilim' Paneli

Tarsus Amerikan Koleji 18 Şubat'ta
"Gelecekteki Bilim" paneline ev sahipliği yaptı.

ODTÜ Fen Edebiyat Fakültesi Dekanı TAC '94 mezunumuz Prof. Dr. Altuğ Özpınecı ile Sağlık ve Eğitim Vakfı Genel Müdürü Prof. Dr. Güray Erkol öğrencileri fen bilimlerinin önemi ve bu bölümleri neden seçmeleri gerektiği konularında bilgilendirdiler.

"1968 Mezunları ODTÜ Fen Bilimleri Bursu" konusunda TAC '68 mezunlarımız Dr. Şeref Etker ile

Semih Bilgin bilgilendirme yaptılar. TAC '68 mezunları tarafından oluşturulan "AZA Eğitim Fonu" aralarından ayrılan dönem arkadaşları Ahmet Ziya Akyıl anısını yaşatmak için TAC '22 mezunları arasından ODTÜ Fen Bilimleri kazanan bir öğrenciye 4 yıl boyunca verilecektir.

İlginin yoğun olduğu panel için emek veren herkese teşekkür ederiz.

Kariyer Günü 23 Mayıs 2022

23 Mayıs 2022 günü, Okulumuzun ve Mezunlar Derneğimizin ortak projesi mezunlarımızın destek vererek katılım gösterdiği "TAC Kariyer Günü" gerçekleşti. Meslek sahibi

mezunlarımızın genç kardeşleri ile bir araya gelip deneyimlerini paylaştığı bu anlamlı gün artık bir TAC Geleneği oldu. Destek veren mezunlarımıza teşekkür ederiz.

MEZUNLARIMIZDAN GERİ BİLDİRİMLER

TAC Career Day Memories

Ahmet Höke TAC '82

I was honored to be asked to talk to the students at the TAC Career Day this year, which happened to be my 40th homecoming. It was such a pleasure to meet old friends, teachers and young students. When I was asked to talk to the students, I did not think hard about what I learned at TAC that prepared me for my academic career. It was the encouragement of my curiosity by my teachers, especially Erdogan Kaynak Hoca and the institutional tradition of teaching us honesty. I tried to convey the same message to the young students; be curious, question the dogma, don't be afraid of failures and don't give up. Above all though, be honest with yourself. Find your passion and pursue it. As Steve Jobs said, "Your time is limited, so don't waste it living someone else's life."

"TAC'nin Büyülü Atmosferi"

Alper Şafak TAC '85

Kariyer günlerine katılmak için davet edildiğimde doğrusu çok heyecanlanmışım. Benimle birlikte davet edilen değerli mezunlarımızın önemli bir kısmı ile farklı dönemlerde okumuş ve hiç tanışma fırsatı bulamamıştım. Üstelik halen okulumuza devam etmekte olan kardeşlerimizin ufkunu açacak şekilde nasıl tanışma fırsatı bulamamıştım. Ancak TAC'nin 'büyülü atmosferi' sayesinde okulumuza adım attığım andan itibaren sanki kırk yıl öncesine ışınlandım ve abilerimizle, kardeş-

lerimizle kısa sürede kaynaştım. Tanışma ve sohbet etme fırsatı bulduğum genç kardeşlerimizin bilinçli bir şekilde geleceğini planlamaya çalışan, ayakları yere basan gençler olduğunu gördüğümde okulumuzun geleceği açısından da çok umutlandım. Onlarla sohbet ederken keşke bizim dönemimizde de Kariyer Günleri düzenlenseymiş diye düşünmeden edemedim. Böyle bir toplantıyı Homecoming gibi yorucu bir organizasyonun ardından düzenleyen, bizleri okul günlerimize geri götüren TAC Mezunlar Derneği'nin değerli üyelerine ve emeği geçen herkese çok teşekkür ederim.

TAC Kariyer Günü 2022

Burcu USTA USLU '94

Bu deneyim benim için hem çok keyifli hem çok anlamlı oldu. Hafızamda önemli bir yere kazıdığım kesin bilgi.

Ortaokul ve lise dönemimin geçtiği TAC'de hala hem büyüklerimden hem küçüklerimden öğrenmeye devam ettiğimi, okula ayak attığımda kendimi hem geçmişte hem bugünde bir arada gördüğümü fark ettim.

Alanlarında çok değerli büyüklerim ve kardeşlerim ile birlikte aynı sıraları paylaşmaktan, birlikte vakit geçirip, mavra atmaktan, hep birlikte Stickler'ın basamaklarında Bom çekmekten çok keyif aldım. Sırf bunlar için bile tekrar tekrar katılabiliyorum.

Geleceğin büyüklerine kariyer yolculuklarında bir nebze ışık tutabildiysem ne ala ama ben bu deneyimden kendim çok faydalandım.

Hem kendi çocukluğuma ve öğrencilik yıllarıma döndüm hem bugünün Burcu'sunu oluşturan yapı taşlarına şimdiki yaşımda yeni bir perspektiften göz atma şansım oldu. Büyük oğlumun yaşlılarından gelen sorulara cevap verirken tıp doktoru, anne ve TAC kimliğimi harmanlayıp cevaplar verdiğimi yıllar içinde kimliğime yeni pek çok katman eklendiğini fark ettim. Gelecek nesillerin de sağlam adımlarla ilerlediklerini gördüm ve her zaman UMUT olduğun-

nu hissettim.

Açılış ve kapanış töreninde hem duygulandım hem şımarımdım. Kendimi yetişkin kostümünde bir çocuk gibi hissettim ve hala büyümek için yol katetmem gerektiğini fark ettim.

Bu deneyim için davet eden TAC Mezunlar Derneği'ne çok teşekkür ederim.

Bu organizasyonda emeği geçen tüm mezunlar derneği üyelerine, okul idaresine, öğrencilere, öğretmenlere ve tüm personele teşekkür ediyorum,

Tüm okuldaşlarım ile Bom çekmeli nice buluşmalara diyorum.

Saygı ve sevgilerimle

'Gençlere az da olsa ışık tutabilmek önemli'

Hayri Uğur '79

Büyük bir keyifle gerçekleştirmiş olduğuna inandığım 23 Mayıs 2022 Kariyer Günü etkinliğine küçük de olsa katılmam beni çok mutlu ettiğini ifade etmem gerekiyor. 9, 10 ve 11'inci sınıf öğrencileri ile buluşmamız; onlara mesleğim, basketbol kariyerim ve anılarım ile ilgili bilgilendirmelerde bulunmam bana çok zevk verdi. Öğren-

ci kardeşlerimin sunumları çok dikkatli ve heyecan içinde dinlemeleri; gerçekten anlamlı soruları ve yorumları ile paylaşımda bulunmaları bu tip etkinliğin anlamını vurgulamak adına önemliydi. Genç arkadaşlarımızın doğru iş ve meslek seçimine katkı sağlamak adına onların yollarına az da olsa ışık tutabilmek gurur verici oldu. Bu etkinliği düzenleyen, emeği geçen herkese ayrıca teşekkür ediyorum.

Gadasını Aldığımın Kariyer Günleri

Kaan Yarman '05

Meşhur sorudur doğduğundan beri
'Ne olacaksın karar verdin mi bari?'
Şu işe bir el atsan ne güzel olur
Kurban olduğumun 'Kariyer Günleri'

Unutamadığım şeylerden biri
Mehmet Abi'nin ('74) ses tonu ve özlü sözleri
Kebaptan çok daha güzeldi
Mustafa Abi'nin ('82) şarkılarıyla şiiri
Betül Abi'ye ayrı bir parantez açalım
Nasıl oluyor da güzelliği hep gidiyor ileri

Mehmet Abi ('90) minik bir alkış istedi
Maşallah oditoryum inledi
Ali Abi - Ramazan Abi - Necati Abi
Cenab-ı hak başımızdan eksik etmesin sizleri

Çiçek gibi organizasyon yapmış
Hocaları - müdürü - idari işleri
Kardeşlerimizin hepsine helal olsun
Varlıkları bile güldürüyor yüzleri
Seni yaradana kurban olurum
Gadasını aldığımın 'Kariyer Günleri'

'Baştan Sona Her Detayı Titizlikle Hazırlanmış'

Necmiye Kalav '86

TAC Mezunlar Derneği Başkanı Mehmet Özel, Kariyer Günü için beni arayıp davet ettiğinde onur duydum. Kapısından her girdiğimde tarifsiz büyük bir mutluluk duyduğum okulumda böyle bir organizasyon için bulunacak olmak, alanında başarılı mezunlar ile birlikte bu anı paylaşmak ve en önemlisi de genç kardeşlerimin kariyer planlamasına küçük de olsa dokunabilmenin heyecanını hissettim.

Kariyer Günü sabahı gerçekten de öyle oldu. Davetli mezunlar, kardeşlerimiz, öğretmenler ve profesyonel bir kadro ile okulumuzun enerjisi muhteşemdi. Gençler ile sohbet etmek için bana U33'a Biyoloji sınıfı verildi. Sağlık ile ilgili bir alanını seçmemde en büyük katkısı olan çok değerli Ahmet Halil Hocam'dan ders aldığımız biyoloji sınıfında yıllar sonra kariyer gününde öğrenciler ile sohbet etmek beni çok duygulandırdı.

Gençlere eczacılık alanının sadece serbest eczacılık ile kısıtlı olmadığından, neden akademisyenliği tercih ettiğimden, TAC eğitiminin bana kattığı değerlerin bu seçimimdeki öneminden ve her ne olursa olsun hayallerinden vazgeçmemelerinden söz ettim. Gençlerin gerek sordukları sorulardan ve gerekse yaklaşımlarından gelecekte başarılı olacaklarının umudunu taşıyorum.

Kariyer Gününün en özel yanı sanırım; gençlerin gözlerinde bizlerin yerinde olmak, bizlerin gözlerinde ise tekrar TAC sıralarında oturmak özlemiydi.

Baştan sona her detayı titizlikle hazırlanmış, profesyonel ve bir o kadar samimi bu organizasyonda emeği geçen Mezunlar Derneğine ve TAC'nin değerli idari kadrosuna, ayrıca davetiniz için teşekkür ederim.

Kapanış Töreninde Plaketimi Necati Güler '75 Abiden Almak Benim İçin Çok Gurur Vericiydi

Ömer Nadirler '96

Kariyer günlerinin düzenlenmesine katkıda bulunan Mezunlar Derneğimize ve okulumuzun rehberlik servisine tekrar teşekkür ediyorum. Benim için okula dönmek, anıları tazelemek, benden yaşça büyük ve küçük mezunlar ile sohbet etmek oldukça güzeldi. Ahmet Höke '82 abinin sunumunu dinlerken TAC'li arkadaşları ile Baltimore'daki fotoğrafında Tolga Vural abi de vardı. Boston'da bir dönem birlikte çalışma fırsatı da bulduğum Tolga Abiye, Ahmet Abi ile selam göndermek istemiştım ama sunumdan sonra kendisine ilgi büyüktü :) Ben yakalayamadım. Buradan Tolga Abiye de selamlarımı iletirim. Dönüş yolunda rastlantı eseri Hayri Uğur '79 abi ile koltuklarımız yan yanaydı. Yol boyu kendisiyle basketboldan iş dünyasına, farklı konularda sohbet etme şansım oldu.

Öğrencilerimiz ile bana ayrılan vakti elimden geldiğince soru-cevaba dayalı ve uygulamalı örnek-

ler üzerinden geçirmeye çalıştım. Genç kardeşlerimizle iletişim kurdukça, bazı şeylerin hiç değişmediğini bazılarının ise ne kadar değiştiğini düşündüm. Benim branşım olan veri analitiği konusu son dönemde pek çok ülkede popüler. Fakat henüz lise son sınıfa bile gelmemiş genç arkadaşlarımızın bu konudaki ilgisi ve bilgisi beni memnun etti. Pandemide online dersler ile teknik bilgilerini geliştirdiğini anlatan bir genç kardeşimiz vardı. Bence yarın sabah iş başvurusu yapsa kendisini Türkiye'de kabul edecek pek çok şirket var. Umuyorum okulda kendi aralarında organize olup bir "veri analitiği çalışma

grubu" kurarlar. Kendilerine eğitimler ve vaka çalışmaları ile ilerleyen günlerde de destek olmak isterim.

Son olarak, kapanış töreninde plaketimi Necati Güler '75 abiden almak benim için çok gurur vericiydi. Necati abi, her zaman takdirle takip ettiğim bir büyüğüm. Kendisinin TAC'de sporun gelişimine verdiği emeği, tüm mezunlarımız gibi ben de mutlulukla takip ediyorum.

"Köklerinden Beslendiğim Okulum"

Emir Bozkırlı '03

23 Mayıs 2022 benim için gerçekten özel bir gündü. Köklerinden beslendiğim okulumun yeni meyveleri olan kardeşlerime kendi alanında çok iyi yerlere gelmiş abilerim, ablalarım ve kardeşlerimle bir şeyler katma şansına sahib oldum. Büyük bir aile olduğumuzu okulda bazı şeylerin hiç değişmediğini ama yeniliklere de gelişim için her zamandan daha fazla açık olduğunu görmek çok memnuniyet verdi. Başka bir etkinlikte görüşmek üzere, bom bom bom bom bom...

Yaşa, var ol TAC!!!

Tam 33 yıl sonra yuvaya kısacık bir dönüş nasıl da unutulmaz bir güne dönüştü. Yeniden yoğun iş tempoma, ameliyathaneme ve hastalarım döndüm, ancak zaten yüzümde hep var olan o gülümseyişe çok özel bir mutluluk ifadesi eklenmiş oldu bu kez. Ameliyatın en stresli yerinde zihnim anlık da olsa o güzel güne dönüyor ve vücudumu yeni bir enerji ve motivasyon sarıyor sanki.

Homecoming gününü her zamanki gibi kaçırılmış olmanın verdiği üzüntü ile geldim Tarsus'a. Hâlâ o muhteşem günün izleri vardı okulun her yerinde ve insanların yüzlerinde. Ardından ilk olarak Lounge'da buluşacağımız söylendiğinden doğal olarak Sticklerin altına doğru yol aldım ki, nereye gittiğimi anlamaya çalışan görevli kardeşlerim Lounge'un yıllardır orada yer almadığını biraz da gülerek, artık "Fosil" olduğunu an itibarıyla ispat etmiş olan abilerine kibarca ifade etmiş oldular. Bu değişikliğe üzülmüş olmakla birlikte ilk sorum nedense "Eee. Haylaz öğrenciler sigaralarını nerede içiyorlar ki o zaman?" gibi bir soru oldu ister istemez, sanki ben de içermişim gibi.

Bizim eskiden yemekhane olarak kullandığımız yere taşınmış olan Lounge'a girdiğimde ise farklı dönemlerden ve mesleklerden, ama ortak özel bir kökten yetişmiş oldukları rahatlıkla anlaşılan onlarca mezun kardeşim, sevgili Mehmet Özel, Ali Cerrahoğlu, Nuran Baykal, Mezunlar derneği ve PDR bölümü, birçok öğretmen ve görevli öğrenciler karşıladı beni. Herkes çoktan kaynaşmıştı bile. Aynı ılık kaza ben de attım artık kendimi. Böylesine sıcak bir ortam TAC için hiç de şaşırtıcı değildi aslında. Dakikalar içinde benden de keyifli kahkahalar yükseliyordu artık. Taze çıkmış ıspanaklı börekler ve çay da tabi ki ısınmama katkı sağlamıştır. Farklı mesleklerden birçok kardeşim-

le tanıştım; Modacı, pilot, basketbolcu, Şef, mekatronikçi, yöneticiler ve tabi ki birçok başarılı hekim.

İnsan, sunumu kendinden küçük kardeşlerine yapıyor olsa da, bu kadar tecrübeye rağmen heyecanlanıyor. "Acaba onlara ulaşabilecek miyim? Hem doktorluk mesleğinin zorluklarını tüm açıklığıyla anlatıp, hem de onların hevesini kırmamayı başarabilecek miyim?" diye endişe ederken o sıcak ortamda tüm endişelerim ve yaş farkları ortadan kaybolmuş ve yeniden TAC yıllarındaki Oğuz olmuştum bile.

İlk olarak Oditoryum'da açılış konuşmaları ve öğrenciler ile ilk buluşma planlanmış idi. Tabi benim hafızamdaki Oditoryum Stickler'ın altındaki, yüksek tavanlı, kilise gibi renkli dış cam-

ları olan, sınavlarda hem üşüdüğüm hem de tarihi havasından hafifçe ürktüğüm devasa salon olduğundan, kendimi artık görevli kardeşlerime bırakmayı daha uygun buldum. Büyük salonda yüzlerce öğrencinin uğultusu ve enerjisi muhteşemdi. Sonradan burslu öğrencilerden olduğunu öğrendiğim ve gurur duyduğum bir kardeşimizin muhteşem bağlama performansından sonra, giriş konuşmaları ve son olarak da kendisini burada tanıma onuruna eriştiğim meslektaşım Sn. Prof. Dr. Ahmet Höke'nin ABD'de sürdürdüğü bilimsel çalışmalarını heyecan ile paylaştığı sunumu.

Ardından her birimiz için ayrılmış bir sınıfta 4 ayrı seansta kardeşlerimizle paylaşımlarda bulunduk. Bu yıl hekimlik mesleğine bu kadar ilgi duyuluyor olması beni çok heyecanlandırmakla birlikte sanırım biraz da fazla pesimist bir tablo çizdim onlara. Ama diğer yandan kararlı ve hevesli olan kardeşlerimizin gözlerindeki ışığın tam tersine daha da parıldadığı gözümünden kaçmadı. Bir öğrencimiz, sanırım sunum son derece pesimist olmuş olmalı ki, el kaldırıp, "Siz doktor olduğunuza bayağı pişmansınız galiba" dedi. Sonraki dakikalar ise anlattıklarına rağmen mesleğimi aslında ne kadar severek yapmakta olduğumu anlatmaya çalışmakla geçti. Demir adındaki diğer bir öğrenci de (kendisi genelde bu tip soruları sıklıkla sorarmış) mesleğin maddi yönlerine fazlaca takılmış olarak ameliyat başı ne kadar ücret alındığı, aylık elimize ne geçtiği gibi sorular ile beni oldukça sıkıştırdı.

Tıp alanında çalışmayı hayal eden tüm kardeşlerimi İstanbul'da kendi çalıştığım hastanede benimle bir gün geçirmeleri için davet ettim. Gözlerindeki o heyecan kesinlikle görmeye değdi. Ben de yıllar önce Lise 2'de iken sınıftan bir grup olarak bizlere bu imkân sunulmuş ve

Adana'da Balcalı Hastanesi'nde unutamadığımız bir gün geçirmiştik. O gün oraya giden tüm grup tıp fakültelerini kazandı ve hepsi şu an alanlarında çok önemli pozisyonlarda TAC prestijini temsil ediyorlar. Hayallerin gerçek olmasında ben de az da olsa pay sahibi olursam ne mutlu bana.

Tüm sunumlar bittikten sonra yine Oditoryumda kapanış konuşmaları, yine çok yetenekli kardeşlerimizce müzikal sunumlar ve ardından bizlere bu özel gün anısına hazırlanmış 3 boyutlu Stickler binası içeren cam plakelerin verilmesi (Hastanedeki odamda çok özel yerini gururla aldı bile) ve toplu fotoğraf çekimleri.

Ardından nihayet takım elbise ve papyondan kurtularak rahat kıyafetler ile bu kez bu güzel toplulukla beraber, okulun hemen yanı başında, adını hatırlamadığım bir binanın bahçesinde hazırlanmış büyük bir masada kebab ziyafeti. Artık gün içerisinde almış olduğum keyiften ve hissettiğim sıcaklıktan o kadar haz almakta idim ki, hiç bitmesin istedim. Özellikle '89 dönem arkadaşlarım sevgili Ercan Acımuş ve Sami Ural da sadece benimle olmak için o saatte oraya gelince daha da mutlu oldum. Ardından okula sabahki girişimden daha da sıcak bir uğurlama ile son derece mutlu, aynı zamanda hüzünlü ve TAC'li olmaktan onurlu bir şekilde telaşa havaalanına yetişmek üzere ayrıldım.

Uçakta sadece birkaç saat önce yaşadıklarımı düşünürken aklımdan geçen cümle:

"TAC kendi içerisinde her türlü zenginlik ve renkleri barındıran kocaman, ölümsüz bir camia. Ve ben iyi ki onun bir parçasıyım."

Yaşa, var ol TAC!!!

Tüm camiamıza en derin sevgi ve saygılarımla,

Prof. Dr. Oğuz Yılmaz, TAC '89

TAC'Lİ SPORCULAR 8 MART KADINLAR GÜNÜNÜ UNUTMADI

Azra ERSİN (TAC 2023)

Bu sene büyük başarılar elde eden TAC SK sporcuları Dünya Kadınlar Günü'nü de es geçmediler. Lise Genç A Erkek Basketbol takımı ve Lise Genç A Kız Voleybol takımı 8 Mart'a özel aralarında

bir voleybol maçı yaptılar. Yorucu geçen bir sezonun ardından sporcuları tekrar bir araya getirmek üzere oynanan maç TAC SK'nin Instagram hesabında da canlı olarak yayınlandı. Isınmaların ardından erkek oyuncularımız tüm kız sporculara ve medya ekibi-ne güller dağıttı ve Dünya Kadınlar Günü'nü kutladı.

TAC'Lİ SPORCULARDAN BÖLGE ŞAMPİYONLUĞU VE NİCE BAŞARILAR

Azra ERSİN (TAC 2023)

Bu sezon TAC öğrencileri okulumuza her alanda büyük başarılar getirdi. Bunu kutlamak amacı ile 4 Mart 2022 tarihinde okulumuzda ödül töreni düzenlendi.

Lise Genç A Kız Voleybol Takımının Türkiye dokuzunculuğu ve Akdeniz Bölge Şampiyonluğu, Lise Genç A Erkek Basketbol takımının Mersin Şampiyonluğu, Lise Genç Kız B Basketbol Takımının Mersin Şampiyonluğu, Lise Genç A Kız Satranç Takımının Mersin Şampiyonluğu, Lise Genç A Erkek Tenis Takımının Mersin Şampiyonluğu, Lise Genç-A Kız Tenis ve Lise Genç-B Erkek Basketbol takımlarının Mersin ikinciliği, Lise Genç-A Erkek Badminton takımının Mersin üçüncülüğü ve Lise Genç-A Erkek Masa Tenis Takımının Mersin dördüncülüğü ödül töreninde tüm TAC ailesine büyük sevinç ve coşku getirdi. Lise Genç A Kız Voleybol takımının başarılarına özel tasarladıkları pembe takım tişörtleri ise büyük beğeni topladı.

Lise Genç-A Kız Voleybol

Mersin Şampiyonu

Bölge Şampiyonu

Türkiye Yarı Finaller (Türkiye 9.su)

Lise Genç-A Erkek Basketbol

Mersin Şampiyonu

Lise Genç-B Kız Basketbol

Mersin Şampiyonu

Lise Genç-A Kız Satranç

Mersin Şampiyonu

Lise Genç-A Erkek Tenis

Mersin Şampiyonu

Lise Genç-A Kız Tenis

Mersin 2.si

Lise Genç-B Erkek Basketbol

Mersin 2.si

Lise Genç-A Erkek Badminton

Mersin 3.sü

Lise Genç-A Erkek Masa Tenisi

Mersin 4.sü

Eric Trujillo

Dear Friends:

It is strange to be writing a “veda.” To begin my farewell, I would like to thank several school-related organizations for their support: Mehmet Ozel and his team at the TAC Alumni Association, Ismail Aytekin and his team at the TAC Sports Club, and Ercan Akarpinar and the alumni who serve on the PTA.

I start with these three groups because they have all supported the school not only during COVID lockdown but through the return to normalcy post-COVID. Being able to work with all groups amicably during these difficult and unprecedented times was invaluable and facilitated TAC being able to “weather” another global event as it has before throughout the school’s history.

I would also like to thank a few individuals on campus as well. Thank you, Necati Guler (“Coach”). Necati Bey, your presence on campus and your daily interactions with the students exemplifies what an abi should be, both in your demeanor and your discussions with the students. Thank you, Ali Cerrahoglu (“Doc”) for not only taking care of the staff, students, and me but also connecting me to many resources in my search for learning more about the rich history of TAC. Thank you, Mustafa Ozunlu, for your support not only with the school’s budget but with so many other issues regarding life at TAC. And finally, I cannot forget the two former students who I had the pleasure to work with, thank you, Gozde Kistak and Omer Albulak; great to see you both once again, and I am proud of you both.

My time at TAC started in August 1999 and finishes in July 2022. Although in between those two dates I was not always here, I stayed connected to the school one way or another. When we arrived, the American Bord Heyeti was still active with Alan “Mick” McCain playing an active role as General Secretary, the

Meyers were living in Tarsus for their retirement, and I had the pleasure to hear many rich stories of their experiences in Turkey. I had the pleasure to work with Ken and Betty Frank in Izmir and then Alison Stendahl in Üsküdar. During my tenure on the Board of Directors for FABSIT, I got to meet Don and Roxy Scott as well as Bob and Dee Keller; I learned so much about the ABH in Turkey. I mention these people because I worked in the SEV schools during the transition from ABH to SEV and witnessed the finale with the transfer of foundership in 2010. Throughout my time, I watched the evolution of the schools as the Turkish educational system changed, and I watched a shift of cultural norms both in the nation and globally.

I often hear from graduates how the school has changed; things were different “back then.” They are correct: the school has changed. However, I prefer the term evolve. I believe evolve more accurately reflects the shifts within the school. If a school does not evolve, then it will cease to exist as an institution. The role that alumni play in this evolution is helping to identify the ‘spirit’ or ‘ethos’ of the school that has existed for generations. We must continue to ask and answer: What are the shared emotions, values and morals that keep the long line of TAC graduates connected and active?

The answers to the above questions are what cannot be lost as the school evolves. The shared values are what need to be identified and exhibited by students and alumni daily.

I think to the buildings: Friendship and Unity. The titles are two very powerful words and embody so much of what Tarsus American College is at its heart and core.

I will stop here as this discussion could possibly take the full edition of the Biz Letter.

As I say goodbye, I am so happy that my time in Turkey finishes where it started, at TAC. I feel as if it were meant to be. I have no regrets; to quote Old Blue Eyes (Frank Sinatra), I say:

And now the end is here And so I face that final curtain My friend I’ll make it clear I’ll state my case, of which I’m certain I’ve lived a life that’s full I traveled each and every highway And more, much more I did it, I did it my way

Thank you TAC, Yasa Varol TAC!

TEDxTarsusAmericanCollege etkinliği

TEDx kulübünün organize ettiği ve baş organizatörlüğünü 10. sınıf öğrencisi Asya Yılmaz’ın üstlendiği ikinci TEDxTarsusAmericanCollege etkinliği 12 Mart Cumartesi günü TALAS oditoryumunda başarılı bir şekilde tamamlandı.

Etkinlikte, psikolog Meltem Ekmen, spor gazetecisi İsmail Şenol, ‘64 mezunumuz Uluç Gürkan, ‘88 mezunumuz Balkız İnal Sümerler, 12. sınıf öğrencimiz Yiğit Acar ve ‘99 mezunu-

muz Nursel Kavlak Gül tarafından “Strangers by Nature” teması etrafında konuşmalar sunuldu.

Etkinliği organize eden TEDx ekibine, değerli konuşmacılara, dinleyicilere ve emeği geçen her-

kese teşekkürlerimizi sunar ve ilgilerinin devamını dileriz.

Okulumuzun TALAS oditoryumunda TEDx kulübü öğrencileri, gönüllü yardımcıları ve teknik ekibin katkılarıyla 12 Mart Cumartesi günü ikin-

ci TEDxTarsusAmericanCollege etkinliği gerçekleştirildi. 'Strangers By Nature' temasıyla TED felsefesi altında birleşerek ilginç ve düşündürücü görüşlerini bizimle paylaşan altı konuşmacımız; psikolog Meltem Ekmen, spor gazetecisi İsmail

Şenol, '64 mezunumuz Uluç Gürkan, '88 mezunumuz Balkız İnal Sümerler, 12. sınıf öğrencimiz Yiğit Acar ve '99 mezunumuz Nursel Kavlak Gül oldu. Konferans TAC öğrencileri 10. sınıf öğrencimiz Asya Yılmaz ve 12. sınıf öğrencimiz Hasan Can Uyan'ın organizatörlüğünde tamamlandı. Okulumuzda yapılan bu TEDx etkinliği kapsamında, Tarsus Amerikan Koleji öğrencileri ve öğretmenleri de dâhil olmak üzere pek çok insan, kendi alanlarının uzmanları tarafından verilen ilham verici konuşmalar dinleyerek ilgi çekici görüş ve düşünceler keşfetme fırsatı buldu. Mezunlarımız da okulumuzda düzenlenen bu etkinlikten oldukça keyif aldıklarını ve bizlerle bir araya gelip tecrübelerini yeni nesillere aktarmanın onlar için en büyük keyif olduğunu belirttiler. Geleneksel hareketlerimizden bombalakinin hem eski hem yeni varyantlarının söylenmesiyle tatlı bir notta sonuçlanan 2. TEDx etkinliğimizin devamını diler ve emeği geçen herkese sonsuz teşekkürlerimizi sunarız.

Demir GÜLER '25
Eylül DOBAÇ '25
Asya Yılmaz '24

TAC'DE SPOR FEST COŞKUSU

Azra ERSİN (TAC 2023)

2o Nisan 2022 tarihinde düzenlenen ve mezunlarımızın da katılım gösterdiği Spor Fest, öğrenciler tarafından büyük bir coşkuyla karşılandı.

TAC SK, TAC Beden Eğitimi Departmanı ve Öğrenci Birliği'nin birlikte organize ettiği etkinlikte futbol, voleybol ve masa tenisi turnuvaları dü-

zenlendi.

Öğrencilerin yoğun katılım gösterdiği turnuvaları diğer öğrenciler de heyecanla izledi. Turnuvalarda birinci gelen takımların zafer sevinci de görülmeye değerdi.

Baharın gelişyle birlikte yeşillenen kampüste, açık alanda oyunlar oynamak ve turnuvalara katılım göstermek iki yıllık bir aradan sonra tüm TAC ailesini oldukça mutlu etti.

TAC MEMORIES'TEN

Sevgili Mezunlar,

Bizletter'in bu köşesi Mezunlar Derneğimizin oluşturduğu "Anı Evi" mizin dijital kardeşi www.tacmemories.org adresinden çeşitli görselleri paylaştığımız bir alan.

Her sayıda yer verdiğimiz ve vermeye devam edeceğimiz bu görseller ile geçmişe doğru bir yolculuğa çıkıyor ve TAC-TALAS geleneğinin farklı anlarını yeniden hatırlıyoruz.

TAC Memories siz değerli mezunlarımızın katkıları ile geliyor ve bu gelişimin bazı görsellerini de Bizletter aracılığı ile sizlere sunuyoruz. TAC Memories salonlardan oluşuyor ve salonlara katkı veren mezunlarımızın isimleri yazılıyor.

TAC Memories kıymetli katkılarınızın artarak devamını dilemektedir.

Sevgi ve saygılarımızla

TAC Mezunlar Derneği

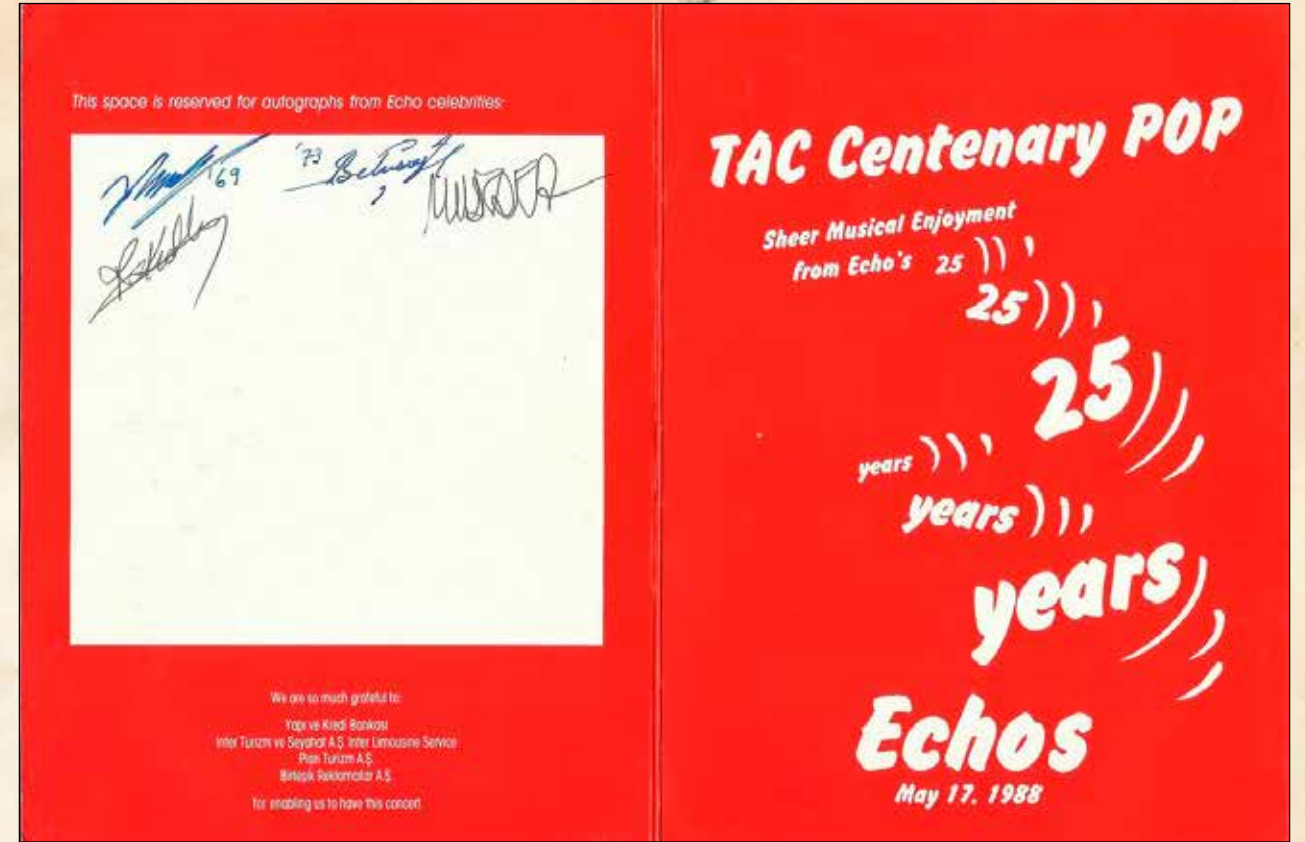
Bahattin-Gursoz-Akar Burduroglu-Ertan Akatay
Bahattin Gürsöz abimize teşekkürler

John Scott 1950-1960 seneleri arasında Talas'ın üst düzey sorumlu okul müdürlüğü görevini yapıyor ve bu eğitim yuvasına önemli değerler katıyor: "Book-mobile" hizmeti ile bütün çevre köylere hizmet veren gezgin kütüphane bunlardan sadece bir tane örnek.

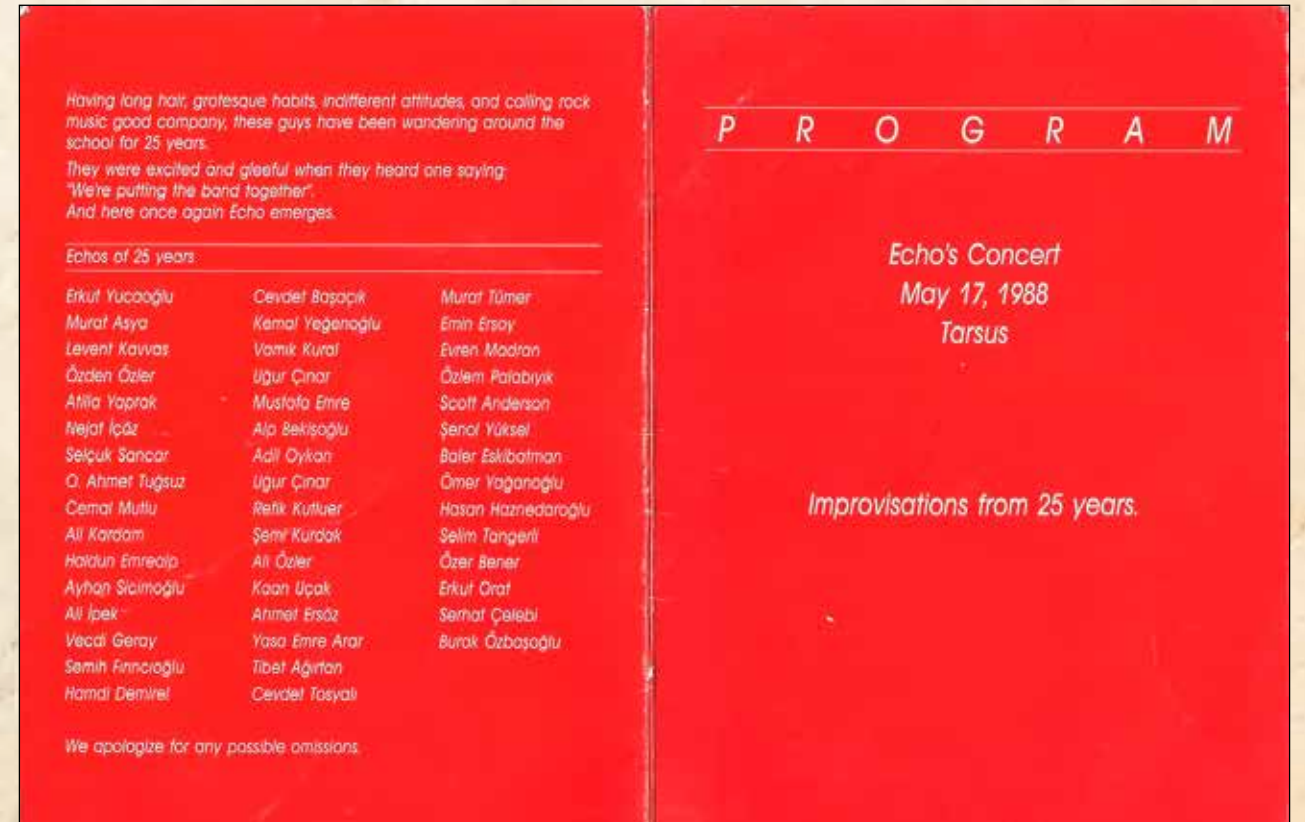

Müdür John W. Scott görev masasında...

**Paylaşımı için
Yücel Erken
abimize
teşekkürler**

TAC 100. kuruluş yılı kutlamalarında ECHO Grubu, Paylaşımı için Nur Altınörs abimize teşekkürler.

TAC Spor Kulübü'n'den ve Okul Takımlarından HABERLER

TAC SK U16 Erkek Basketbol takımı 22-26 Şubat tarihleri arasında Niğde'de düzenlenen Bölge Şampiyonası'nda bizi temsil etti. Takımımız grupta oynadığı maçlarda Nevşehir GSK'yi 93-52 ve Konya

Diltaş'ı 63-66 mağlup ederken, KKTC temsilcisine 83-55 mağlup oldu. İki galibiyet ile grubu tamamlayan takımımız üçlü averaj sonunda grubunu üçüncü bitirdi ve turnuvayı tamamladı.

TAC Lise B Erkek Basketbol Takımı Mersin İl Birinciliği için Özel Yenilik Akademi Lisesi ile karşı karşıya geldi ve 65-72 mağlup ayrılan ekibimiz Mersin ikincisi olmasına rağmen statü gereği Lise B Bölge Şampiyonası'na katılmaya hak kazandı. TAC Lise B takı-

mımız 14-17 Mart 2022 tarihleri arasında Kırşehir'de Bölge Finallerinde bizi temsil etti. Grupta 3 müsabaka yapan takımımız Aksaray ve Kırıkkale temsilcilerini mağlup ederken Gaziantep temsilcisine mağlup oldu ve grup ikincisi olarak turnuvayı tamamladı.

TAC Lise Kız Voleybol Takımı 10-13 Şubat 2022 tarihleri arasında Mersin'de düzenlenen Türkiye Yarı Finalleri'nde bizi temsil etti. Takımımız grupta oynadığı maçlarda Özel Antalya AÇI Anadolu Lisesi'ni 3-1

ve KKTC Erenköy Lisesi'ni 3-1 mağlup ederken; Özel Mavişehir Okyanus Anadolu Lisesi'ne 3-0 mağlup oldu. Yarı finalde karşılaştığı Özel Irmak Anadolu Lisesi'ne 3-0 mağlup olarak turnuvayı tamamladı.

TAC Lise B Kız Basketbol Takımı 10 Şubat 2022'de Mersin İl Finalinde Adnan Özçelik Anadolu Lisesi'ni 53-43 mağlup ederek Mersin İl Şampiyonu oldu. Takımımız mart ayında düzenlenen Bölge Şampiyonası'nda bizleri temsil etti. Grupta 2 müsabaka yapan takımımız Kayseri temsilcisine mağlup olurken Kırıkkale temsilcisini mağlup edip play-off oynama hakkı kazandı. Play-off karşılaşmasında Gaziantep temsilcisine mağlup oldu ve turnuvayı tamamladı.

Kendi yaş gruplarında Tekin Akpolat 3000 M. Yürüyüşte bronz, Ali Cerrahoğlu Yüksek Atlamada altın, Erdinç Ertürk Cirit Atma 'da gümüş ve 800 M.'de bronz, Evren Can Uzun Atlama 'da gümüş, 200 M. ve Disk Atma 'da bronz madalya aldılar. Ayrıca Hasancan Kara 200 M. ve 60 M. Engelli 'de, Ali Cerrahoğlu da 60 metre dallarında kulübümüzü temsil ettiler.

Master Atletizm Salon Türkiye Şampiyonası bu yıl 5-6 Şubat 2022 tarihlerinde Bursa'da yapıldı. Bu sene TAC SK Atletizm takımı yarışmalara farklı yaş kategorilerinde ve branşlarda (Yüksek Atlama, Uzun Atlama, 60 metre, 60 metre Engel-

li, 800m, 3000m Yürüyüş, Cirit Atma ve Disk Atma) toplam 5 sporcu ile katıldı. Takımımızı Bursa'da Tekin Akpolat'78, Ali Cerrahoğlu'78, Ahmet Evren Can'95, Erdinç Ertürk ve Hasancan Kara temsil ettiler.

FIBA Altyapı Gelişim Projesi kapsamında 16-20 Şubat 2022 tarihleri arasında Ankara'da kampa giren U15 Yıldız Erkek Basketbol Milli Takım aday kadrosuna TAC SK'den iki oyuncu davet edildi. TAC'de hazırlık sınıfı okuyan oyuncularımız Ömer Kaan Nur ve Mehmet Alp Uyan bu kampa katıldılar. Ömer Kaan Nur sakatlığı sebebi ile süre alamazken, Mehmet Alp Uyan milli takıma seçildi.

Mehmet Alp Uyan mart ayında Kuzey Makedon-

ya'da düzenlenen Uluslararası Turnuva'da Milli Takım'da dört maçta da süre alarak okulumuz ve kulübümüzü temsil etti.

Mehmet Alp Uyan Türkiye U15 Yıldız Erkek Basketbol Milli Takımı ile 09-12 Nisan 2022 tarihleri arasında Kosova'da düzenlenen U15 FIBA Altyapı Gelişim Projesi Uluslararası Kampı'na da katıldı ve okulumuzu temsil etti.

2022 yılı Basketbolcu Tarama Programı Anadolu Etapı'nda gerçekleştirilen FIBA Altyapı Gelişim Projesi kapsamında 26-30 Mart 2022 tarihleri arasında Ankara'da gerçekleştirilen olan U14 Yıldız Erkek Takımı Kampı'na TAC SK oyuncusu ve TAC Hazırlık Sınıfı öğrencisi Anıl Alyanak da katıldı. Anadolu'nun 32 farklı ilinden 80 sporcu ve 24 antrenörün katıldığı bu kampta oyuncuların fiziksel ölçümleri ve eğitim toplantıları da yapıldı.

5-8 Mayıs 2022 tarihleri arasında Bulgaristan'da düzenlenen U15 FIBA Altyapı Gelişim Projesi Uluslararası Kampı'na katılan Yıldız Erkek U15 Milli

Takım'ın İstanbul'da 3-4 Mayıs 2022 tarihlerinde düzenlenen hazırlık kampına TAC SK'den Mehmet Alp Uyan ve Anıl Alyanak da davet edildi.

Türkiye Tenis Federasyonu tarafından 06-10 Haziran tarihleri arasında Mersin Olimpiyat Tenis Kompleksi'nde düzenlenen 16 Yaş Milli Takım seçme turnuvasında mücadele eden TAC 9.Sınıf öğrencisi Mert Aytekin finale kalarak 16

Yaş Erkek Tenis Milli Takımına girmeye hak kazanmıştır. 27-29 Temmuz 2022 tarihleri arasında düzenlenecek olan Juniors Cup ülkeyi temsil edecek olan Mert Aytekin'i tebrik ediyor, milli forma ile başarılarının devamını diliyoruz.

TAC SK U18 Erkek Basketbol Takımı Anadolu Şampiyonası Kırmızı Grup'taki ilk maçında Sirt İhtisas'ı 66-61 mağlup etti; ikinci maçında MG Spor Kulübü'nü 69-71 yenen takımımız, gruptaki son maçında da Cedi Osman Spor Kulübü'ne 81-68 mağlup olarak grubunu ikinci sırada tamamladı.

Bir üst tura kalmak için Büyükçekmece Spor Kulübü ile karşılaşan TAC SK rakibini 82-70 mağlup ederek Türkiye Şampiyonasına katılmak için final oynamaya hak kazandı. Final karşılaşmasında Gaziantep Basketbol'a 70-56 yenilen takımımız turnuvaya veda etti.

TAC SK Kız Voleybol A takımımız 2.Lige katılma yolunda 22-23-24 Nisan 2022 tarihlerinde grup maçlarına katıldı. Ekibimiz ilk maçında Tarsus Akdeniz Gençlik SK'yi 3-0, ikinci maçında

Mersin Artemis SK'yi 3-0 mağlup ederken son maçında Mersin Üniversitesi'ne 0-3 mağlup olarak grup ikincisi oldu ve mücadelesini tamamladı.

NEF SAPANCA'DA HER GÜN HAFTA SONU

Sapanca Gölü'nün yanı başında, doğanın içinde, her gününüzü hafta sonu gibi yaşayacağınız bir ev Nef Sapanca'da sizi bekliyor.

nef | sapanca

444 9 633 nef.com.tr

19.GÜNER BAYKAL TURNUVASI (18-21 Mayıs 2022)

TARSUS AMERİKAN KOLEJİ SPOR KULÜBÜ

19. GÜNER BAYKAL BASKETBOL TURNUVASI 18 -21.05.2022 TARSUS AMERİKAN KOLEJİ

TAC
Mezunlar Derneği

Bu yıl on dokuzuncusu düzenlenen Güner Baykal Basketbol Turnuvası 21/05/2022 Cumartesi günü oynanan müsabakalar ile tamamlandı.

U15 takımlarının 4 gün boyunca TAC ve SEV Kampüslerinde heyecanlı mücadelelerine sahne olan turnuvada final maçı son topa kadar nefes kesti.

Final maçında Galatasaray NEF, TOFAŞ'ı 56-54 mağlup etti ve Güner Baykal Turnuvası'nı şampiyon olarak tamamladı.

Turnuva klasmanı aşağıdaki şekilde oluşmuştur:

- 1- Galatasaray NEF
- 2- TOFAŞ
- 3- Fenerbahçe BEKO
- 4- Darüşşafaka
- 5- Türk Telekom
- 6- TED Kolejliler
- 7- Tarsus Amerikan Koleji SK
- 8- Gaziantep Spor Kulübü

Turnuva bitiminde bireysel ödülleri de dağıtıldı. Güner Baykal 2022 Basketbol Turnuvası'nda

En iyi Guard:

Yücel Çağın BAŞARAN (TOFAŞ)

En iyi Forvet:

Demir GÜNER (TOFAŞ)

En iyi Pivot:

Tolga ŞEN (TOFAŞ)

En Değerli Oyuncu (MVP):

Mehmet Efe CİCİBAŞ (Galatasaray NEF) seçildi.

19. GÜNER BAYKAL BASKETBOL TURNUVASI 18 - 21 Mayıs 2022 / TARSUS - MERSİN

A GRUBU					B GRUBU				
(1)	TOFAŞ SPOR KULÜBÜ				(1)	FENERBAHÇE SPOR KULÜBÜ			
(2)	GALATASARAY SPOR KULÜBÜ				(2)	DARÜŞŞAFAKA SPOR KULÜBÜ			
(3)	TÜRK TELEKOM SPOR KULÜBÜ				(3)	TED KOLEJLİLER SPOR KULÜBÜ			
(4)	GAZİANTEP GENÇLİK SPOR KULÜBÜ				(4)	TARSUS AMERİKAN KOLEJİ SPOR KULÜBÜ			
GRUP MAÇLARI									
Tarih	Salon	No	Gr	Saat	A Takımı		B Takımı		Sonuç
18 MAYIS 2022 (ÇARŞAMBA)	NEJAT GÜNGÖR SPOR SALONU	1	B	15:00	TAC		-	DARÜŞŞAFAKA	52 - 72
		2	B	17:00	FENERBAHÇE		-	TED KOLEJLİLER	73 - 34
	SEV SPOR SALONU	1	A	15:00	TOFAŞ		-	GAZİANTEP GENÇLİK S.K	104 - 60
		2	A	17:00	TÜRK TELEKOM		-	GALATASARAY	62 - 81
19 MAYIS 2022 (PERŞEMBE)	NEJAT GÜNGÖR SPOR SALONU	5	A	09.00	TOFAŞ		-	TÜRK TELEKOM	65 - 71
		6	A	10.30	GALATASARAY		-	GAZİANTEP GENÇLİK S.K	83 - 56
	SEV SPOR SALONU	7	B	09.00	TAC		-	FENERBAHÇE	50 - 71
		8	B	10.30	TED KOLEJLİLER		-	DARÜŞŞAFAKA	60 - 75
	NEJAT GÜNGÖR SPOR SALONU	9	A	17:30	TAC		-	TED KOLEJLİLER	75 - 83
		10	A	19:00	DARÜŞŞAFAKA		-	FENERBAHÇE	50 - 67
	SEV SPOR SALONU	11	B	17.30	GALATASARAY		-	TOFAŞ	63 - 71
		12	B	19.00	TÜRK TELEKOM		-	GAZİANTEP GENÇLİK S.K	101 - 58
GRUP MAÇLARI SONRASI SIRALAMA (İLK İKİLER VE SON İKİLER ÇAPRAZ OYNAYACAKLAR)									
A GRUBU SIRALAMA					B GRUBU SIRALAMA				
(1)	GALATASARAY SPOR KULÜBÜ				(1)	FENERBAHÇE SPOR KULÜBÜ			
(2)	TOFAŞ SPOR KULÜBÜ				(2)	DARÜŞŞAFAKA SPOR KULÜBÜ			
(3)	TÜRK TELEKOM SPOR KULÜBÜ				(3)	TED KOLEJLİLER SPOR KULÜBÜ			
(4)	GAZİANTEP GENÇLİK SPOR KULÜBÜ				(4)	TARSUS AMERİKAN KOLEJİ SPOR KULÜBÜ			
ÇAPRAZ MAÇLARI									
Tarih	Salon	No	Saat	Sıralama	A Takımı		Sıra	B Takımı	Sonuç
20 MAYIS 2022 (CUMA)	NEJAT GÜNGÖR SPOR SALONU	13	10.00	A - 1	GALATASARAY SPOR KULÜBÜ		- B - 2	DARÜŞŞAFAKA SPOR KULÜBÜ	53 - 50
		14	12.00	B - 1	FENERBAHÇE SPOR KULÜBÜ		- A - 2	TOFAŞ SPOR KULÜBÜ	76 - 80
		15	14.00	A - 4	GAZİANTEP GENÇLİK SPOR KULÜBÜ		- B - 3	TED KOLEJLİLER SPOR KULÜBÜ	63 - 77
		16	16.00	B - 4	TARSUS AMERİKAN KOLEJİ SPOR KULÜBÜ		- A - 3	TÜRK TELEKOM SPOR KULÜBÜ	65 - 77
FİNAL & SIRALAMA MAÇLARI									
Tarih	Salon	No	Saat	Sıralama	A Takımı		B Takımı		Sonuç
21 MAYIS 2022 (CUMARTESİ)	NEJAT GÜNGÖR SPOR SALONU	17	09.00	3.-4. LÜK	FENERBAHÇE SPOR KULÜBÜ		-	DARÜŞŞAFAKA SPOR KULÜBÜ	49 - 46
		18	11.00	FİNAL	GALATASARAY SPOR KULÜBÜ		-	TOFAŞ SPOR KULÜBÜ	56 - 54
	SEV SPOR SALONU	19	09.00	7.-8. LİK	TARSUS AMERİKAN KOLEJİ SPOR KULÜBÜ		-	GAZİANTEP GENÇLİK SPOR KULÜBÜ	86 - 64
		20	11.00	5.-6. LİK	TED KOLEJLİLER SPOR KULÜBÜ		-	TÜRK TELEKOM SPOR KULÜBÜ	60 - 79
12.30 KAPANIŞ VE ÖDÜL TÖRENİ									
19. GÜNER BAYKAL BASKETBOL TURNUVA SIRALAMASI									
1. GALATASARAY SPOR KULÜBÜ									
2. TOFAŞ SPOR KULÜBÜ									
3.FENERBAHÇE SPOR KULÜBÜ									
4.DARÜŞŞAFAKA SPOR KULÜBÜ									
5.TÜRK TELEKOM SPOR KULÜBÜ									
6.TED KOLEJLİLER SPOR KULÜBÜ									
7.TARSUS AMERİKAN KOLEJİ SPOR KULÜBÜ									
8.GAZİANTEP GENÇLİK SPOR KULÜBÜ									

TAC SPOR KULÜBÜ SPONSORLARINA TEŞEKKÜR EDER.

TAC
Mezunlar Derneği

Akala Pamuk

MEZUNLARIMIZ

- >> TAC '72 Atahan Çukurova'nın abisi, TAC '00 Sevinç Çukurova ve TAC '98 Yakup Çukurova'nın babaları, TAC '08 Birce ve İzem Çukurova'nın amcaları, TAC '98 Gurur Taner Çukurova'nın kayınpederi, TAC '68 Nihat Taner'in dünürü, TAC '68 mezunumuz Lütfi Can Çukurova
- >> TAC '89 Özgür Yaycıoğlu'nun babası, TAC '87 Gülay Sezgin'in dayısı, TAC '48 mezunumuz Yusuf Necat Yaycıoğlu
- >> TAC '68 Osman Nedim Ardoğa
- >> TAC '62 Tonguç Alp
- >> TAC '86 Sadi Belli
- >> TAC '59 Mustafa Şafak Eren
- >> TAC '64 Mümtaz Göztepe
- >> TAC '10 Ceylan Aydın'ın babası, TAC '67 Halim Aydın
- >> TAC '83 Erdem Gök'ün babası, TAC '14 İpek Gök ile TAC '18 Buket Gök'ün dedeleri, TAC '47 Mehmet Azmi Gök
- >> TAC '75 Orhan Akyürek
- >> TAO '64 Ali Yılcıoğlu
- >> TAO '64 Haluk Özalğan
- >> TAC '98 Zeynep Sözmen'in babası 1974 mezunumuz Nihat Sözmen

TAO '64
Ali Yılcıoğlu

TAC '68
Lütfi Can Çukurova

TAC '67
Halim Aydın

TAC '47
Mehmet Azmi Gök

TAO '64
Haluk Özalğan

TAC '64
Mümtaz Göztepe

TAC '59
Mustafa Şafak Eren

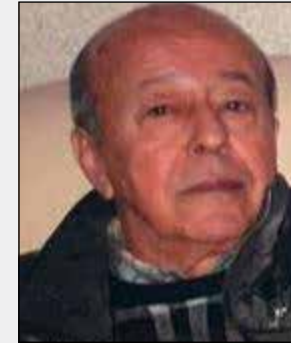
TAC '86
Sadi Belli

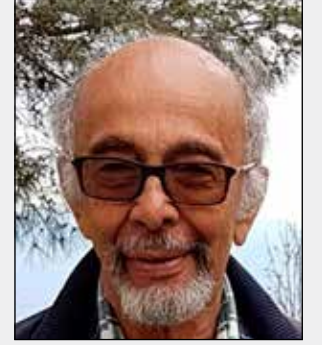
TAC '74
Nihat Sözmen

TAC '75
Orhan Akyürek

TAC '62
Tonguç Alp

TAC '68 Osman
Nedim Ardoğa

TAC '48 Yusuf
Necat Yaycıoğlu

MEZUN YAKINLARIMIZ

- >> TAC '96 Zeynep Özler ile TAC '91 Cana Özler'in anneleri Füsün Özler
- >> TAC '84 Atilla Arıdoğan'ın annesi Gülten Arıdoğan
- >> TAC '20 Mateo Teoman Dağcı'nın babası Nurman Dağcı
- >> TAC '58 Yıldırım Canberk'in eşi, TAC '86 Berk Canberk ile TAC '89 Mert Canberk'in anneleri Birten Canberk
- >> TAC '78 Bülent Yılmaz'ın kardeşi Levent Yılmaz
- >> TAC '90 Çetin Şaşmazer'in annesi, TAC '10 Yağmur Işıl Pak 'in anneannesi Bedia Şaşmazer
- >> TAC '81 Mehmet Emin Tayar'ın annesi, TAC '15 Ece Tayar'ın babaannesi, TAC '74 Halim Pekcan'ın teyzesi Şenol Dörtlemez
- >> TAC '92 Cahit Erdoğan'ın babası Av. Şengün Erdoğan
- >> TAC '98 Tüzün Akbaş'ın annesi Tülay Akbaş
- >> TAC '84 Hasan Ruhi Koçak'ın kayınpederi, TAC '13 Nazlı Koçak ile TAC '19 Deniz Koçak'ın dedeleri Servet Kılıç
- >> TAC '83 Hüseyin İmece'nin babası Nuri Erol İmece
- >> TAC '54 mezunumuz Ata Tanrıverdi'nin eşi Cherly Tanrıverdi
- >> TAC '81 Halil Özbeyli'nin babası Oğuzcan Özbeyli
- >> TAC '61 Metin Atamer'in kardeşi Mehmet Sıtkı Atamer
- >> Derneğimiz proje yöneticisi Nuran Baykal'ın babası, TAC '87 İlter Baykal'ın kayınpederi ve TAC '19 Ege Baykal'ın dedesi Mahmut Durgun
- >> TAC '90 Mehmet Özel'in annesi, TAC '81 Temel Tırak'ın kayıinvalidesi, Tarsus Amerikan Koleji 11. sınıf öğrencisi Necati Bora Özel ile 9. sınıf öğrencisi Deniz Özel'in babaanneleri Sevim Özel
- >> TAC '97 Cavit Gül'ün babası, TAC '90 Mahmut Gül'ün amcası Ercan Gül
- >> TAC '95 Ender Özgün Çakmak'ın babası Salih Çakmak
- >> TAC '80 Hüseyin Özkaya ile '81 Ufuk Özkaya'nın kardeşleri Tan Özkaya
- >> TAC '90 Adil Okan ile TAC '98 Yiğit Okan'ın anneleri Tülay Okan
- >> TAC '85 mezunumuz Kerim Güngör'ün annesi Yıldız Güngör
- >> TAC '01 Kemal Özşahin ile TAC '13 Yiğit Özşahin'in dedesi Kemal Özşahin

Bir Basketbol Efsanesinin Ardından

AHMET ZİYA AKYIL, TAC '65, TAC '68

M. Nur Altınörs '68, Nihat Taner '68

Ahmet Ziya Akyıl 20 Ocak 1950 tarihinde Jale ve Nuri Akyıl çiftinin ilk evladı olarak Zonguldak'ta doğdu. İlkokula Karaköse'de başladı, İstanbul'da Nişantaşı'nda Nilüfer Hatun ilkokuluna devam etti. Subay olan babasının ataması üzerine aile Ankara'ya taşındı ve bu dönemde Ahmet Ziya Talas Amerikan Kolejine başladı. Ahmet Ziya okulu-nu çok seviyordu. Okulda çeşitli oyunlar oluşundan çok zevk aldığını kendisi dile getirmiştir. O dönemin gençleri için klasik ama tercih edilen hediye bisikletti. Babası A. Ziya'ya Çek yapımı en büyük boy çubuk frenli bir bisiklet hediye etti. O, bisikletine küçük kardeşi Sinan'ı bindirir öylece top oynamaya giderdi. Ailesi 1967 yılına kadar Ankara'da kaldı. 1968 yılında babası Yarımca-İzmit'deki Petkim Fabrikasında çalışmaya başladı. Aynı yıl A. Ziya Tarsus Amerikan Koleji'nden mezun oldu ve üniversite sınavlarına hazırlandı. Lise yıllarında yaşamında büyük yer alan basketbol sporuna gönül verdi. Büyük bir azimle çalışarak okul takımının oyuncusu oldu. Basket atışlarını yana kaykılarak ve havada yamuk bir pozisyon alarak yaptığı için arkadaşları ona "yamuk" lakabını taktı

A. Ziya Petkim Fabrikasını yapan Foster Wheeler Firmasında İngilizce tercümanı olarak işe başladı. O zamanlar Yarımca bir köydü ve Ahmet Ziya tercümanlığı şantiyede yapmaktaydı. Yarımca o zamanlar çok güzel bir yerdı. Her yer kiraz bahçeleri ve Petkim'in deniz kenarındaki sosyal tesisleri ile yazlığa gitmeyi gerektirmeyen sayfiye yeri gibiydi. Tarsus'tan sınıf arkadaşı ve onun gibi bir başka basketbol efsanesi Ali Zallak tatilde misafirleri olmuştu. Birlikte Petkim tesislerinde masa tenisi oynarlardı. Bir başka misafir gene Tarsus'tan sınıf arkadaşı ünlü film yönetmeni Ümit Elçi'ydi.

Yarımca'da bir sene kadar çalıştı. Sonra Beşiktaş'ta İstanbul Devlet Mühendislik Mimarlık Akademisi Işık Mühendislik Yüksek Okulu'nda İnşaat Mühendisliği tahsili yaptı. Bu yıllarda basket oynamaya Boğaziçi Üniversitesi'ne giderdi. Üniversitede okurken sıklıkla Yarımca'ya giderdi. Petkims-

28 Mayıs 1968 Mr. Wallace Robeson: Ziya'ya diplomasını veriyor.

por basketbol takımına girdi, Petkim'in tenis kortunun yanına basket sahası yaptırdı. Potaları fabrikada kendisi başında durarak yaptırıp potalara ağırlar bağladı. Daha sonra Kocaelispor'da basket oynamaya başladı. Hem orada basket oynuyordu, hem de İzmit'teki kapalı salonda maçlara gidiyordu. Bazen üniversitedeki arkadaşlarıyla yazın Yarımca'ya gelir, hem beraber ders çalışırlar hem de Petkim plajında denize girip basket oynarlardı. Karamürsel Askeri Üssü körfezde Yarımca'nın karşısındaydı ve üssün radyo yayınlarını orta dalgadan evde dinliyordu. O zamanlar FM yayınları henüz başlamamıştı.

Alışkanlığı Karamürsel Radyosu ve özellikle Wolfman Jack Show'u dinlemektir. Sonra makaralı bir Grundig teyp aldı. Bu sayede Country müziğin bütün sanatçılarını tanıma fırsatı oldu. Bir başka mahareti de çok güzel uçurtma yapmaktır. Yarımca'da arazi uygun olduğu için kardeşi Sinan'a ve onun arkadaşlarına çok uçurtma yapmıştır. Sonraları işi ilerletti ve yalnızca eldivenle tutulabilecek büyük uçurtmalar yaptı. Bir gece uçurtmaya fener bağladı ve gece yarısına kadar uçurdu. Ertesi gün Petkim'de insanlar birbirleriyle gece havadaki ışığın ne olduğunu tartıştılar.

Kocaelispor'da basket oynarken İstanbul'da TED'in basket takımına geçti ve Kocaelispor'u bıraktı. Kardeşini İstanbul'da Spor Sergi Sarayındaki maçlarına götürür, tribününe bırakır, maç bittikten sonra alırdı.

Kısa dönem askerliğini İskenderun'da 1976 yılında yaparken akciğerinden hastalandı. Onunla bera-

ber vatani görevini yapan Ümit Elçi onu Ankara GA-TA hastanesine getirdi. Böylece askerliği bitmiş oldu. Bundan sonra kısa aralıklarla Anadolu'da Kiska'nın şantiyelerinde çalıştı. Daha sonra genellikle Enka İnşaat ile yurtdışında, Ortadoğu ülkelerinde çalıştı. Sonrasında Enka İnşaatın merkez ofisine geçti. Burada çalışırken yurtdışı şantiyelerine zaman zaman gidip geliyordu. Enka'nın Amman'da bulunan şantiyesine bir basket sahası yaptırmıştı ve oraya gittikçe basket oynar, çalışanları toplayıp maçlar yapardı. Bir başka proje için görevli olduğu Tacikistan'da da basketbol sahası yaptırmıştı. Ankara'da 5M Migros projesinde sorumlu mühendis olarak çalıştı. Son 15 yıldır Bükreş'te çeşitli yatırım projelerinde yönetici ve danışman olarak görev yaptı. Ruh ikizi Christina ile Bükreş'te tanıştı ve yaşamını birleştirdi.

Yaşamı boyunca değişik sağlık sorunları yaşadı. Tüm hastalıklarına tam bir şövalye ruhu ile göğüs gerdi. Birçok ameliyat geçirdi. Bir seferinde Libya'da takılan bir göğüs tüpünü kedinin yaladığını dalga geçerek anlatmıştır. Maalesef 30 Ekim 2021 günü Bükreş'teki evinde yaşama gözlerini yumdu. Bir erkek evladı ve bir erkek torunu olan Ziya'yı son yolculuğuna İstanbul'dan sınıf arkadaşı Cemal Mutlu'nun asisti ile çok sevdiği basket topuyla gönderdik. Arkasında eşi Christina, kardeşi Sinan, kendisi gibi basketçi oğlu Can, Üsküdar SEV okulu öğrencisi torunu Mert ve onu çok seven büyük bir dost grubu bıraktı.

Biz TAC '68 sınıfı olarak Ahmet Ziya'ya olan sevgimiz ve vefamız gereği TAC mezunu, yüksek öğrenimini Temel Bilimlerde yapacak bir arkadaşımıza eğitim desteği vermeyi ve ayrıca TAC basketbol takımının o yıl en değerli oyuncusu seçilen kişiye ödül vermeyi projelendirdik.

Anısının tüm sevenlerinde ve biz TAC '68 sınıfında hep taze kalması ve mekanının cennet olması dileğiyle...

A. Ziya ile ilgili sayısız anı, anekdot vardır. Ancak

aşağıdaki tamamen kendi kalemindendir:

"Tarsus son sınıfta bir gün, sadece tek güne mahsus olmak üzere, özel bir kıyafet giymeye karar verdim. Kıyafet şöyle oluşuyordu: Kasket, en adisinden beyaz gömlek (etekleri dışarıda ve düğmeleri neredeyse göbeğe kadar iliklenmemiş), yelek, siyah şalvar, topuklarına basılmış, yürüdükçe topukları yere sürünüp ses çıkartan, çorapsız ayağa giyilmiş ayakkabılar ve aksesuar olarak muska, tesbih ve kulak arkası çiçek.

Sabahtan itibaren bütün derslere böyle girmek-

te ve Haydar Hoca'nın dersini beklemekteydim. En keyiflisinin o olacağı belliydi. Sabah girdiğim derslerdeki hocalar ya farkına varmamışlardı ya da yüz göz olmamak için tepki vermemişlerdi. Konunun arada kaynamaması için Haydar Hoca'nın dersine ders başladıktan 5 dakika sonra gittim. Ders Stickler'ın basket sahasına bakan orta sınıfında yapılyordu.

Kapıyı yüksek sesle olacak şekilde aralarına iki üç saniye vakit sıkıştırarak dört beş kere çaldım. Bu kapı çalış şekli derse geç kalmış telaşlı öğrenci çalışından çok farklı idi. Haydar Hoca dersi kesti, ben dışarıdan duyuyorum, sınıftan da hiç ses

çıkıyor, herkes ne oluyor diye beklemekte. Hoca tabii ki işin içinde bir puşluk olduğunu hemen anlayıp aynı oyunu oynamaya başladı ve "Buyurun." dedi. Kapıyı, içeri girmeden elimle yavaşça açtım. Henüz sınıfın beni görmediği bir noktada Haydar Hoca ile karşı karşıya geldik.

"Hoca burda ders varmış, biz de dinleyek dedik!" dedim.

Haydar Hoca oyuna devam, "Tabii efendim, buyrun siz de dinleyin." dedi. Ben de ayakkabılarımı sürüyerek yerime oturdum. Ders boyunca hiçbir şey yokmuş gibi ders yapıldı, zil çaldı, herkes işine gücüne gitti. Ben ufak bir espri yaptım, oldu bitti zannederken disiplin kuruluna verildiğimi öğrendim. "Tarsus halkının kıyafetiyle alay

Yaşamındaki binlerce şutlarından birisi

etmek"ten tard aldım. Tard tabii ki önemli değil, bu küçük oyun benim hayatımda anlatabileceğim bir hatıra olarak kaldı."

Semih Bilgin '68

1965 Eylül'ünde okula başladığımızda Talas'tan gelen 25 yeni sınıfdaşımız olmuştu. Tarsus'tan mezun olurken artık hepimiz TAC'li idik, aynı zamanda da hepimiz Talas'lıydık, "körle yatan şaşı kalkar" misali.

Okul sürecinde Ziya ile çok yakın olmadık, gündüzlü oluşumun da etkisi olmuştur herhalde. Bas-

keti çok sevmeme rağmen kabiliyetimin kısıtlamasından dolayı ancak "B" takımında olduğumdan Ziya ile sportif beraberliğim de sınırlı kaldı.

Benim Ziya ile yakınlaşmam ve yakınlaştıkça da arkadaşlığımızın özel bir konuma gelmesi Tarsus sonrasında gelişti. Ben Boğaziçi Üniversitesi'nde İnşaat okurken Ziya Beşiktaş'ta Işık Müh. Mimarlık Özel Yüksek Okulu'na devam ediyordu. Çoğunlukla basket oynamaya Boğaziçi'ne gelirdi bazen de Nihat Taner'den derslerine yardım alırdı. Yakınlaşmamız böyle başladı...

İş hayatımız boyunca zaman zaman yollarımız kesişti, tecrübelerimizi paylaştık. 2000 yılında "basket" bizi tekrar biraraya getirdi. Tekfen'lilerle başlattığımız basket seansları yıllar boyu sürdü. Basket ekibimizin rakılama gecelerinde Ziya her toplantımızda aranan kişiydi.

Ziya, '68 sınıfımızı birarada tutan en önemli kişilerdendi. Her daim neşeli, esprili, hoşgörülü, seven ve kucaklayıcı idi. Basketbolculuğunda edindiği "takım oyunu" ve disiplin anlayışı, iş hayatına da ilke ve titiz çalışma olarak yansıdı.

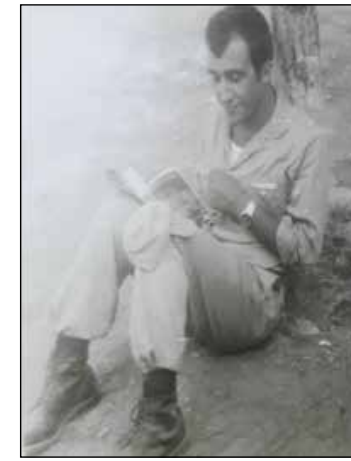
Ali Zallak '68

Yamuk tarihten çıkacak gibi imtihan sonrası hayıflanıyordu. İbo Başol ile Gözülü kuleye çıkıp o günkü tarih sınavı cevaplarını yaz dedik Ziyaya. Ama 10'luk olmasın. Akış şüphelenmesin dedik. Gece 02:00 gibi kalkıp idari binadaki İbonun ofisine girip Ziyanın kâğıdını değiştirdik. Kenefe gidip sigara

içip orijinal cevap kâğıdını yaktık. Birkaç gün sonra derste İbo notları okudu "Ziya 4" dedi. Dersten sonra kâğıdını iste bir daha okusun çabaları fayda etmedi ve bizim oğlanı ikmale bıraktı. Geçen sene dahi Yamuk'da "Lan bunlar değiştirmemiştir kâğıdı" şüphesi vardı. Çok özlüyorum kendisini.

Ata Gider '68

Lise 2'de idik... O sabah ilk ders Tarih ve İbrahim Akış tam zamanında derse başlamış tatlı tatlı anlatıyor ki sınıfın kapısı açıldı. Ziya içeri girdi ve yerine

Okumak Ziya'nın basketboldan sonraki hobisiydi

oturdu. Bu kısa sürede hoca susup bekledi. Ziya yerine yerleştikten sonra devam eden sessizlik karşısında bir açıklama yapmak gereği hissetti ve hocam biraz sistemi bozmuşum tuvalete gitmek zorunda kaldım o nedenle geciktim kusura bakmayın dedi. İbrahim Akış bir iki saniye daha sessizlikten sonra "Beyler" diye başlayan tarihi bir konuşma yaptı. Ded ki beyler ben yaşamımı düzenlemeyi ve kendime dikkat etmeye çok özen gösteririm. Kahvaltımı ve tuvaletimi sabah mutlaka zamanında yaparım. Kahvaltıya oturmadan önce tıraşımı olurum ve aynada kendimi

beğenirim. Kendine özen gösteren insanın kendine güveni de yüksek olur. Bunu her sabah aksatmadan yaparım siz de yapın isterim.

Olcayto Ahmet Tuğsuz '68

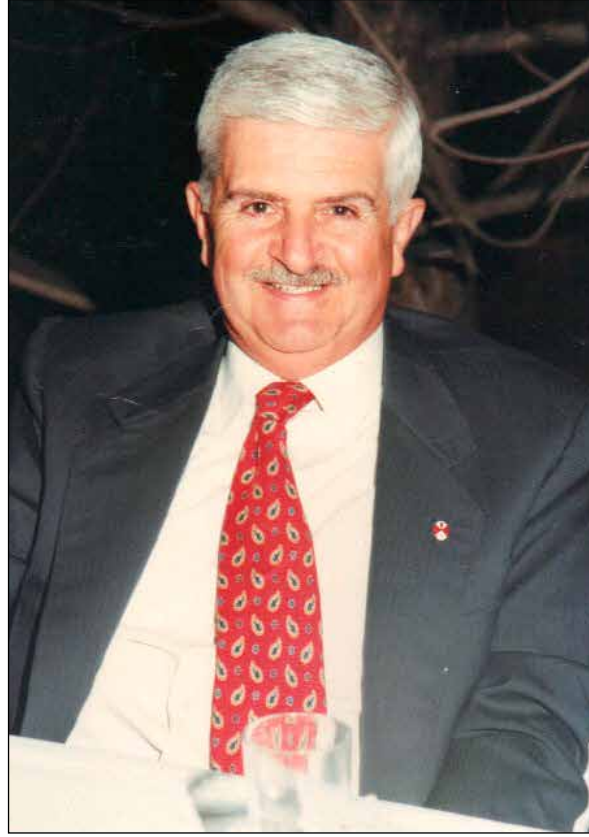
Talas'tan TAC'ye geldiğimizde Ziya'nın da benim de basketbol ile pek ilişkimiz yoktu. Tarsus'ta basketbola verilen önemi görünce uykumuza çok düşkün olmamıza rağmen ikimiz uzun süre sabahları saat 5 gibi kalkıp Stickler'ın altındaki "basement" adı verilen tek potalı toz içindeki mekânda basketbol çalıştık. Bu uğraşımız sonrasında da önce sınıf takımına daha sonra da okul takımına girmeyi başardık.

Ziya ona "yamuk" lakabının verilmesine de neden olan kendine has "jump shot" stili ile sınıf ve okul takımının sayılarına çok büyük katkıda bulundu. Basketbol ömrü boyunca da onun en büyük tutkusu oldu.

TAC '58 MEHMET DOĞAN ÖZTELLİ'NİN ARDINDAN

Baba, arkadaş, rol model, entelektüel, ülke-
siyle gurur duyan vakur bir beyefendi

Babam Doğan Öztelli, benim için sadece bir baba değil aynı zamanda arkadaş ve rol model-
di. Arkadaştı; çünkü 10-11 yaşından itibaren bera-
ber hafta sonları Ankara ve çevresinde avcı grubu
arkadaşlarıyla ava ve balığa giderdik. Doğa sporla-
rına, kampçılığa, balıkçılığa ve özellikle de avcılık,
atıcılık ile silahlara (sadece tüfekler çünkü babam
tabancalardan hiç hoşlanmazdı) halen devam
eden ilgim ilk gençlik çağlarımda babam ve bah-
settiğim arkadaş grubuyla başladı. 1980'li yıllarda
sabah saat 4'te yol üzeri kamyoncu tesislerinde sı-
cak pide-ekmek üzerine sucuklu yumurta yaptır-
mak, arazide büyük ateşler yakıp et pişirmek, 15-
16 yaşlarıma geldiğimde arazide araba kullanma-
yı öğrenmek, babamla yapmak için iple çektiğim
hobilerdi. Babamı yoğun çalıştığı için 2 haftada bir
hafta sonları bu gibi vesilelerle görebilirdim. "Va-
tan bizim çalışmalarımızla, omuzlarımızda yük-
selecekse hayatımızdan fedakârlık gerekir" derdi.
TEK'te çalıştığı dönemde kurulan Tunçbilek, Se-
yitömer, Çayırhan, Afşin -Elbistan, Kemerköy, Ya-
tağan gibi termik santrallerin yapım, işletme ve
modernizasyonunda üstlendiği görevlerden gu-
rur duyardı. Babam benim için aynı zamanda, ku-
ralcı, prensipli ve hiç üşengeçliği olmayan bir rol
modeli. Arabayı, ehliyetim olmadığı zamanlar-
da 17 yaşında öğrenmem için sadece arazide ve-
rir, meskûn mahale yaklaşıncı mutlaka geri alırdı.
Ehliyetimi alır almaz kendi arabasını bana verdi.
Devlette birim amiri olması nedeniyle resmi ara-
bası vardı. İlkokul ve ortaokulda belediye otobü-
sü ile okula gittim, "Kendi işini başarmayı, planlı
ve disiplinli olmayı öğren" derdi. Bu arada, iş ye-
ri benim okuduğum TED Ankara Kolejinin hemen
yanında olmasına rağmen geç kaldığım günlerde
bile bir kere resmi arabasına almadı şoförüne sen
git ben gelirim der ve beni okula kendi arabasıyla
bırakırdı. Kitap okumayı, özellikle de İngilizce bi-
lim-kurgu romanları okumayı çok severdi. Her-
halde, binlerce kitap okumuştur. Her işi kural ve ki-
tabına göre yapardı. Balığa gitmeden önce, arazi-

yi, bitki yapısını suyun debisini bile ölçmeden ha-
reket etmedik. Çeşitli balıkçı düğümlemleri bile, be-
raber New Caxton Encyclopaedia ve Meydan La-
rousse'dan öğrenmiştik. "Birilerine soralım baba
bize gösterebilirsin, daha kolay" dediğimde "önce ken-
din araştır, oku, bul, yap, yarat; yapamazsan so-
rarsın" derdi; bulamadığım zaman olmadı. Zaten,
sonra yüzlerce kitabın yanısıra bir de belirttiğim
ansiklopediler dâhil 3-4 ansiklopediyi neredeyse
baştan sona okumamda bu tavrının etkisi oldu.
Ben de şimdi oğullarımı aynı şekilde yönlendir-
yorum, gerçi onlar internet devrinde daha şanslı
ama bu bir tarz meselesi; yaratıcılığı artırıyor. Bir
rol modeldi; çok klas bir tarzı vardı. Babamı, hiç-
bir zaman takım elbisesiz, kravatsız, ayakkabıları
boyasız, tıraşsız görmedim. Pazar günleri bile tıraş
olur, serbest kıyafetli olunacak zamanlarda dahi
business-casual giyinirdi. Kimseye "sen, abi, abla,
dayı vb." dediğini duymadım, herkese, "bey veya
hanımefendi" diye hitap ederdi; en kötü ihtimal-

le "siz" diye seslenirdi; üst düzey bir devlet memu-
ru olmasına rağmen herkese saygı duyar, "her iş ve
mesleğin en iyisi olan eliti saygıyı hak eder" derdi.
Zaten, hak etmeyen ile de muhatap olmazdı. Ge-
reksiz konuşmaz, dedikodu yapmazdı. Esasen es-
pri anlayışı çok gelişmişti ancak gereksiz, sulu, la-
ubali tipleri hoş karşılamaz, "bana wisecrack tarzı
şaka yapmayın" derdi. Aslında, hep öz Türkçe ko-
nuşurdu ancak sanırım bilmişlik içeren şaka teri-
minin başka türlü tam karşılanamaması nedeni-
le bu terimi kullanırdı, adını kendisinden sürekli
duyduğumuz TAC hocası Mr. Stone'dan öğrendi-
ğini söylerdi. Okulları da sadece bir okul değil ekol
olarak değerlendirirdi. Türk ve dünya siyasi tarihi-
ne ve edebiyata meraklı, hitabı ve kalemi kuvvet-
liydi. Üniversite eğitimimin ilk yıllarında, sanırım
Mülkiye ukalalığının da etkisiyle olsa gerek, her
baba-oğul arasında olabilecek görüş ayrılıkları biz-
de de kısmen yaşandı; ancak bunlar genelde ikti-
sadi yönetim modelleri ve siyaset felsefesi ile ilgili
konulardaydı. Burs kazanıp 23 yaşında İngiltere'ye
lisansüstü eğitime gittiğimde, bunların da ne ka-
dar gereksiz olduğunu fark ettim; babama sevgi,
saygım daha da arttı ve perçinlendi. Onu 20'li ya-
şlarda haksız yere eleştirdiğimi anladığım bazı dü-
şünce ve davranışlarının İngiltere'de modern orta-
üst sınıf insanların normal hayat tarz ve tutumla-
rı olduğunu fark ettim; hatta anımsıyorum, Noel
tatilinde Ankara'ya geldiğimde "baba sen İngilte-
re'de yaşasan, Lordlar Kamarasında yer alman ge-
rekirmiş" demiştim. Babamın cevabı her zaman ki
gibi kısa, net ve öğreticiydi: "Tespitin için teşekkür

ederim ama sakın yabancı hayranı olma, ben bir
Amerikan okulunda okudum ama hiçbir zaman
hayranı olmadım; önemli olan kendi vatanında
bilgili, tarz sahibi ve entelektüel bir insan olmak-
tır; yabancıların bilgi birikiminden faydalanmak
ve onları geçebilmek için dillerini öğrenmek ancak
kendini öz Türkçe ile ifade etmek gerekir; önem-
li olan insanın kendi ülkesinde beyefendi olarak
yaşamasıdır" demişti. Ne zaman bir yerlerde ünlü
bir yabancı saat markasının "şıklık bir duruş, dav-
ranış tarzıdır" şeklinde tercüme edilebilecek sloga-
nını okusam veya duysam, babam aklıma gelirdi.
Babam, kendi ülkesinin entelektüel eliti olarak ya-
şadı, bizleri ve çevresini zorlamadan o şekilde yön-
lendirmeye ve örnek olmaya gayret gösterdi, vakar
içinde klas bir beyefendi, örnek bir vatandaş olarak
aramızdan ayrıldı. İnşallah, onun yarısı kadar, bil-
gili, entelektüel, saygılı, samimi ama mesafeli, va-
tanına yarışır bir insan olabilir ve oğullarımı da bu
şekilde yetiştirmeyi başarabilirim. Ruhü şad olsun.

Oğlu, Dr. Emre Orhan ÖZTELLİ,
Ticaret Bakanlığı – Uluslararası Hizmet
Ticareti Genel Müdürü

Hayırlı Arkadaş

Vefalı arkadaşlardan söz ederken hep deriz
ya... Doğan bizim hayırlı arkadaşımız. İstan-
bul'da bir arkadaşımızı mı kaybettik, bili-
riz ki Doğan Ankara'dan kalkıp gelecek. Birisinin
anısına toplantı mı var, Doğan gene İstanbul'da.
Son yıllarda İstanbul toplantılarımızın nerede
ise hepsine katılmaya başlamıştı. Trenle geliyor.
Ben artık İzmit mi olur, Gebze mi, Pendik mi? Bir
yerde karşılıyorum. Akşam hayattaki arkadaşları-
mızla, çoğu kez Beşiktaş Hanedan restoranda bu-
luşuyoruz. Bir iki gün bende kalıp geri dönüyor.
Artık yolları da öğrenmişti. Hızlı trenden inin-
ce metro ile doğrudan eve geliyordu. Aralık ayı
toplantısı için aradığımda "Biraz halim yok, artık
Ocak toplantısına gelirim" demişti. Ben de "Ateş
almaya gibi gelme, bir hafta kadar kal artık" de-
dim. Böyle kararlaştırdık. Ne acı Ocak toplantısını
yapamadık. Tamer'in söylediği gibi "Toplanacak
kimse de kalmadı ya."

Ertan SÖYLEMEZ TAC '58

Mehmet Doğan Öztelli ve Torunları

Haksızlığa katlanamazdı

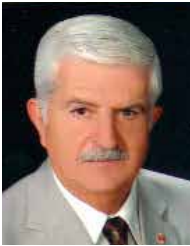
Doğan, o arada bir takındığı sert bakışının arkasında ipeksi bir kalp taşırdı. Kimse ile kötü olduğunu görmedim. Tüm sınıf arkadaşlarımızı koruma/sahiplenme güdüsüne şahidim. Haksızlığa katlanamazdı. Çok espiritüel idi. Doğuştan edebiyata yatkınlığı vardı. Baba genlerinden olsa gerek. Son zamanlarda İstanbul'a gelişleri bizler için keyifli oluyordu. Hep ışıklarda uyusun.

Tamer ŞAHİNBAŞ TAC '58

Doğan, anlatılmaz, yaşanır

7o yıllık arkadaşım, kardeşim. Doğan dost dediğimiz, her şeyimizle sonuna kadar güvenebileceğimiz samimi, candan bir kardeşti. Bir keresinde Mr. Stone Amerika'nın inanılmaz güzellikte, zenginlikte olduğunu ve Türklerin oraya gitmek istediğini söylediği sırada Doğan'ın birdenbire ayağa kalkarak "Öyle düşündüğümüzü size kim söyledi?" diye karşı çıkması onun nasıl bir vatansever olduğunun göstergesiydi. Nurlar içinde yat-sın, mekânı cennet olsun

Erdal ŞENEL TAC '58

Örnek Edebi Bilgisi Vardı

Sevgili Doğan'la telefonla sık sık görüşürdüm. Genelde hep kaybettiğimiz arkadaşlarımızla ilgili hatıralar gündeme gelir ve kaybetmelerin endişe ve korkusundan olacak ki, kendime pay çıkardığımda, o örnek edebi bilgisiyle ve inanılmaz güzellikte ifadeleriyle bana inkâr edilemeyecek derecede moral aşılar ve bunların tüm arkadaşlarımız için geçerli olduğunu ifade ederdi. Ama ne yazık ki kader onu bizlerden ayırdı. Canım kardeşim Doğan senin bana ilettiğin o güzel kelimeleri ben hiç unutmayacağım, kısa kalan ömrümün sonunda senden kalan bir hediye olarak beraberimde götürceğim. O bembeyaz renginle bembeyaz ışıklar içinde yat.

Ergün ÖZKARDEŞ TAC '58

İyilik meleği

Doğan benden iki sınıf büyük idi. Hem ağabey hem de çok yakın arkadaşım. Bu grupta hem diğer başkanlara benzemeyen bir başkanımız, hem de babamız vardı. Başkanımız Doğan, babamız da Temel idi. Yakın zamanda ikisini de maalesef kaybettik ve öksüz kaldık.

Ben lisedeyken Doğan ve Ertan, Laleli'de Bahçeli Palas yurdunda kalırlardı. Ben de hafta sonu doğru onların yanına gider, gecemi de onlarla geçirirdim. Doğa'nın en önemli özelliği koruyuculuktur; eğer Ertan ile bir tartışmaya girersek, mutlaka beni himayeye alır ve korurdu.

Öğrenciliğimizin son yıllarında Aksaray'da teyzesi ve kız kardeşi ile birlikte bir ev kiraladı. Biz de Fındıkzade'de oturuyorduk. Çok sık birlikte olurduk. Bütün bu sürelerde bir gün bile bizleri kırmamış ve incitmemiştir.

İyilik meleği Doğan'ımızın yerinin dolması mümkün değil, eksikliği hepimizi çok üzecektir. Onu hep sevgi ve şükranla anacağız, nurlar içinde uyusun, cennet mekânı olsun.

Erdal Dumanlı TAC '60

Acı Hissediyorum

Sevgili Doğan Öztelli, dünya tatlısı, hoş sohbet ve başının sıkıştığı anda kendisine danışacağın ve güveneceğin müstesna bir insandı. Ben kendisi ile 1980'li yıllarda tanıştım ve emekli olduktan sonra da beraber çalışma fırsatımız oldu. Her ne kadar ikimiz de ters karakterde kişiler olsak da, en iyi dostum ve arkadaşım oldu. İlişkilerimiz hep üst düzeyde devam etti. İki kardeş olsak bundan daha yakın olamazdık ve birlikteliğimiz hep devam etti. Adını andığım zaman yüreğimde bir acı hissediyorum. Eğer bir kardeşim olsaydı herhalde bundan daha fazla üzülmezdim. Sert tabiatının arkasında eşi bulunmaz bir insan yatar. Bugüne kadar, arkadaşlarından ve dostlarından onunla ilgili bir tek kötü söz duymadım. Kim kendisinden bir yardım istese, elinden gelenden fazlasını yapmaya çalışırdı. Hiç kimseye bir kötülüğü olmadığı gibi, herkesin iyiliği için çırpınırdı. Açık sözlüydü. Sevdiğine sevdiğini, sevmediğine de kendisinden hoşlanmadığını açık açık söylemekten çekinmezdi. İçi dışı bir olan bu insanı sevmeyen var mıydı bilmiyorum ama benim için son kırk yılda bulunmaz, kadirşinas, harika bir dost ve bulunmaz bir arkadaşı.

Ne söylersem söyleyeyim, onu kelimelerle anlatamam. Can arkadaşım; mekânın cennet olsun. Işıklar içinde uyu. Seni seviyorum.

Erdin ÖRSÇEKİÇ

Büyük Akıl Hocası

1970 yılında kurulan Türkiye Elektrik Kurumu'nda 50 yılı aşkın bir süre birlikte çalıştığım, Türkiye'nin bir dönem büyük fedakarlıklarla oluşturulan, elektrik üretim, iletim ve

dağıtım tesislerinin altyapısının yaratılmasında, enterkonekte sistemimizin kurulmasında ve ülkemizde elektrik hizmeti verilmeyen köy ve belde sayısının sıfırlanmasında ön saflarda yer almış, değerli bir bürokrat Doğan Öztelli... Engin tecrübe ve bilgi birikimiyle hepimizin en büyük akıl hocası ve en önemlisi desteğini iyi ve kötü günde her zaman yanımda hissettiğim en yakın dostum Doğan Öztelli. Onu kaybetmenin derin üzüntüsü içindeyim.

Oktaç Eryüce

Saygıyla Anıyorum

Ben kendisini 1981 senesinde tanıdım. Soma-B Termik Santralı yapımında Gama Endüstri A.Ş.de görevliydim. Doğan ağabey TEK adına bir şantiye ziyaretine gelmişti ancak TAC'li olduğunu bilmiyordum ve kendisi ile doğru dürüst sohbet bile edememiştim. Aradan yıllar geçti. Babası Cahit Bey hakkında bir araştırma yaparken kendisini aradım. Cahit Hocanın yıllar boyu topladığı, Türk Halk Edebiyatı'na ait çok sayıda "cönk", yazma eserler ve metinlerden oluşan değerli arşivi hakkında ailesi karar almış, Doğan ağabeyin koordinasyonunda bu belgeler Türkiye Yazma Eserler Kurumu Başkanlığı'na bağışlanmış, İstanbul'da, "Süleymaniye Yazma Eser Kütüphanesi'nde yerini almıştı.

Doğan ağabey son derece sıcak davrandı, Mersin yılları ve TAC hakkında bir hayli konuştuk. Bana babası adına hazırlanmış bir kitabı armağan etti. Gönderdiği kitabı 6 Aralık 2021 tarihinde imzalamıştı. Yeniden telefon ettiğimde sesi yorgun ve halsiz geliyordu. Bundan çok kısa bir süre son-

HOME COMING

ra acı haberi alınca çok şaşırdım ve üzüldüm. Değerli ağabeyimizi saygıyla anıyor; ailesine, dostlarına ve TAC camiamıza başsağlığı diliyorum.

Nihat Taner TAC '68

En İyi Arkadaşımdı!

Babam harika bir insandı. Mükemmel bir eş, iyi bir baba ve tonton bir dedeydi. Ailesine çok düşküncü. Akrabalarımız, arkadaşları, tanıdıkları babamı sever, sayar ve fikirlerine değer verirlerdi. O da kim bir şey danışsa onları dinler, araştırır ve fikirlerini söylerdi. Birçok kişiye yüksek lisans tezlerini yazmalarında, İngilizce yazışmalarında hep yardım etmiştir. Arkadaşlarım babama "Her şeyi bilen adam" lakabını takmışlardı. Genellikle kız isteme, nişan yüzüğü takma, nikâh şahidi olması istenirdi. Ceketinde her zaman TAC rozeti, parmağında da okul yüzüğü olurdu.

TAC günlerini, arkadaşlarını, öğretmenlerini hep anlatırdı bize. Ben yaz tatillerinin son günlerinde okula gideceğim için mutsuz olur, söylenirdim; babam da "ben okul başlayacağı zaman çok

mutlu olurum" dediği zamanlarda hep "off baba okulu senin kadar seven yoktur herhalde" derdim. TAC arkadaşlarıyla bağlantıları hiç kopmadı. Annemle beraber Ankara'dan Tarsus'a okul toplantılarına giderlerdi. Hatta annem bir keresinde "kızım bu koca adamlar bir araya geldiklerinde ortaokuldaki çocuklara dönüşüyorlar" demişti.

İstanbul'daki TAC mezunu arkadaşlarıyla (Temel Amca, Üstün Amca, Tamer Amca, Behiç Amca, Erdal Amca, Ertan Amca...) da senede 2-3 defa buluşmaya giderdi, sabahdan hızlı trene biner akşam yemeğe katılır, yine trene binip Ankara'ya dönerdi. Bir sonraki toplantıyı ipe çekerd. Son İstanbul toplantısına rahatsızlığı nedeniyle katılamadı. En son Ankara'daki TAC toplantısına gitmişti. Hemen hemen her Pazar Almanya'daki Necmi Amca ile telefonla görüşürdü. Necmi Amca da Aralık ayında vefat etti.

Ben lisede Yükseliş Kolejinde okurken İngilizce derslerinden önce evde hep babamla çalışırdım. Bir keresinde konumuz Shakespeare'di. Evde beni çok güzel çalıştırıp kitabımın yanına tercümelerini yazdırmıştı, ben de derste parmak kaldırıp söz alıyordum. Babam o kadar güzel anlatmıştı ki öğretmen beni kürsüye çağırarak, "bugün dersi Elif anlatacak" demişti.

Tercüme Büromu açmamda en büyük motivasyonum babamın bilgisi, desteği ve bana olan güveni olmuştu.

Her gelen tercümede fikrini alırdım, tercümelerimi kontrol eder, gerekli bilgileri verirdi.

Babam benim en iyi arkadaşımı.

Huzur içinde uyur canım babam.

Kızı, Elif ÖZTELLİ BOZBEY

Yalçın Demirtürk'ün Ardından

Yalçın Demirtürk 1935 yılında Tarsus'ta dünyaya geldi. Zahire tüccarı Halil Demirtürk'ün oğludur. Babası o daha 10 yaşındayken vefat etmiştir. İlk ve ortaokul eğitimini Tarsus'ta yaptıktan sonra Sivas Öğretmen Okulu'nu bitirmiş ve

yükseköğretim eğitimi için Çapa Eğitim Enstitüsü'ne gitmiştir.

Burada onun formasyonunda çok etkili olacak ünlü millî şair ve edebiyatçı Orhan Şaik Gökay'ın öğrencisi olma şansına erişmiştir. Daha sonra 1967 yılında doğan büyük oğlu ve ilk çocuğuna Orhan adını "manevî babam" olarak sevdiği Orhan Şaik Gökay'a atfen vermiştir.

Birinci Dünya Savaşı'nda Yemen ve Filistin Cephelelerinde savaşmış ve gazi olmuş rahmetli babası ve "Bu vatan kimin?" şiiiriyle ünlenen ve Türk Kültürü ve Edebiyatı'nı Britanya yıllarında Batı Dünyası'na tanıtan Orhan Şaik Gökay'dan öğrendiği derin Türk Tarih ve Türk Kültürü'nün özgünlük ve orijinallik bilinci ni genç kuşaklara aktarmayı görev kabul etmiştir.

1966'da öğretmen Sevim Oğuzbaş Hanım ile evlendi.

1968'de ilk oğlu Orhan Saim ve 1970'de ikinci oğlu Fazlı dünyaya geldi.

1961 yılında öğrenci yetiştirmeye başladığı Tarsus Amerikan Koleji'nde Türkçe öğretmeni olarak 1981 yılında emekliliğini alana dek çalıştı.

Çok sayıda öğrenci yetiştirdi.

1991 ile 2000 yılları arasında taşındığı Mersin 'de Özel Türkmen Lisesi ve Özel Palmiye Koleji'nde yeniden Türkçe öğretmeni olarak 65 yaşına dek çalıştı.

31 Ocak 2022'de 86 yaşındayken kalp yetmezliği nedeniyle Mersin'de aramızdan ayrıldı.

Colleagues say «goodbye» Left to right, front: Necat Güngör, Ertuğrul Nas; back: Daniyel Çimen, Yalçın Demirtürk, Ömer Temel, Öcal Altanay, Haydar Göfer

TAC '68 Lütfi Can Çukurova anısına

Ata Gider '68

1957 yazında ailecek İstanbul'dan Mersin'e taşındık ve Mahmudiye mahallesinde tutulan kiralık evde oturmaya başladık. İlkokul 2'nci sınıfa gitmem için Camii Şerif mahallesinde İstiklal Caddesi üstünde yer alan İleri ilkokulda öğretmen Leman Dinçel'in sınıfına kaydoldum. Sanıyorum Ebe halam Mediha Gider bu ünlü öğretmeni tanıyormuş. Bu sayede çok değerli ve hala görüştüğüm sınıf arkadaşlarım ile tanışmış oldum.

Bu sınıftan tam 7 öğrenci Tarsus Amerikan Kolejini 1961 yazında kazanarak okumaya başladık. Ahmet Genç, Mehmet Özavcı, Nihat Taner, Sinan Oral, Enver Pekin ve Lütfi Can Çukurova ile arkadaşlığımız hep sürdü. Özavcı ve Sinan'ı çok daha önce kaybettik. En son olarak da en kadim arkadaşım Lütfi Can'ı ebediyete uğurladık.

İlkokul 2'nci sınıfa başlar başlamaz ilk ve en yakın arkadaşım Lütfi Can oldu. Biraz da nedeni annelerimizin Tarsus'tan tanış olmaları idi. Okul çıkışında eve dönmeden önce onların İleri İlkokul'un hemen yakınında aynı sokak üzerindeki evlerine uğrar çeşitli oyunlar oynardık. Lütfi Can doğuştan resme yetenekliydi. Kartonlar üzerine çizip renkli boyayarak şekillendirdiği Kızılderililer, mavi ceketli askerler, toplar, at arabaları ile saatlerce oynardık.

Koleje başlayınca da neredeyse içtiğimiz su ayrı gitmedi. Okulun dışında da çoğu zaman buluşuyor ya Mersin Atatürk Caddesinde volta atıyorduk, ya iki film birden sinemaya gidiyor, ya mahalle arasında top oynuyorduk. Yaşımız ilerledikçe yine Lütfi Can'ın özel merakı ile batı müziğine merak duyduk. Önce ona sonra da kuzenimle bana alınan gitarlar ile 4 kişilik küçük bir grup kurduk. Kendi kendimize çalıp söyledik.

Lütfi Can sıkı bir Rolling Stones hayranı idi. Al-

dığı plakları dinler bazı parçaları çalmaya çalışırdık.

1968 yazında Liseyi bitirdiğimizde birlikte Güzel Sanatlar Akademisinin sınavlarına girdik. Daha önce de Akademinin resim kurslarına gittik. Onun resme doğuştan yeteneğine rağmen tercih ettiğimiz bölüm Mimarlık olduğu için ve zor bir matematik sınavı kazanmamıza yetmedi. Bu arada babası Mersin'de iyi bir avukat olduğu için ailesinin biraz da zoru ile Hukuk fakültesine kaydoldu ve avukat oldu.

1971 yılında bir boykot nedeniyle 5 ay Mersin'de kaldığımız yıl bana yarım saat içinde araba kullanmayı öğretti. 1974 yılında Ankara Küçük Esat'ta aynı evde kaldık.

Mersin'de yine bir avukat kızı olan Bilgin ile evlendi ve bir erkek diğeri kız iki evlatları oldu. Her ikisini de TAC de okuttu. İkisi ile de çok gurur duyuyordu.

Ben yaşamımı İstanbul'da sürdürdüğüm için zaman zaman bir dava veya duruşma gereği İstanbul'a geldiğinde mutlaka buluşurduk. Eğer varsa bir Rock konserine giderdik. Bazen de sırf önemli bir konser için İstanbul'a gelirdi. Santana ve Eric Clapton/Steve Winwood konserleri hatırladıklarım.

Ben de Mersin'e ilkbahar ve sonbahar aylarında gittiğimde en çok vaktimi Lütfi Can ile geçirirdim. Ya Kızkalesi'ne denize girer arkasından Narlıkuyu'da balık yeriz, ya Gözne yaylasına çıkarız, ya Tarsus'a kebab yemeğe gideriz, ya da Mersin'de İçel Sanat Kulübü'nde demleniriz.

Yıllar böyle geçti ve yine ilkokul ve TAC sınıf arkadaşımız Nihat Taner ile dünür oldular ve ortak iki torunları oldu. Son yıllarını Gözne yaylasında daha fazla geçirmeye başlamıştı. Serine alıştırdığı vücudu Mersin'in sıcak günlerine dayanamadı

Tanışmaları ilkokul çağlarında başlayan, TAC'deki arkadaşlıkları yaşam boyu bağlılığa dönüşen üç dost, soldan sağa Lütfi Can Çukurova, Enver Pekin, Ata Gider

ve sürpriz bir şekilde canım arkadaşım Lütfi Can'ı onca emeğe karşı kaybettik.

65 yıllık en eski arkadaşımı hiç unutmayacağım.

Nihat Taner '68

Lütfi Can ile arkadaşlığımız İleri İlkokulu'nda başladı.

TAC'de 7 sene birlikte okuduk. Yazları Gözne yaylasında birlikte gezdik.

Bizden 30 sene sonra çocuklarımız TAC'den mezunu oldular ve yaşamlarını birleştirdiler.

Sevgili Lütfi ile dünür olduk, torunlarımızı sevdik.

Sevecen, ilgili, okuyan, paylaştan bir kişiydi. Crosby, Stills, Nash and Young tutkunuydu.

Baba mesleği olduğu için hukuk okumuştı. Oysa yetenekli bir renk ve çizgi ustasıydı.

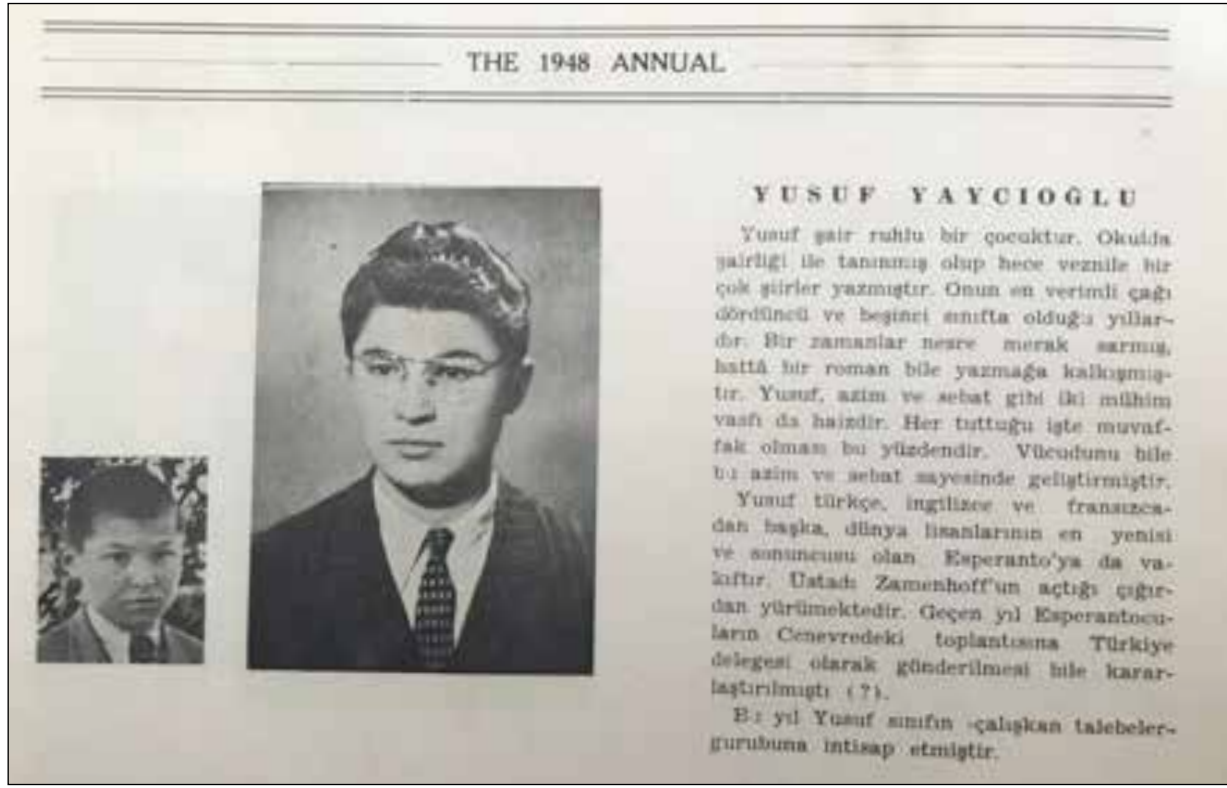
Belki ünlü bir ressam olabilirdi...

Huzur içinde uyusun...

Lütfi'nin usta çizgilerinden

TAC '48 Yusuf Necat Yaycıoğlu'nun Ardından

Babam tanıştığı herkeste öyle ya da böyle iz bırakan bir insandı. Tüm hayatım boyunca en çok duyduğum cümlelerden biri “Babanızın bize çok iyiliği dokunmuştu!” cümlesidir desem yanlış olmaz. Bu iyilikler maddi yardımlar olabildiği gibi daha ziyade insanların karşılaştıkları olay ve sorunların çözümü ile ilgili paylaştığı görüş ve önerilerle onların hayatlarına dokunması şeklinde de olmuştur. Babam hayatta devamlı ilerlemek ve yeni ve faydalı işler/projeler gerçekleştirmek isterdi. Bunun için olaylara diğer insanların baktığından farklı açılardan bakarak kendine hedefler belirler, bu hedeflere çok çalışarak mutlaka ulaşabileceğini düşünür ve çoğunlukla öyle de olurdu. Başarısız olduğunda ise yılmaz, durumu tekrar değerlendirir, hedeflerini gözden geçirir ve çalışmaya devam ederdi. Anlatacağım şu küçük örnek ile ne demek istediğimi biraz açmak istiyorum.

İstanbul Tıp Fakültesinde öğrenci iken bir sohbetimiz sırasında bana “Yazın Dr. DeBakey’nin

yanına gitsene” dedi. O sırada dünyanın en ünlü kalp cerrahı olan DeBakey yakın zaman önce Turgut Özal’ı ameliyat ettiği için Türkiye’de de çok tanınır hale gelmişti. Ben de “Nasıl ulaşabilirim ki DeBakey’e?” diye cevap verdim. Bana “Bir mektup yaz, kendini tanı, yazın iki aylığına yanına staj için gitmek isteğini belirt, Cumhurbaşkanımızı iyileştirdiğiniz için minnettarız diye eklemeyi de unutma” dedi. “Baba, koskoca DeBakey beni niye yanına kabul etsin?” dedim. O da, “Yanına gidenlerin senden iyi olduklarını mı sanıyorsun?” dedi. Bu işin olacağına çok da kani olmadan dediğini yaptım. O dönem internet, e posta falan yok. Kâğıt kalem ile mektup yazıp postaya verdim. İki ay sonra cevap geldi ve o yaz tatilini Houston’da DeBakey’nin kliniğinde ve deney laboratuvarında çalışarak geçirdim. Dünyanın en ünlü kalp cerrahı beni tanımadan, görmeden, herhangi bir referans sunmamış olmama rağmen sadece babamın önerisiyle yazdığım mektubumu okuyup beni staj için yanına kabul etmişti.

Kendine güven ve ileri görüşlü girişimcilik olarak adlandırabileceğim bu mizacının, 1948 yılında Tarsus Amerikan Kolejinden mezun olurken edindiği en önemli kazanım olduğunu kendisi bana sıklıkla ifade etmiştir.

Öbür dünya diye bir yer var ise annem ile birlikte orda mutlu olmalarını dilerim.

Dr. Özgür Yaycıoğlu – TAC '89

Bu dünyadaki en büyük mükâfatım, Yusuf Necat YAYCIOĞLU’nun kızı olarak dünyaya gelmekti.

Keşke zamanı geri döndürebilsek...

Keşke babam yine yanımda olsa ve tutabilse ellerimden...

Çinli Filozof Lao Tzu’nun dediği gibi, “Birisi tarafından delice sevmek size güç verir, birisini delice sevmek ise cesaret!”

Babamın tarifsiz sevgisi bana her zaman güç verdi. Babamı sevmek, yanında olmak, elini tutabilmek, danışabilmek ise bana cesaret kattı.

İnsanı hayallerine ulaştıracak en önemli şey cesarettir. Babam bana cesur olmayı, hedeflerime odaklanmayı öğretti. Bunları yaparken de asla ümidini kaybetmemeyi ve hayata her zaman pozitif bakmayı... Her fırsatta iyilik yapmayı çok önemserdi. Asla morali bozulmazdı ve bu özelliğimi babamdan aldığım için ayrıca gururluyum.

Benden ne kadar uzakta olursa olsun, sevgisi-

ni ve ilgisini her zaman kalbimin tam içinde hissettim.

Babam; kendi ayakları üzerinde durabilen, kimseye muhtaç olmadan hayatını devam ettirebilen, ne istediğini bilen, ne yaptığının farkında olan, hayata korku ve kaygıyla değil umut ve güvenle bakabilen bir birey haline gelmem için ne yapılması gerekiyorsa yapmış ve benim için bir başarı sembolü olmuştur.

Bana şimdi çok uzakta olsa da, onu sevmek bana güç veriyor...

Yusuf Necat Yaycıoğlu’nun kızı olmak bana hep mutluluk ve gurur verdi.

Ben küçük bir bebektim, “Sen” kocaman bir seveda! Ben senin ellerinde büyüdüm...

Hayatın zorlukları ne olursa olsun her zaman sığınağım, desteğim ve sevgi kaynağım oldun...

Dünyaya yeniden gelsem yine kızın olmayı isterim babacığım...

Nurlar içinde yat...Mekanın cennet olsun... Kalbimde yaşıyorsun....

Özlem Yaycıoğlu Gökşal

Canım Dayıma,

Bu yazıya nasıl başlayacağımı gerçekten bilmiyorum. Ben çocukken biz seninle dayı–yeğendik ama daha sonra dost ve arkadaş olduk. Bol bol gezip sohbet ettik. Tanıdığım en iyi hikâye anlatıcılardan birisin. Bana hem ailemizle ilgili hem de memleketimizle ilgili çok güzel bilgiler verdin. Bu senin sadece bir özelliğin. İnsancıl olman, sorunlar karşısında çözüm üretmen, mücadeleci olman ve tabii ki muhteşem sosyal zekân hayran olduğum diğer özelliklerin. Bana ve ailemize hep önderlik ettin. İyi ki benim dayımsın. Gittiğin yer nasıl bir yer bilemiyorum ama senin orada da eski dostlarınla bol sohbet edip güzel vakit geçirdiğini ve yeni dostlar edindiğini düşünüyorum. Kahkahalarını duyar gibiyim. Seninle gurur duyuyorum, seni çok seviyor ve özlüyorum. İyi ki geçtin bu dünyadan, elbet kavuşacağız hepimizle...

Yeğenin

Gülşay Sezgin TAC '87

Kukuletanın selamı var!

TAC'de okurken eğer aileden daha önce bir TAC mezunu varsa bu her zaman bir ayrıcalık olmuş, çoğu zaman da kolaylık sağlamıştır. Ben ve Özgür bu konuda şanslıydık; onun babası Necat Abimiz benim de amcalarım Ünlü, Tarık ve Faruk Bozbey TAC mezunuydular. Necat Abimiz çok ince bir mizah anlayışına sahip çok iyi bir insan ve TAC'liydi. Kendisi ilim, bilim ve eğitime çok önem verirdi. İngilizce'yi iyi bilmenin ve konuşmanın, TAC'li olmanın ayrıcalığını hep hissederek ve bunu etrafı ile paylaşırdı. Kendisini bizim dönemde efsane yapan ilk anısı okulun ortaokul yıllarındaki Özgür'ün veli toplantısı olmuştu. Bizi o zamanlar çok zorlayan bir İngilizce öğretmenimiz vardı, Mrs. Wellen. Özgür'ün çok iyi İngilizcesi olmasına rağmen notları bunu pek yansıtmıyordu. Necat Abimiz olaya el koymak için okula gelir, Mrs. Wellen ile görüşür. Mrs. Wellen o zamanlar bize Hobbit serisi kitaplarını okutuyordu. Necat Abi görüşmeden sonra Özgür'e "Oğlum, bu kadının dediklerinden ben bir şey anlamadım. Cinler, periler, büyük ayaklı cüce insanlardan filan bahsediyor, yüzük diyor başka bir şey demiyor" diye bahsedip sen sadece sınıfını geç yeter demişti. Özgür de rahmetli Selçuk Biçer'den yüksek not alıp ortalamasını düzeltirdi.

Yine ortaokul yıllarında Necat Abimiz Silifke Rotary Kulüp kuruluşunda liderlik etmişti. Misafirperverliği ile tanınan Silifkeliler onu onur konuğu olarak Taşucu Taş-Tur oteline ilk toplantılarına konuşmacı olarak bütün ailesini davet etmişlerdi. Çok güzel hazırlanmışlardı sanki bir devlet büyüğünü karşılarcasına. Hâlbuki bilselerdi Necat Abi; Silifke'nin yoğurdu-na, yörük ayranına, çökelekli salata ve sıkmasına çoktan hazırды. Hep halk adamı olmuş, kut-sal doktorluk mesleğini hep halka adamıştı. Bu arada Necat Abi'yi tanıyor olmaktan da Silifke Rotary Klübü'nde benim ve rahmetli babamın bayağı havası olmuştu!

Lise yıllarımızda okulda bir kabakulak sal-

gını olmuştu. Ben de nasibimi almıştım; hem de ağır geçirmiştım. Alt ve üst bezeler şişmişti. Hastalık geçince okula döndüm, müdür yardımcısı Mr. Carlson Max "Hastalığın hala geçmedi, doktor raporun önemli değil." diyerek beni okuldan çıkarmıştı. Necat Abi "oğlum söyle arkadaşına, biz hepimiz bu hastalığı geçirdik, gelsin bizde kalsın" demişti. Başımda bir bere, Necat Abinin deyiimiyle "kukuleta" ile Özgürlere gidip onlarda kalmıştım.

30 yılı aşkın bir süre aramızda "Kukuletaya selam söyle, kukuletanın selamı var." şeklinde Özgür'ün taşımacılığını yaptığı bir haberleşme oldu.

Necat Abi'nin son yıllarında bir arkadaşının cenazesi için kendi başına yaptığı bir Ankara seyahati vardır. Bu seyahati meslek yıllarında aldığı bütün dualarının, iyiliklerinin karşılığı olarak kazasız-belasız atlatmıştı.

Son zamanlarında eşi vefat etmeden önce Özgür bizlere kendisinin eşi ile el ele tutuşup parklarda yürüyüş yaptığını, banklarda el ele oturup çok sevdiği doğayı ve insanları seyrettiğini söylerdi. Eminim ki şimdi de cennette eşi ile tekrar buluştu ve el ele dolaşıyorlardır. Arada eşine "ben önden bir gidip, etrafı bir kontrol edeyim, huriler bizi rahatsız etmesin" deyip tek başına da dolaşıyordur!

Necat Abi, ışıklarda rahat uyu; bayrağı oğ-lun Özgür devraldı.

Kukuletanın sana çok selamı var!

Durul Bozbey - TAC '89

Necat amca 80'li yıllarda rahmetli babamın hastalığı sırasında, kendi özel hastanesinde bize gösterdiği yoğun ilgi ve alakayla bana TAC sevgisi ve bağlılığını ilk gösteren mezun büyüklerimdir. Sevgiyi ve iyiliği bakışlarında birleştirdiğim ender insanlardan olan Necat amcaya Allah'tan rahmet ve başta oğlu canım kardeşim Özgür olmak üzere tüm ailesine sabırlar dilerim. Mekânı cennet olsun.

Erdoğan İnanır - TAC '89

Necat Amcamızı, Camiamızın Necat Abisini sonsuzluğa uğurladık,

Tesadüf o ki Adana'da Baba ocağında eski okul resimlerine bakarken bu gazete kupürünü buldum. Düşündükçe aklıma ben ve benim gibi birçok TAC '89 kardeşimin her rahatsızlığımızda yanımıza Özgür'ü alıp hastaneye Necat Amcanın yanına koşturduğumuz günler geldi. Şundan eminim ki Necat Amcaya koşan sadece bizler değildik. Çevremizde hayatlarına dokunarak şifa verdiği veya yardımcı olduğu birçok insan vardı.

Necat Amca hayatında TAC'yi önemli bir yere koymuş ve camiamızın temsil ettiği tüm değerleri içinde barındırmak ile kalmayıp çevresindekilere de yaşatarak TAC'ye değer katmış bir ağabeyimizdir. Bu nedenle, O hem camiamızda hem de hayatına dokunduğu insanlarda bıraktığı izle her zaman yaşayacaktır. Necat Amcamızın bıraktığı boşluğu hiçbir zaman dolduramayabiliriz ama onun devrettiği bayrağı taşımak sadece çocuklarına, Özgür kardeşimize, düşen bir görev değil tüm camiamıza düşen bir görevdir.

Nur içinde yatsın

Orhun Kutevu - TAC '89

Özgür, Özlem ve Önder kardeşlerimin sevgili babası Necat amca şahsına münhasır, sessiz biri olarak tanıdım. Dönem arkadaşım Özgür kardeşimin sonradan bahsetmesi ile okulumuz mezunu olduğumu öğrendim. Büyük dayımın hem kom-

şusu hem de yakın arkadaşı olarak tanıdığım sevgili Yayıcıoğlu ailesinin babaları Necat amca Adana'da açtığı ilk özel hastane olan Hayat Hastanesini hizmete sunmuştu. Girişimci ruhuna ek olarak aynı zamanda yardımsever bir kişilikti. Özellikle menşei Andırın olanlar için... Fakat biri "trende sırtın sırtına değdi." diyerek kendisine gelip yardım istese, geri çevirmeyecek kadar naif ve yardımsever bir abimiz, amcamız idi. Kendisini her zaman gülen yüzü, sempatik ve içten kahkahası ile hatırlayacağım. Toprağı bol mekânı cennet olsun.

Ayberk Menevşe - TAC '89

1986 yılı, Adana'da kadın doğum uzmanı olarak çalışmaya başladım. Muayenehanem var. Özel hastanede doğum ve ameliyat yapıyorum. Bir hastane var, Hayat hastanesi, sahibi bir genel cerrah, Dr. Necat Yaycıoğlu. Bir tıp tanrısı gibiydi.

Nüktedan, cıvıl cıvıl, neşeli. Nükteler yapar, etrafına huzur ve neşe yayardı.

Mütevazıydı. Genç, tecrübesiz hekimlere destek, ilgi, sevgi gösterir, tecrübesini paylaşırdı. Suratı asık, canı sıkkın insanlara sarılır, derdini sorar, dertlerine deva olmaya uğraşırdı. O dönemde Adana'da benden çok daha tanınmış ve tecrübeli doğum hekimleri olmasına rağmen kızının doğumunu benim yapmamı istemişti. Ömür boyu bu olayın gururunu taşıdım.

Güven abidesiydi. O hastanedeyken tüm

doktorlar kendilerini emniyette hissederlerdi. Herhangi bir vakada problem çıkınca Hızır gibi yetişip problemi çözerdi.

Entelektüeldi. Tarih okurdu, yazardı, bize anlatırdı. Tarih merakım onunla başladı. İlk tıp tarihi kitabımı o hediye etti ve tıp tarihi doktora eğitimim onun teşviki ile başladı.

Azimliydi, mücadeleliydi. Sıfırdan özel hastane kurmuştu. Halka hizmet için kurulmuş bir özel hastaneydi. Devlet hastanesi gibi herkesin sağlık hizmeti alabildiği bir hastane. Günümüzdeki özel hastaneler ve sahipleriyle karşılaştırdığınızda şaşırırsınız. Necat Abi hastaneyi kapatınca geriye servet değil itibar kaldı.

Hep ona benzemeye uğraştım, hoşgörölü bilge. Merak etmişim bu bilge hekim hangi mekteplerde eğitilmiş, hangi süzgeçlerden süzölmüş. Özgeçmişine ulaştıncaya eğitildiği dergâhı buldum. Tarsus Amerikan Koleji. Bu dergâhta öğrenmiş olduğunu düşünüyorum sevgiyi, hoşgörüyü, azmi, çalışma disiplini. Ben de kabaca yolun sonuna geldim. Ona benzeyebildim mi bilmem, ama onun bütün iyi özelliklerine sahip biri var aramızda, Dr. Özgür Yaycıoğlu.

Necat abi, davranışları, yaptıklarıyla hep önümüzde yolumuzu aydınlatan bir ışık olacak.

Dr. Cüneyt İnanç - TAC '70

Necat Yaycıoğlu Abimiz TAC'den 1948'de mezun olmuş. Ben kendisini 1970'li yıllardan beri tanırım. O zamanlar Adana'da doktor sayısı az. Oysa Necat Abi hem doktor, hem genel cerrah hem de Hayat Hastanesi'nin sahibi. 1980'lerin ortalarında bir şekilde bana TAC'nin yönetimi ile ilgilenmem konusunda teklif gelmişti. O dönemlerde Tarsus'ta Local Executive Committee diye bir kurum vardı. O kurumda çalışmaya başladığımda Necat Abi'de aynı kurulun üyesi idi. Birkaç sene beraber çalıştık. Ayrıca kendisi ile Adana Rotary Kulübünde de beraberdik. Hep güler yüzlü, mültefit ve çok mütevazı bir kişiliği vardı. Necat Abi bir dönem Rotary'de Başkanlık

da yaptı. Tarihe de son derece meraklı idi. Rotary Başkanlığı döneminde Nemrut Dağı ile ilgili çok önemli bir proje yapmıştı ve çok güzel bir eser yayınlamıştı. Ayrıca Adana'nın Kurtuluş Savaşındaki konumu ile ilgili birçok çalışma yapmış ve kulüpte muhtelif defalar konferanslar vermişti.

Vefatı hem TAC camiası için hem de Adana için büyük kayıp olmuştur. Kendisini rahmetle ve saygı ile anıyorum.

Jozef Amado TAC '67

Doktor Yusuf Necat Yaycıoğlu Tarsus Amerikan Kolejinde benden 4 sene ilerde bir ağabeyimizdi.

O zamanlar okulda oldukça disiplinli bir ortam vardı. Bu disiplini sağlamakta hocalarımızın yanında ağabeylerinde payı vardı. Alt sınıftakilerin bir yanı sıra, yaramazlığını gördüklerinde müdahale eder gerektiğinde yönetime bildirirlerdi. Necat Ağabey'de çok titiz olduğundan öyle hareket ederdi. Bir'de bazı ağabeyler cezayı kendiler vermeyi tercih ederlerdi!

Necat Ağabey Adana'ya çok büyük hizmetleri olan mümtaz şahsiyetlerden biriydi. İhtisasını Amerika'da tamamladıktan sonra 1960'lı yıllarda Adana'da Özel Hayat Hastanesini kurmuştu. O yıllarda Adana'daki sağlık kurumlarının sayıları az, olanların da kalite sorunları vardı. Hayat Hastanesi bu boşluğu doldurmuş senelerce Adana ve çevresine şifa dağıtmıştır.

Bizim küçük oğlumuz Şadi (TAC '97) Hayat Hastanesinde dünyaya gelmişti. Ayrıca büyük oğlumuz İbrahim'i (TAC '86) ameliyat olması gerektiği bildirildiğinde onu Hayat Hastanesine götürmüştük. Dr. Necat basit bir müdahale ile olayı halletmişti.

Necat Ağabey ebediyete intikal etmiş ancak arkasında kendini temsil edecek çok değerli insan, oğlu Prof. Dr. Özgür Yaycıoğlu'nu bırakmıştır. Dr. Necat sevenlerinin, saygı duyanları

nın hafızasında hep yaşayacaktır. Ağabeyimize Allaha rahmet dilerim. Ruhu Şad Olsun, Nurlarda Yatsın.

Doğan Eserce - TAC '52

Rahmetli Yusuf Necat Yaycıoğlu sevgili arkadaşım TAC'de Prep Class'tan itibaren tüm sınıfları beraber okuduk ve 1948 senesinde mezun olduktan sonra hayata savrulduk. Biz ona her zaman kısaca Yusuf diye hitap ederdik. Sınıfımızın birincileri arada bir yer değiştirirlerdi Suha Kemahloğlu - Aydın Yurtçu - Yusuf Yaycıoğlu, kâh biri öne geçerdi kâh diğeri. Bendeniz çok çalışırdım ama vasat bir öğrenciydim 4. ya da 5. olabiliyordum, onların farkı daha kıvrak zekâlı olmaları bizlerin özelliği ise çok çalışmamız idi. Yusuf çok de-

ğerli bir cerrah oldu, evlendi bir kız, iki oğlan, üç evladı oldu, iyi bir eş, iyi bir babaydı. Büyük oğlu doktor oldu. O Adana'da doktorluk mesleğine başarıyla devam ediyor, Ürolog Prof. Dr. Özgür Yaycıoğlu, gelini de Göz Hekimi Prof. Dr. Rana Altan Yaycıoğlu. Kızı Özlem Yaycıoğlu Göksal, evlendi iki evladı oldu, halen İstanbul'da TED Atakent Kolejinde Yabancı Diller Bölüm Başkanı olarak çalışıyor.

Yusuf Adana'da büyük bir hastane açtı uzun yıllar Adanalılara sağlık hizmetleri verdi, özellikle de Toros Dağları eteklerindeki köylü vatandaşları ücretsiz tedavi etti, bir süre sonra hastanenin geliri giderini karşılayamadığı için işveren olarak bütün mali mükellefiyetlerini ödeyip yerine getirdikten sonra hastanesini kapattı. Hayat hepimizi hallaç pamuğu gibi oradan oraya atıyordu. Yusuf'cuğum güler yüzlü çok merhametli insanları seven, ihtiyaç sahiplerine kucak açan yüksek faziletli olgun değerli bir doktor değerli bir insandı, iyi ki yapmış.

Adana'daki evleri Adana parkına bakıyordu. Bir vesileyle TAC'yi ziyaretimde beni yemeğe davet etmişti, ziyaretine gitmişim, muhterem eşiyle de tanışmışım.

Yusuf aynı zamanda ülkesini yöresini se-

ven çok iyi bir araştırmacıydı, ülke bölünürken Fransızların payına Çukurova ve civarı düşmüştü. Çukurova, Kozan, Haçın nasıl kurtuldu, Yusuf kardeşim, çok uzun araştırmaları sonunda rahat okunan gerçekleri sade bir dille tarihi roman şeklinde yazdı. “Bilinmeyen Yönleriyle Osman Tufan Paşa - Çukurova’da Kuvayı Milliye Döneminin Efsane Kumandanı”, bu harika kitabı başta Çukurovalı gençlerin okumaları, gerçekleri öğrenmeleri gerek diye düşünürüm.

Bir gün bana telefon etti, zamanında Toros Dağları’nda Fransız askeri birliklerini köylülerin tek kurşun atmadan esir aldıkları yerleri gezdirmek için arkadaşlarımızla bir gezi organize ettiğini söyledi, beni de davet etti, Adana’da Doktorlar Evinde kalmıştık. Aydın Yurtçu, İhsan Akman, Nevzat Türkmen, ben, Yusuf ile isimlerini hatırlayamadığım iki arkadaşımız daha vardı, bir küçük minibüs kiralamıştık. O yerleri gezdik gördük, özellikle arkadaşlarımızla beraber fevkalade neşeli keyifli çok yararlandığımız bir geziydi.

Yine bir TAC okul ziyaretimde Yusuf’la buluştuk. Yenice tren istasyonundaki tarihi vagonu görmek istedik, kolej arkadaşımız Cevdet Naci’nin arabasıyla hep beraber Yenice’ye gittik, tren istasyonunda bu vagonu hayli aradık sonunda bulduk, ziyaret ettik. 2. Dünya Savaşı devam ederken Türkiye’yi Almanlara karşı savaşa sokmak amacıyla ülkemize gelen Churchill İsmet İnönü ile Yenice tren istasyonunda mavi renkte özel bir vagona 01 Şubat 1943 tarihinde buluştular, Churchill’in bütün siyasi manevralarına rağmen muharebelerin içinden gelen Lozan zaferinin mimarı İnönü usta siyaseti ile ülkemizi harbe sokmadı, bir büyük felaketin eşiğinden dönmüş olduk, Churchill eli boş ülkesine döndü.

Bu vagon istasyonun hayli arkasında ray üstünde biraz ötesinde idi, ilerisinde eski askeri bir tank vardı, bu tarihi vagonun bekçisi bile yoktu, kapıları açıldı, çok üzülmüştük, bizler içeri girdik, ilk kompartımanda İnönü’nün yatak odasındaki yatağı yorgani tuvaleti vardı, toplantı için 4 kompartımanı birleştirip salon

haline getirmişler, ortada açık kahve renkli toplantı masası, etrafında aynı renkte deri kaplamalı basit koltuklar, telsizcinin kullanabileceği bir telsiz cihazı, vagonun perdeleri zarif kumaşlı. Cevdet Naci, Yusuf ve ben koltuklara kurulduk; fotoğraflar çektik.

Tabiat durmuyor, hükmünü icra ediyor “Nature beats with perfect tune”, Yusuf’la eş yaşlandılar, evlerinde kendilerine bakamaz hale geldiler ve İstanbul’a kızlarının yanına geldiler. Kızı Özlem’le eşinin evleri Bahçeşehir semtinde idi, Özlem hem çalışıyor hem de onlara şefkatle itina ile bakıyordu, kızı Özlem bizi, telefonla görüntülü konuşturuyordu, okul hatıralarımızı tazeliyorduk; bir gün kızımın arabasıyla Yusuf’u ziyaret ettim, uzun uzun oturup hasret giderdik, ayrılık zamanı gelince Yusuf “Gitme gitme.” diye ısrar ediyordu. Bir süre sonra Yusuf’un eşi hastalanıp vefat etti. Yusuf yalnız kaldı ama o da iyi değildi, sağlığı günbegün kötüye gidiyordu, benimle sık sık konuşmak istiyordu ve görüntülü konuşuyorduk. Son konuşuğumuzda yattığı yerden keyifle sevgi dolu gülücükler atıyordu bana. Maalesef son konuşmamızdan sonra, çok değerli sevgili Yusuf kardeşim 92 yaşında arkasında çok değerli üç evlat ve torunlarını bırakarak içi bir şekilde rahat hayata gözlerini yumdu.

Evet, “Nature beats with perfect tune”, Onlar sonsuzluğa göçtüler mekânları cennet olsun huzurla uyusunlar.

Doğan Güvenç TAC ‘48

TAC ‘68 Nedim Ardoğa’ya Veda

Nihat Taner ‘68

Mehmet Nedim Efendi kolağası (önyüzbaşı) olarak görev yaptığı Filistin Cephesinde 3. Gazze muharebesinde İngilizlerle çarpışırken şehit oldu. Oğlu Kemal 6 yaşında yetim kalmıştı. Kemal Bey (1911-1986) Mühendis Mekteb-i Âlisi’nden (sonraki yıllarda adı İTÜ olacaktır) 1937 yılında inşaat yüksek mühendisi olarak mezun oldu. 1947’de Saadet Güzin Hanım ile yaşamını birleştirdi. Çiftin oğulları Osman Nedim 1948’de Ankara’da dünyaya geldi. Kemal Bey hep devlet hizmetinde çalıştı. 1953 senesinde Mersin’e tayin edildi.

1961 Eylül’ünde TAC’de hazırlık sınıfına başladığımızda Nedim’le tanıştık. Babası o yılların en önemli projelerinden olan Mersin Limanının inşaat müdürüydü. Coğrafya öğretmenimiz merhum Ömer Temel ile sınıfça limanı gezmeye gittiğimizde Kemal Bey bizi bizzat gezdirmişti. Nedim her zaman ölçülü, anlayışlı, karşısındakini incitmeyen bir arkadaşımızdı. Matematik ve fen derslerinde sınıfın en başarılı öğrencilerinden biriydi. Lise son sınıfta hafta sonlarında bizi ders çalıştırması için Mustafa Cömert ile birlikte, sahildeki iki katlı, bahçe içindeki evlerine giderdik. 1968’te mezun olduktan sonra ODTÜ’de elektrik elektronik mühendisliği okudu. Uzun yıllar TRT’de çalıştı (son görevi Bölge Vericiler Müdürü idi). 1987 yılında Neşe Coşkunyel ile evlendiler. Bu mutlu beraberlikten Mehmet Kemal ve Armağan adında pırl pırl iki çocukları oldu.

Kemal, dedesi gibi inşaat mühendisi oldu, ODTÜ’de doktorasını tamamladı. Armağan Siyasal Bilgiler Fakültesini bitirdi ve Dışişlerine girdi. Son yurtdışı görevinde Afganistan’daydı. Burada fakir bir köye güneş enerjisi ile çalışan bir artezyen kuyusu ve çeşme yaptırarak ailesinin soyadını verdi. Nedim yerel tarih, arkeoloji, sanat konularında faal bir arkadaşımızdı. İçel Sanat Kulübünün çoğu etkinliklerine katılır, katkıda bulunurdu. Bir başka özelliği Wikipedia kapsamında paylaşımlar yapmak, özellikle de hatalı bilgileri düzeltmek ve güncellemektir.

2021 Mayıs ayında amansız hastalığın teşhisi ile Ardoğa ailesinin mutluluğuna ağır bir gölge düştü.

Son ana kadar direnen, paylaşımlara devam eden sevgili kardeşimiz 21 Şubat 2022 günü aramızdan ayrıldı. Kendisini sevgi ve hasretle anıyoruz.

K.Taylan Dericioğlu ‘68

TAC’de “İLK” Arkadaşım Nedim Ardoğa... İnsan belleğinde yaşanan “ilk”lerin önemli bir yeri vardır... Benim de 1960 yılı Eylül ayının 21’inde TAC’ye

geldiğimde ilk tanıştığım kişiler İbrahim Paksoy ve onun aracılığıyla Adana’dan gelen Josef Amado ve Özden Özler olmuştu. TAC’daki ilk günün akşamında velilerle vedalaşıldıktan sonra tüm öğrenciler okulda kalmış ve Müdürümüz Mr. Stone tarafından Assembly Hall’de film gösterisine davet edilmiştik. Film Amerika’daki çiftçileri ve tarımsal üretim faaliyetlerine ilişkin kesimler gösterirken; Mehmet Yaltır yeşil renkli “John Deere” traktörünü görünce, “Con Dere” diye haykırmıştı.

O akşam Assembly Hall’da benim yanımda Nedim oturuyordu. Laflamaya başladık. Mersinli olmasından müthiş rahatlık duymuştum, çünkü ben ilkokulu Ankara’da okuyarak TAC’a gelmişim ama doğumum Silifke’de gerçekleşmiş, çocukluğum ise Mersin’de geçmişti. Bir hemşerimle birlikte oturup, yepyeni bir kültür ortamının verdiği şoku bir dizi farklı yaşlılar ve büyükler arasında yalnız başına yaşamak yerine, Nedim sayesinde hafif geçişlerle atlatma fırsatını yakalamak, benim için büyük bir şans olmuştu. Filmin İngilizce anlatımının kulağımda gerçekleştirdiği yepyeni ve hatta yüksek mekanik ses tonlarıyla insana yırtıcı bile gelebilen yansımalarını, zaman ilerledikçe ve Nedim ile laflamamız derinleştikçe, onun “Nem olacak felek benim” şarkısını söylemesi ve ardında “Entarisi al basma” ile devam etmesiyle hafifletebilmem ancak mümkün olmuştu. Lafın özü TAC’de karşılaştığım ilk kültür şokunun etkilerini, o gece Nedim sayesinde göğüslemiş ve esnetebilmişim.

İlgimi ilk çeken soyadı olmuştu. “Neden son “n” harfinin eksik olduğunu ve “Ardoğan” olmadığını hep düşündüm. Onun kerametini de Öztürkçe’ye yönelen yıllarda anladım. “Ar” ve “Doğa” kelimeleri sanki onun kişiliğini ve bilgeliğini betimlemek üzere bir araya gel-

mişti. Dışa karşı son derece doğaldı. Çok yönlü yetişmişliğinin yanı sıra alçak gönüllüğü ve sıcaklığı da beni sarmıştı. Ne de olsa hemşerimdi! Müziğe düşkünlüğü hemen anlaşılıyordu. Mandolin çaldığını öğrendim. Sürekli şarkı mırıldanıyordu. “Run Samson Run”, “Happy Birthday Sweet Sixteen”, “Shame and Scandal in the Family” gibileri ağzından düşmüyordu.

Zamanla fen ve matematik derslerindeki bilgi düzeyine ve başarılarına şahit olduktan sonra; son derece geniş bir kelime dağarcığının olduğunu, ders kitaplarının yanı sıra edebiyata ilgi duyduğunu ve gazetede ki köşe yazarlarının ötesinde, ilkokul döneminde çok da edebi eser ve roman okuduğunu aşama aşama anladım. Orta 1’de iken Türkçe öğretmenimiz Yalçın Bey’in verdiği bir kompozisyon ödevinde çocukluk dönemini ve küçük yaşta kaybettiği annesine ilişkin anılarını anlatmıştı. Tüm sınıf, Nedim’in Yalçın Bey’den aldığı yüksek notu öğrenince, onun kâğıdını bizlere de okumasını istedik. Kendisini soluk almaksızın dinlediğimizde onun retorikine, anlatımına ve kelime seçimlerine hayran kaldık ama gözlerimizin dolmasına ve yaşlarımızın akmasına da engel olamadık...

Yukarıda yazdıklarım, TAC’deki “ilk” arkadaşımın arda kalan bir kaç anı kırıntısı... Sınıflar ilerledikçe, lisede Talas’tan gelen arkadaşlarla birlikte sayımız arttıkça, dersler ağırlaştıkça ve konular zorlaştıkça, diğer arkadaşların da onunla birlikte yaşadığı “ilk”leri çoğalmaya başladı. Kurtuluş Kayalı’nın gelmesi ve Nedim ile başlattıkları hararetili siyaset tartışmaları bile bizler için başlı başına bir “ilk”ler fenomeniydi. Çarpan etkisiydi Nedim’in bizler üzerinde yarattığı. Çoğumuz, hocalarımızın anlattıklarını anlamamışsak veya kaçırmışsak, ya da “yumurta kapıya geldiğinde” işin ciddiyetini anlamışsak, ondan destek ve yardım görmüştük. Okulumuzun hocalarından başka, bizim öğrenim sürecimizde katkıları yadsınamaz “sınıfdaş hocalarımız” da vardı. Nedim de bunlardan biriydi. Bildiğini bizlere iletmekten, yansıtmaktan ve paylaşmaktan haz duyardı. Bize yaptığı fahri hocalıkları ve öğrettikleri anılarımızda saklıdır. Akıl oyunlarına olan ilgisi ve alışlagelmişin dışına çıkan sorularıyla karşındakileri şaşırtması unutulacak gibi değildi. Matematğin ve fiziğin denklemlerini kendi iç çelişkilerini ortaya koyacak şekilde dizilmesi ve sonunda 2 artı 2’nin 4 etmediği gibisinden sonuçları gözler önüne sermesi, çok kez hayretle şahit olduğumuz çıkışlarıydı.

Nedim kardeşim yaşamı boyunca hem insanlık hem de bilgelik açısından dürüstlükler ve alçak gönül-

lülükler, doğallıklar ve temizlikler, ışıklar ve aydınlıklar içinde oldu. Sonsuza uzayacak istirahatın de aydınlıklar, ışıklar ve nurlar içerisinde olsun TAC’deki sevgili “ilk” arkadaşım...

M. Erdem TAKCI ‘68

Nedim Ardoğa’yı 1961’de TAC’a ilk geldiğimiz günlerde tanımış ve 61 yıl (1961-2022) sürecek kardeş yakınlığında bir arkadaşlığa adım atmıştık. TAC yılları sonrası 1968 de mezun olup ODTÜ’ye başladığımızda, o Elektrik Mühendisliğinde, ben Makina Mühendisliğinde okurken de birbirimizden kopmadık ve Salih Arkan’la da paylaştığımız ODTÜ yurtlarındaki odamızda tıpkı TAC’deki yatılı okul hayatımızı devam ettirdik, günlerimizin 24 saatini acı tatlı her şeyimizi paylaşarak geçirdik. İş hayatına girdiğimiz yıllarda da bu yakınlık ve dostluk hep devam etti. Mersin’den Ankara’ya gelişlerinde mutlaka arar, yanına uğrar eski günleri yâd ederek anılarımızı ve arkadaşlığımızı taze tutmaya özen gösterirdik. Tanışmamız ve arkadaş olmamızın ardından geçen 61 senede tanıdığım Nedim; hiçbir şahsi beklentisi ve kişisel hesabı olmadan gerçek arkadaş olabileceğiniz nadir insanlardan birisi, dostluğa verdiği önemi ve arkadaşlık tutkusunu her şeyin önüne koyan, kardeşçe paylaşmakta hiç tereddüt göstermeyen, sakın tabiatının altında çok candan ve sıcakkanlı davranışlarıyla insanı kendine bağlayan bir beyefendi, sizi her fırsatta hatırlayan, arayan, ziyaret eden ama bu arayışlarında sizden herhangi bir beklentisi olmadan sadece arkadaşlığı canlı tutma çabasını sergileyen gerçek bir dost.

Nedim’i Şubat’ın o karlı günlerinde Ankara’da kaybettiğimiz haberi beni derinden üzüntüye soktuğunda onu bu duygu ve düşüncelerle yanımda hissettim. Yazmaya kalksan sayfaları sığmayacak pek çok anı gözlerimin önünden geçti ve onu kaybetmenin boşluğu bütün benliğimi doldurdu. Hastalığı sırasında hiçbir olumsuzluk hissettirmeden, sanki başkasının rahatsızlığından bahseder gibi, her zamanki vakur ve sakın haliyle, adeta tanıdığımız Nedim’in hiçbir şeyi yokmuşçasına hatırlarda kalmasını isteyen bir duruş sergilemiş ve aramızdan o haliyle ayrılmayı tercih etmişti. Her zaman sevgiyle kalbimizde yaşayacak, tıpkı kaybettiğimiz diğer “gardaş”larımız gibi...

TAC
YAYLA EVİ
BİR TELEFON
KADAR
YAKIN

Dağ havasında bir molaya ne dersiniz?

Arkanıza yaslanıp derin bir nefes alarak çam kokularını içinize çekmek isterseniz daha ne bekliyorsunuz?

REZERVASYONLARINIZ İÇİN BETÜL ABLA

TELEFON: 0 530 333 83 99

Yapı Sektöründe Akıllı Çözümler

Yapıştırıcı Harçları, Derz Dolguları, Su Yalıtımı,
Zemin Çözümleri, Harç ve Ankraj, Mastikler,
Katkı ve Astarlar, Dış Cephe Isı Yalıtımı

cermix.com.tr

Koramic
YAPI KİMYASALLARI